

नं० ४८२५

नाम - कामरत्नम्

कर्ता - श्रीनाथ०

पत्रसंख्या - ६७ पत्राणि सं० X

विषयः - लं०म्



✓ कामरत्नम्

धर्म

५९२५  
६७  
श्री



नं. ४८२५



वस्तु  
कामरुततंत्रशास्त्रपत्रेद्

श्लोक ८००



का.  
२.  
९

ॐ श्रीगणेशाय नमः श्रीमते भैरवाय नमः यस्येश्वरस्य विमलं चरणारविन्दं संसेव्यते विबुधसिद्धमपुत्रते  
न निर्वाणसूचकं गुणैकवर्गपूर्णं तं शंकरं सकलजः खहरं नमामि १ कामरत्नमिदं तं त्रुना तान्त्राणां वा  
मया वश्यादिप्राप्तिं मंत्रं साधनं तं समुद्धृतम् २ वश्याकर्षणकर्माणि वसन्ते योजयेत्प्रिये श्रीषो विदे  
षां कुर्यात्प्राप्त्यभिस्तंभनतया ३ शिशिरे मारणाच्चेव शांतिकं शरदिस्सृतं हेमं तेः पौष्टिकं कुर्यात्तत्क  
र्म विशारदः ४ वसन्तश्चैव पूर्वाह्ने श्रीषो मध्याह्ने उच्यते वर्षाह्ने यापराह्ने तत्प्रदोषः शिशिरः स्मृतः ५ सु  
हृदं शरकाल उषो हेमन्त उच्यते ऋतवः कथिता ह्येते सर्वे येन क्रमेण च तद्विहीतानां सिद्धिं प्रयत्ने  
नापि कुर्वतः अतन्यकरणात्ते हि प्राप्ते सिद्धिं नान्यथा ७ इति वश्यादिकर्मणां ऋतुनिर्णयः वशी  
करणकर्माणि सप्तम्यां कारयेदुधः तृतीयायां त्रयोदश्यां तथा कर्षणकर्म च ८ उच्चाटनं द्वितीया  
यां षष्ठां चैव प्रयोजयेत् स्तंभने च चतुर्दश्यां च तथा प्रतिपद्यति ९ मोहनं च नवम्यां च तथाष्टम्यां  
प्रयोजयेत् द्वादश्यां मारणां शत्रोरेकादश्यां तथैव च १० सप्तम्यां पौर्णिमां स्यात्तु योजयेच्छांतिका  
दिकम् सर्वविद्याप्रतिज्ज्ञार्थं तिथयः कथिताः क्रमात् ११ इति तिथिनिर्णयः स्तंभने मोहनं चैव  
वशीकरणं सप्तमं माहेंद्रवारुणौ चैव कर्तव्या मिह सिद्धिं दे १२ विदेषोच्चाटनं वक्रिवापु योगेन



कारयेत् ज्येष्ठा चैवोत्तराषाढाश्रुत राधाचरोहिणी १३ माहेंद्रमंडलस्याचप्रोक्तकर्मप्रसिद्धिदा स्यात्त  
राभाद्रपदामृतलेशतभिषातथा १४ पूर्वाभाद्रपदाश्लेषाशेयावाहणमध्यमा पूर्वाषाढाचतुर्लक्षसिद्धि  
दाः शंभुनास्तताः १५ स्वातीमृगशीराचित्राचोत्तराफाल्गुणीतथा पुष्यपुनर्वसुर्वक्रिर्मण्डितस्याः प्रकी  
र्तिताः १६ अश्विनीभरणीचादायनिष्ठाश्रवणोमवा विशाखाकृतिकापूर्वाफाल्गुनीरेवतीतथा १७  
वायुमंडलमध्यस्यास्तनक्षत्रप्रसिद्धिदाः इति माहेंद्रादिदिने शान्तिकंपौष्टिकं चैव अभिचारिककर्म  
णी १८ तज्जन्त्यादिसमावृत्तं संधीकुर्याद्यथाक्रमम् तथागुह्यसमावृत्तासर्वकर्मशुभे रतः १९ इ  
त्यंगुलीनिर्णयः अधमूलिकाग्रहणाविधिः विधिमंत्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत् विधिमंत्रवि  
हीनेतकाष्टवद्वेषजं भवेत् २० एकांते तशुभारणेतिष्टत्येव यदौषधं कार्यसिद्धिर्भवेत्तेन वीर्यमस्ति  
वतत्र वै २१ वाल्मीकिकूपरण्यानरुतलदेवतायतनस्मरणेषु स्नातविधिनापि ह्युतात्पौषधः कार्य  
सिद्धिदा मसः २२ जलजीर्णमग्निकवलितमकालजातकृमिहतपारीरम् नूनं तथाधिकं वा द्रव्यम्  
द्रव्यं जंतुभिषजः २३ भूतादिपुक्तमभ्यर्च्य सरसं प्रातः स्नानैः आदौ ह्येषां सितैर्वापि संग्राह्यं सर्वमौष  
धं २४ श्येवं सर्वमंत्राणां विधिमंत्रशुक्लपत्ते आदौ ह्युत्तममूलं तज्जगत्तातमभि मंत्रयेत् देवालाशु



का.  
२.  
२

पिशाचाश्वराक्षसाश्वसरीरूपः २५ अपसर्पतते सर्वे वृक्षादस्माच्छिवात्तया ततो नमस्कारः ॐ न  
मस्तेऽमृतसंभूते वलवीर्यविवर्धिनी २६ वलमायुश्च मे देहि पापात्मेनाहि हरतः ततः खनन येन  
त्वा खनते त्रस्ता येन त्वा खनते भृगुः २७ येनैन्द्रश्ववरुणो येन त्वामुपचक्रमेते नाहं त्वा खनयिष्यामि  
मंत्रपूतेन पाणिना २८ माउत्यानेमानि पातेमाने ते जोत्यथा भवेत् २९ अथैव निष्कल्याणि मम कार्य  
करीभव मम कार्यं कृते सिद्धं ततः स्वर्गीयमिष्यति ३० ॐ श्रीं वं फट् स्वाहा अनेन मंत्रेणादित्यवा  
रेषुष्मन्तत्रे वापुष्पा कयोगे वा सर्वानौषधीनुत्पादयेत् ॐ श्रीं ह्रीं फट् स्वाहा अनेन मंत्रेणामूलि  
कां हृदयेत् इति मूलिकाग्रहणविधिः ॐ वलदंडमहादंडस्वाहा ॐ शुद्धी कपालमालिनी स्वाहा  
प्रत्येकं समपाजसावंदाग्राह्याततः कार्यसिद्धि अथ वशीकरणम् तत्रादौ सर्वभूतानां वशीकरण  
विधिः वर्णानामुत्तमं वर्णं मल्लयानां तथैव च ॐ काराशीरसाचापि ॐ काराशीरसंततः ३१ अथो  
भागे च रेफं च दत्तामंत्रं समुद्धरेत् निरामिषा त्रभोक्ता च तत्पुत्रो मंत्रोच्चते ३२ क्रौं ग्रौं अनेन मंत्रेण  
उसाथमपिराजानं पुत्रमिच्छाशुवां धवाः ये मे गोत्रसमुत्पन्नाः पशवो ये च सर्वतः ३५ ते सर्वे वशांता  
यांति सहस्राहं सजायनात् स्फुटस्फुट च ये साध्या गृहीतानां मतस्य वै ३५ इत्यादिकं सर्वमंत्रं प्रा



ह्युभक्त्यागुरोः सदा सिद्धिं निसर्वकार्याणि त्वत्पासिद्धिभागभवेत् ३६ ओं नमः कटविकटचोरत्रुपि  
 णीस्वाहा अनेन मंत्रेण समाभिमेवितं भक्तपिंडे यस्य नाम्ना समाहं वायते स प्रवमेव वशा भवति ओं रा  
 जसखी वशमुविस्वाहा अनेन मंत्रेण समधामुवप्रक्षालनात् सर्ववशा भवेति ओं राजसखी वशमु  
 खीस्वाहा वामहस्ते नैलं संस्थाप्याः नमि कया त्रिधा भिमं अ पुनर्मूलं मंत्रं त्रिधा पठित्वा मुखे केशादौ वि  
 लेपयेत् प्रातः काले शय्यायां स्थित्वा तदा सर्वजना वशा भवेति व्याघ्रापिनावादिनि ओं चामुंडे जय  
 भजय मोहय मोहय सर्वसत्त्वादनमः स्वाहा अनेन पुष्पाण्यभि मंत्रं यस्मै दीयते स वशो भवति एक  
 चित्रस्थितो मंत्री मंत्रं जप्त्वा पुनत्रये ततः क्षोभयते लोकादृष्टीनां देवसाधकः भूतलावटमूलं तज  
 लेन सह चर्षयेत् विभक्त्या संशुतं मंत्रं तिलकं लोकवशा कृत् पुष्पे पुनर्न वाममूलं हस्ते समाभिमेवितं  
 वधा सर्वत्र पूतस्यात्त मंत्रं मंत्रैव कथ्यते पेरुं क्षोभय भगवति तस्वाहा ३७ मंत्रं मुक्तयोगस्य अष्टात्  
 रसहस्रजपेन सिद्धिः अपामार्गस्य मूलं त्रिष्वपे दोचनेन तत्तललाटे तिलकं कृत्वा वशी कुर्यात्तज्जपे  
 यम् ओं नमः कदशावरिजालिनी सर्वजनानंदकारिणी स्वाहा ३८ मंत्रं मुक्तयोगस्यापुनसहस्रजपे  
 न सिद्धिः कृत्वा पक्षे च तदंशमष्टमं वा उपोषितः वलिं धत्वा समुद्रतः सह देवीं सहर्षायेत् तां



का  
२.  
३

हृत्तेन तत्र तच्चूर्णीदत्तं वश्यकरं भवेत् स्वाने मलिपेत् तच्चूर्णीयोग्यं वश्यकरं भवेत् रोचना सह देविभ्योति  
लकं लोकवश्यकरं सुवेदित्वा च तच्चूर्णीकट्यां वधा चकार येन यानारी सा भवेदृष्णमंत्रयोगेन क  
र्ण्यते ओं नमो भगवती मातंगे श्री सर्वसुखं जनि सर्वेषां महाभाये मातंगे कुमारिके स्थूलजिके स  
र्वलोकवशं करि स्वाहा सहस्रं जप्त्वा उक्तयोगानां सिद्धिः चेत्तापराजिता मूलं चंद्रले समुहने अ  
जिताक्षो नरस्तेन वशी कर्षाज्जमत्रयं तां हृत्ते रोचना पुक्तं निलके नृजगदृषा शिला रोचनं तत्त  
लं वारिणा निलिके कृते संभाषणेन सर्वेषां वशीकरणं मुत्तमं स्वर्णं न वेष्टितं कृत्वा तेने वतिल  
के कृते दृष्टमात्रं वशं याति नारी वा पुरुषोऽपि वा यात्रं शुक्ल उयोदश्यां चेत रानी यमूलकं तां ह  
लेन प्रदातव्यं सर्वलोकवशीकरं ओं यक्राकिरणो रक्षभये ममाद्या मृतं कुरु स्वाहा ३३ संभवमुक्त  
योगानां सहस्रं जपेन सिद्धिः हृत्पादचक्षुर्नीमाता मूलं प्रगे प्रदापयेत् तत्संगं वायव्येन याव  
ज्जीवं वशां भवेत् मंत्रेणाभि मंत्रितं कृत्वा दंडे दोवरमूलकं रोचनाभिः स्नात्वा च दृष्ट्याने दृष्ट्यां ज  
नात् प्रियो भवति सर्वेषां दृष्टमात्रेण संशयः तत्सुलं च ज नो वं च मूलं पिच्छा प्रयो जयेत् तां ह ले  
न वत हृत्ते अवं वश्यं समानयेत् तत्सुलं मधुना मिश्रं ललाटे निलके कृते तां ह लेन प्रदातव्यं वशी

३



करणमनमम् ओं विंगलायनमः अनेनमंत्रेणाभिर्मन्त्र उक्तयोगात्साधयेत् रक्तं गुग्गुलुं भवेत्नेत्रेनेत्रं वा  
 कृत्वा पंचिकम् कृत्वा च मधुना लिप्त्वा वर्तिः कज्जलपातनात् नेत्रेनेत्रं जितं कृत्वा त्रैलोक्यं वशमानये  
 त् देवदालोचसिद्धाद्यगुदिसंस्कारयेद्बुधः सुविप्रदिप्य सर्वेषां प्रियो भवति नात्यथा भृगुमूलं सुवि  
 दिप्त्वा सर्वत्र प्रजितो भवेत् रोहिण्यो वटवृक्षाकं संग्राह्यधारयेत्करे दृश्यं करोति सवलं विष्णुमित्रेण  
 भाषितं कुंकुमेन गरं कुण्डं हरितालेन संव्रये अनामिकायारक्तेन तिलकं सर्वत्र वश्यकृत् विष्णुका  
 ताशुभाभंगीसंदंशमूलरोचना पिच्छातवटिकां कृत्वा तिलकं वश्यकृत् पुष्पोद्भूतं श्वेतमात्र  
 मूलं मूत्रैरजोभवैः वटिकां कारयेत्प्राणालिलकेन जगदृषां अजायते न तन्मूलं पुष्पाकं पीषये  
 दुधः कज्जलेपातयित्वा तच्च क्षीरं जयेद्बुधः त्रैलोक्यं वशानां याति दृष्टमात्रेण संशयः मूलतश्च  
 वणां अक्षेपिंती कृद्गरं भवात् संगृह्यधारयेद्दृश्यं कुरुते सकलं जगत् कृत्वा पराजितामूलं  
 पुष्पेणोद्भूतं चूर्णीयेत् गोघृतेन समालोम कज्जलं कारयेद्बुधः नेत्रं जितमात्रेण वशीकुर्या  
 ज्जगद्वयं पुत्रजीवकपत्रे च तिलकं रोचनायुतम् प्रियो भवति सर्वेषां नरः कृत्वा ललाटके  
 श्वेतापराजितामूलं तथा श्वेतजयानयोः नासाग्रं तिलकं कृत्वा वशीकुर्यात्त्रिसंशयः संजिह्



तीयदवधासितभानमूलैः स्त्रीयांगशोणीतपुतैः सितसर्पपैश्च कृत्वा ललाटफलके तिलकं कृत्वा  
ततो लोकत्रयं वशाति तत्तत्क्षणत्रकेन शंभोजलचमपु कञ्चुक्ता जलिचरुं समंति जशरीरमले  
न पिष्टश्रालेपभक्षणविधौ तिलके कृते वा योगाय मेव भुवनानि वशी करोति मूलं जटानगरमेव  
विषानि कानां पंचांगं जनिजशरीरमलं तथैव एकीकृतेन मधुना दिवसे कृजस्य कुर्वति वक्रति  
लकं नवशं जगति भंगस्य पक्षपुगलं शुक्रमां सयुक्तं स्वात्रामिका रुधिरकर्णमलं स्रवीयं पता  
निलेपविधिना पथभक्षणवा कुर्वति वश्यमविलं जगदप्यकस्मात् तालीसकृष्टनगरेः परि  
पिष्यवर्तिसिद्धार्थं तैलसहितं दृढपटवस्त्रां पुंसः कपालफलके विनियोजितश्रुतेर्नाजनेन व  
सतां किलयानिलोकः गोरोचनापञ्चपुत्रं प्रियं गूरुतचंदनम् एकीकृत्या जपेत्त्रयं पश्यति  
शोभवेत् अथ राजवशीकरणम् कुंकुमचंदनं चैव रोचनं शण्डिमिश्रितम् गवां दीरेण ति  
लकं राजवश्यकरं धावम् ओं क्रीसः श्रमुकं मेव समानय स्वाहा पूर्वमेव सहस्रं जप्त्वा तेन मंत्रेण  
सप्ताभिर्मंत्रितं तिलकं कार्यम् चंपकस्पतवंदाकं करे वधाप्रयत्नतः सगृह्य मरणी ऋक्षे पौ  
ष्ठायां वा विधानतः राजानं तत्क्षणादेव मनष्यावसमानयेत् करे सुदर्शनामूलं वधा राजप्रिया

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri



भवेत् अथ स्त्रीवर्णीकरणम् पुष्पे पुष्पं च संगृह्य भरणपातफलतया शाखां चैव विशाखायां हस्ते  
 पत्रं तथैव च मूले मूलं समुत्पत्त्य क्लृप्तं तस्य तत्क्रमात् पिष्टाकर्षणं संयुक्तं कुंकुमं रोचने समं ति  
 लके स्त्रीवसं याति यदि साक्षादहं धती का कजं चावचा कुंष्टो कृशो गतमिष्टितम् तदने भोजने  
 बाला प्राणांते पितृमुचति जैनसो भगवते रुद्राय ओं नमः मुनेः मुकी मेव समातय स्वाहा उक्तयोगाना  
 मयमेव मंत्रः प्रातर्मुनिं प्रज्ञात्पसमं वा राभिर्मंत्रितम् यस्य नागो रोचनयाभ्यर्च्य साधनामाभि-  
 लिख्य वा हो कहे बाधारयेत् शत्रुसमो वप्रो भवति



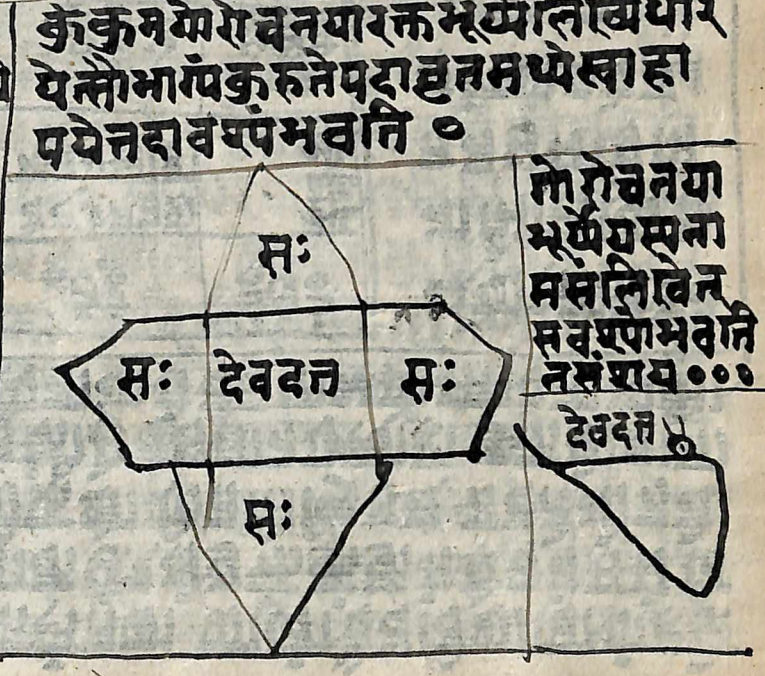
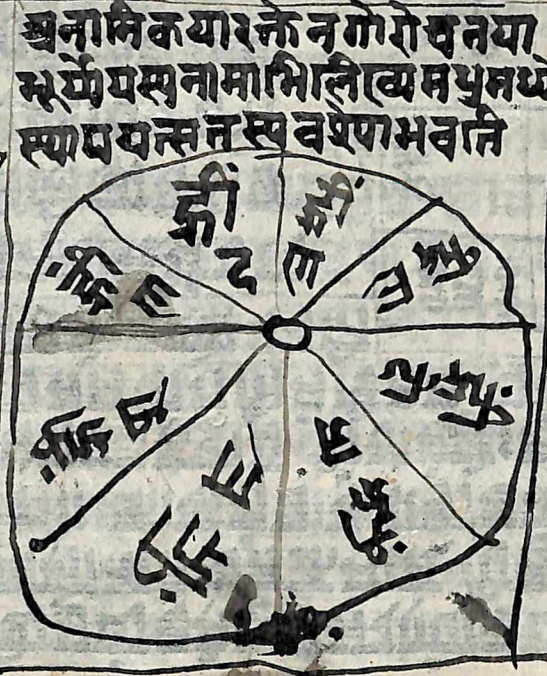
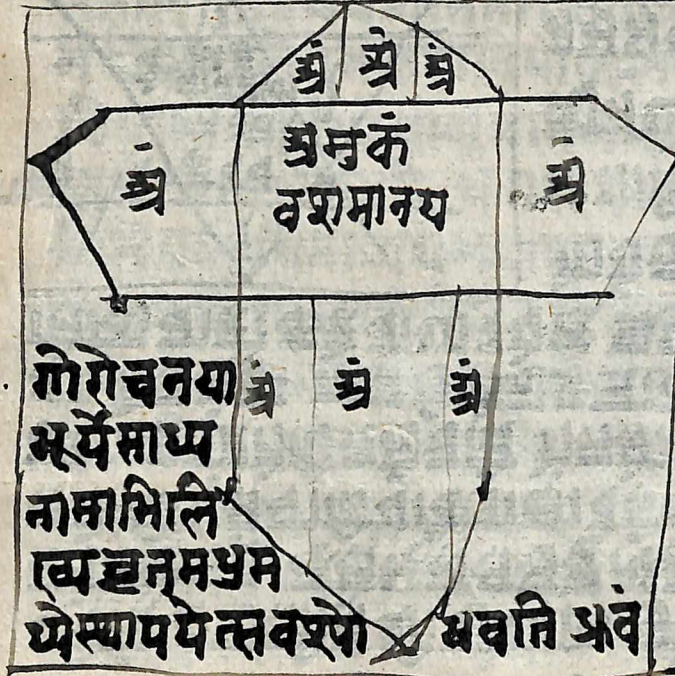
गोरोचनयाभ्यर्च्य यस्य  
 नामाभिलिख्य सदा पु  
 ष्पमध्ये स्थापये वसे  
 न स स रात्रं सावयेत्  
 वषः

हं तं हं	हं तं हं	हं तं हं	भर्षे रक्तचंदने
ॐ ॐ ॐ	देवदत्तवश मानय स्वाहा	ॐ ॐ ॐ	नाभिलिख्य च
ॐ ॐ ॐ	ॐ ॐ ॐ	ॐ ॐ ॐ	तमधुमध्ये भि
			रात्रं स्थापयेत्
			सवरयः



का.  
२.  
५

मनापिवेतोयंसास्त्रीवश्याभवेप्रवम् ओं नमः सिधं कामिनी प्रमुकीमेवशमानयमानयसाहा



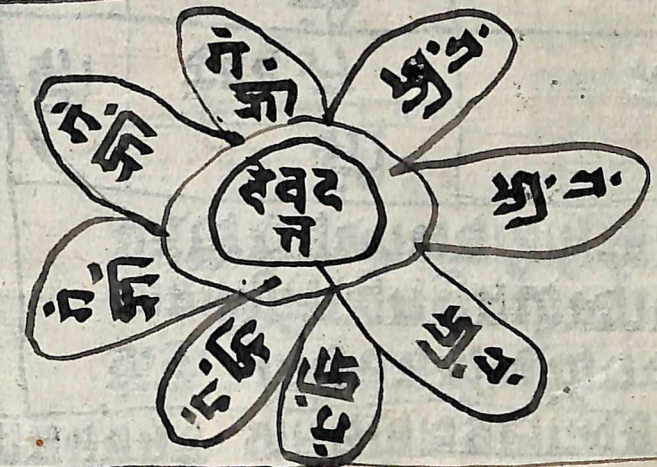
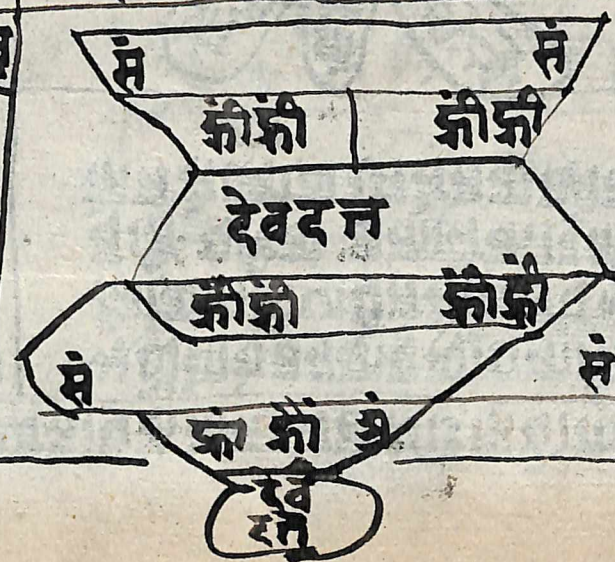
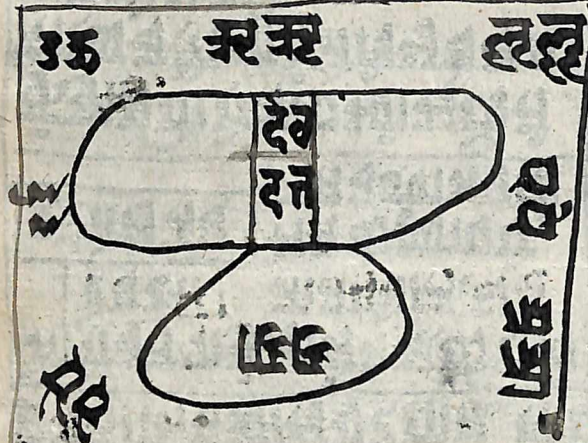


कृष्णपराजितामूलं तां ब्रूते न समाधुतं अवशं यैस्त्रियै दद्याद्वशा भवति नान्यथा ॐ क्रीं स्वाहा

गोरोचनया भूर्ध्वं पञ्चैलित्य  
भूमौ तिलवनेत् एकसमो  
पिवशो भवति ०००००

अनामिकया रक्तेन भूर्ध्वं  
संलित्य वाहौ कंदे वाधा  
रयेत् सवशो भवति ०

गोरोचनया पतच्चक्रं संलित्य यस्मा  
मकंदे वा वाहौ वा वस्तं चले वा वं धये  
न दशकसमो पिवशो भवति ००



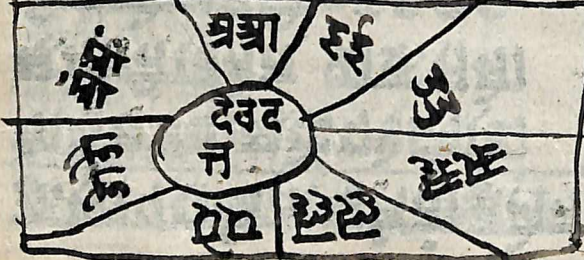


का  
२-  
६

अनेनाभिमेअसियेदयात् साधसाधकनाम्नात्कृत्वाउक्तयोगानाममेवमेवं प्रातर्भुविप्रदात्यसमा

गोरोचनपाकुंकुमेनभूर्ध्वयस्य  
देवदत्त नामाभिलिख्य  
इदंतेतुलम् तमधोस्थापये  
तसवश्याभवति

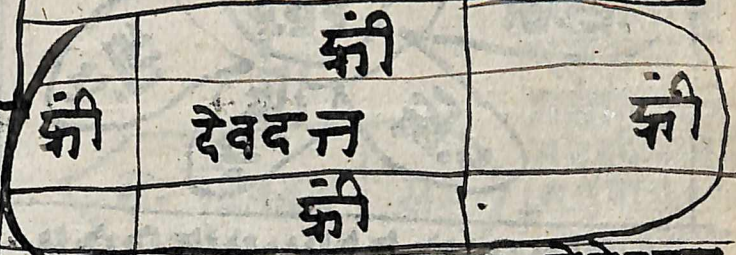
कुंकुमगोरोचनाभ्यांभूर्ध्वसे  
लिख्यवहौधार्यतेविभुवनम  
पिवश्याभवति



भूर्ध्वगोरोचनपायस्यनामाभि  
लिख्यवहौधार्यतेसौभाग्यंभ  
वति यदिवा अनामिकारक्ते  
केन संलिख्यरमतेनदास्तीव  
श्या



कुंकुमगोरोचनपाभूर्ध्वयस्य  
नामाभिलिख्यमधुमधोस्थाप  
येत्तत्वेरीवश्याभवतिनिश्चितं



गोरोचनपा  
कुंकुमेनभूर्ध्व  
यस्यनामस  
लिख्यसत्रेण  
वेष्टयेत्तवश्या  
भवति ० ०

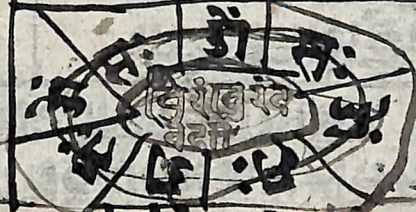


वाराभिमंत्रितं यस्य कामापिवेतोयं सास्त्रीवशाभवेद्भवं ॐ नमो ह्यिप्रकामिनीश्वरकीमेवश  
मानय २ स्वाहा कृष्णाय जिनामलंतां हलेन समाधुते अवश्यायेति ये दद्यात् वशाभवति नान्यथा

गोरोचनमाभ्यर्च्य यस्य  
नामाभिलिख्य मधुम  
धेः स्थापयेत् स भवति  
निश्चितं ० ० ० ० ०

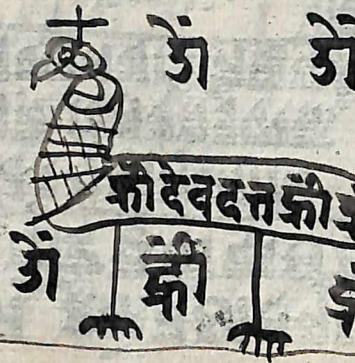


गोरोचनयाभ्यर्च्य  
संलिख्य रक्तसूत्रे  
एवेष्टयेत् सूत्रे  
पुलिपेत् यंपश्यं  
तितं वशीकरो  
ति नात्र संदेहः



विश्वं देव  
वद ॐ वशां करो  
स्वाहा

आरक्तकेन यस्य  
नामाभिलिख्य मधुम  
धेः स्थापयेत् स वशाभ  
वति निश्चयेन ० ०



गोरोचनया कुंकुमेन कर्पूरे  
णार्कक्षीरेण साधनामाभिलि  
ख्य वेशनलिकायां संस्थाप्य स  
वशाभवति राक्षोनामयदिन  
मे गोराणनापयेत् स वशाभव  
ति निश्चयेन सिद्धिः ० ०





का  
२०

ओं ऊं स्वाहा विशाखायां तवं दाहम कष्टस्य समाहरेत् इत्येव धावमधुकरस्य च पक्षपुग्ममूलं तथाप्य  
गरजं सितकाकजं च यस्यापि शरोगतमिदं विहितं हि चूर्णादासी भवेत् ॥

श्रीफले कंदे श्रीफले  
यस्य नामाभिलिख्यं  
तुल्यवरे स्यापयेत् विभ  
वनमध्ये पिवरेष करोति  
नात्र संदेहः ० ०



गोरोचनकुंकुमकष्टैर्यस्य नामाभि  
लिख्यं हतमध्ये स्यापयेत् रिसवसे उपरक्त  
पुष्पाणां पूजयेत् राजा वरेषा भवति निश्चयासि

ओं तारे तारे तारे	ओं तारे ओं तारे तारे स्वाहा	ओं तारे तारे तारे
ओं तारे तारे तारे	उतारे उतारे तारे स्वाहा	ओं तारे तारे तारे
ओं तारे तारे तारे	उतारे उतारे तारे स्वाहा	ओं तारे तारे तारे

गोरोचनयाः नामिकारत्नेन अ  
गस्त्यनालिकया संलिख्यवाहा  
धारयेत् राजा वरेषा भवति नि  
श्चयासि हि भवति ...

लीलां	लीलां	लीलां
लीलां	लीलां	लीलां
लीलां	लीलां	लीलां



रुदिति मातरुणीनचित्तम् सद्येन पाणिकमलेन रतावसाने योरेतसा निजभवेन विलासिनीताम्  
 वामे विलिप्य पतिपदं सहसैव यस्यावशेषवशो भवति नात्र विकल्पभावः सिंध्यमास्तिककपोतमला  
 निपिच्छालिङ्गं विलिप्य लोकसासुवेदेयं शंखुशोखादिद्विणीकं तच्छृणुत समाहृत्य नो हृत्लेन समापु  
 तं दातव्यं सामिनो भोक्तवशेषा भवति नात्यथा गोरोचनानलदकुंकुमभावितस्याः सदैव कुरुते  
 तिलकं च शिवं वा तस्यायनेन वरुधा प्रमदा जनानां सौभाग्यकृत्य समये प्रकटीकृतो सो संभोगशो  
 ष समये तिलकां तलिङ्गं या कामिनी स्पृशति वामपदाम्बुजेन तस्याः पतिः सपतिविदति दास  
 भावे गोपीसुतेन कथितः किल योगराजः इति श्रीनाथ विरचिते कामरत्न स्त्रीपतिवशीकरनाम  
 प्रथमोपदेशः । अथाकर्षणम् चतुर्थवर्णमाकृष्य द्वितीयवर्गं संस्थितं कृत्वा त्रिविधं हं  
 हा कृत्वा त्रिविधं हा हा तदंते देहि द्वितीयकं गौकारं चिरसं कृत्वा प्रत्यक्षं प्रजापते सहस्राक्षं सजा  
 येन फलं भवति निश्चितं मंत्रः ..... हा हा हे हे मानुषा सुरदेवाश्च सयत्नो रगराक्षसाः स्या  
 वरा जंगमाश्चैव आकृष्टास्ते वरा गते हानौ रफं समादाय यद्द्वारं त्वविशेषतः अक्षरं त्रिनयनं ददहि  
 धाकृत्वा प्रयोजयेत् उक्तद्वयं सहस्तेन कृत्वा मंत्रं विभावने दीयते यस्य भोक्तं तत्सर्वं प्राप्तिना



का  
२.  
८

शुभे ते सर्वे यत्र नीयंते तत्र गच्छंति तत्क्षणात् मंत्रः ओं हरयः हरयः क्लीं कारे मंत्रयेत्याशंकु कारेणां  
कुशतया तत्रिफलं वाममं पाशं दातिणो ज्वलितो कुशं संध्यायेत्स्वकरे मंत्रं ततो मंत्रमिदं जपन् ओं क्लीं  
रत्नचामुं उत रुद्रमस्कीमा कर्षयाः कर्षयाः कर्षय क्लीं मन्त्रं सर्वमेवापुनर्जमे सिद्धिः ओं  
चामुं उत जलजलस्वाहा अनेन मंत्रेणास्त्रियं दृष्ट्वा जाप्यं कारयेत् तत्क्षणात् पृष्ठतः समागच्छति पू  
र्वमेव जमे सिद्धिः अश्लेषायां समादाय अर्चनं स्पृशेत् वंदकं अजामूत्रेण संपिष्य स्त्रीणां शिरसि दाप  
येत् पुरुषस्य पशूनां वा हि प्रमा कर्षणं भवेत् आकर्षयेत् ततो तारीं सतयोजनं संस्थितां सूर  
्यावर्तनमूलं तपंचम्याया हरे बुधः तावत्लेन समं दद्यात्सु यमायाति तत्क्षणात् रति कर्म करो  
यात्थ मर्ये पलतो बुधेः भिक्षो कृत्वा दहेत्तो तत्रिः काष्ठे पुनस्तयोः वस्त्रेण बधयेद्भस्मष्टा  
य कृत्वा दलीहयं तपोरेक सजाष्टं गेट्फं वधापरीक्षयेत् यामायाति च सामेष्ठी साष्टय्या  
हये बुधः तद्भस्म शिरसि प्रक्षेप्य तत्क्षणादा कर्षयेत्स्त्रियः अपरं रत्नयेदस्त्रेणो चेदायाति कामिनी  
शं क्लृप्त कर्णाय स्वाहा शं मंत्रं पूर्वमेवापुनर्जसात् तत्क्षणात् यो मति सिद्धिः हयो रपि चक्र  
योरेक एव विधिरनुमीयते यतो मूलपुस्तके एकत्रैव विधिर्विलिखितः सम्प्राप्तमादृष्टो

८



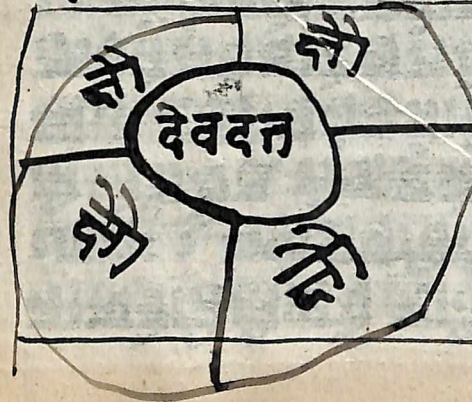
नाम्यत्रेति तिष्ठये ननिः संदेहार्थो बोधव्यः रतिश्रीनाथ- कामरत्ने आकर्षणं नाम द्वितीयो  
ध्यायः २ अथ जपविधिः हकारं स्वरसंयुक्तं सकारेण सप्तजितं ओंकारादिरसंयुक्तं फटवि  
नियोजयेत् हं फट् जे या ग्रे शत जा पे न जितो भवति नान्यथा ये यनामं हृदित्यस्य चक्षुषी तत्रिमी  
त्यच एच्छा च संज जा पे त तत्त एणा जितवानसौ गोजिका शतमूली वामु वि शिरसि संस्थिता  
कुरुते सर्ववादेषु जपे पुष्पे समुहने मार्गशीर्षसप्तमी या शिवा विमलं समुहरेत् वा हो शिरसि  
वाधार्प्य विवादे विजयो भवेत् गिरिकर्णी शमी पुं जं धेत वर्णा समाहरेत् चंदने नान्वितं सर्वं निलके न ज  
पीरगो कतकोर्क वटौ वक्रिर्विषमः पंचमस्तथा निलके हृदये यस्तपश्चेते पंचधारिणः कृत्स्नसर्पक  
लापे न वसामृतकथानिते शितपुं जा व पे त तस्य मूलं समाहरेत् कतनिलके तदा टट्टा पश्चेते स्वं  
वृते रिपुः स्वर्गा भक्षमानं च पाति पंचततो भुवि औषधं सिद्धि काना सातया टट्टा महावसा सिं  
ही कायादिका मध्ये क्षप्यस्तमूलं संयुतः पिपाय वदनं तस्याः शिख्य केन समावृते तस्यां वक्रस्थि  
ता पां हि सिंह वज्रायते नरः रणो गजकुले व्यूहे विवादे वा पराजितः मदीन तो गजस्तस्य दर्शनेन  
पराजितः व्याघ्री रसेन संपिष्टः पारदो मूल संयुतः पूर्ववत्साधयेद्याघ्री फलं चैव तथा विधं क



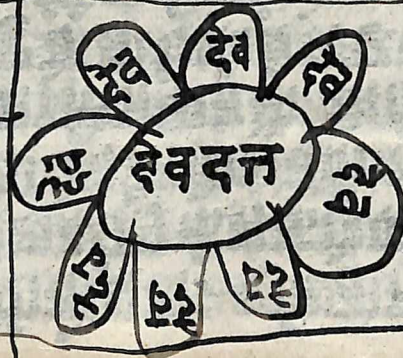
का  
२  
५

देसुदर्शनामूलं वधा राजकुले जयी नयामूलं राजकुले समुत्पन्नं जयप्रदे आर्द्रायां वटवृंदाकं हस्ते वधा  
पराजितः तदस्ते वटवृंदाकं एहीनाधारयेत्कारे संप्रामेसावमाभौतियज्ञां स्वत्वाजयी भवेत् कौकाया  
नयुमेवामंगुलोद्देनवेष्टयेत् सुविप्रक्षिप्य च नरः सववादे जयी भवेत् अपामार्गरसेनैव यानि वस्त्रा  
णि लिप्यते जायंते तानि संपायेव जसाराणि निश्चितं हस्ताकं लो गली मूलं मूलं मंग्राणि भावितं

अनामिकायारक्तेन भूर्ये संलिख्य  
स्य नामाणि कथं प्रसूतौ प्राक्षिप्य तापयेद  
प्रातः कृत्वा कर्षयति निश्चयात् सिद्धिः



कुंकुमगोरोचनाभ्यां भूर्ये  
लिख्य मधुमधो स्थापये  
त्तयोजनशतादय कर्षयति



अमुके मा कर्षय  
साहा नि-



कुंकुमगोरोचनाभ्यां भूर्ये  
स्य नामाभि लिख्य  
शिकण्डे संस्थाप्य ताप  
येत्तदा कर्षयति निश्चयात् सिद्धिः









का.  
२.  
९

सभजवलेवेधयट्टिंस्तंभय १ श्रृंगानिधनय २ पातय २ महीतलेक रतिविमोतिस्वामिनेउभंगापि

गोरोचनाकुंकुमाभ्याभूये  
यस्यनामाभिलिख्यमधुम  
धेस्पापयेत्सर्वमाकर्षयति

रक्तचंदनसकीयारुधिरा  
भ्याभूयेयस्यनामाभिलि  
ख्यगृहेस्पापयेतमभवति

गोरोचनाभूयेलिखित्वाकंदोशीवाया  
वाधारयेत्तनसंग्रामेजयाभवति तान्यथा  
रुदयोरेष्येकपवविधिः यतोमूलपुस्तके  
पवदष्टव्यत्रात्रसंदेहः ॥ ॥

यः	यः	यः
ॐ	देवदत्ताकर्ष	ॐ
ॐ	याकर्षया	ॐ
ॐ	स्वाहा	ॐ
ॐ		ॐ
ॐ		ॐ
ॐ		ॐ
ॐ		ॐ

कींकीं कींकीं  
देवताकर्ष  
यत्राकर्षयस्वा  
हा कीं  
कीं

ॐ	हं	ॐ	हं	हं	हं
हं	ॐ	हं	हं	हं	हं
ॐ	देव	ॐ	हं	हं	हं
दत्त			हं	हं	हं
विचारणीयं			हं	हं	हं
			हं	हं	हं
			हं	हं	हं
			हं	हं	हं



व-रक्तचित्रकमूलंतसेमग्रसेसमृद्धते दौदेपिष्टावटीकुर्यात्तिलकंजुभंगंगता इति सोभाग्यकराणाम्  
 जयकराणाम् अथ सोभाग्यकराणाम् पुष्पाढासितार्कस्यमूलं वामेन रेभुजे वधा सोभाग्यमाप्नोति स्वामि  
 नेजुभगापिवा रक्तचित्रकमूलंतसेमग्रसेसमृद्धते दौदेपिष्टावटीकुर्यात्तिलकंजुभंगंगता इति सोभा

अनामिकारक्तेवद्याह  
 स्तेलिविवाहदयेदत्ता  
 जपेद्रात्रै संधायामा  
 कर्षयितुं सत्यम् ००

ओंकारक्तान्  
 मः छ म  
 सका म आ  
 कर्षय २ ओं श्री

गोरोचनयाभूर्योऽभिलिख्य  
 हृतमध्ये स्थापयेत्तमाकर्षय

ॐ

श्री व क्ति अ  
 सकावशंपकुरु सा  
 हा

ह

गोरोचनयाभूर्योऽप्यस्य नामाभिलिख्यारणे धारयेद्राजगणे दा  
 तव्यं वहां जपो भवति सिद्धिर्भवति निश्चयेन ० ० ०

श्री

श्री

श्री

श्री

देवदत्त

श्री

श्री

श्री

श्री

पुष्पांके मधुवंदाकं गृहीत्वा प्राक्षिपेत्तु  
 धं सभामध्ये च सर्वेषां सुखं वंशप्रजायते  
 शिला ज लं लं पदे हरिद  
 याय लं देवदत्तस्य लं नामाभिलि  
 विंश लं सुखं वंशप्रजायते धोमंती क  
 तास्या ज लं लं पयेत्तु नराह  
 णाम नि निश्चितम् ००



का  
२०  
॥

गणकरणं अथ ईश्वरादीनां सौभाग्यकरणं क्रोधोपशममेवः ज्ञेयं शांते प्रसाते सर्वक्रोधोपशमने स्वा-  
हा पनेमंत्रं सप्तधा जपेत् सुखं प्राप्नुयेत् तदा क्रोधोपशमनं भवति प्रसादप्रसन्नो भवति सत्यमेतद-  
ष्टव्रदम् इतीश्वरादिसौभाग्यकरणं अथ गजनिवारणम् गृहीत्वा शुभनक्षत्रे चर्माणेनाक्षुब्धं द-  
रीम् तलेपेन गजोपातिहरं नावलसन्मुखं विल्वपुष्पस्य चूर्णं तु कुंकुं दद्यात् न तस्मै तलिमांगन

गाते च नयाभ्यर्च्य यस्याना-  
माभिलिख्य मधुमध्ये स्था-  
पयेत् सौभाग्यं भवति निश्चि-  
येन



हरितालहरिद्रयाभ्य-  
र्च्य यस्यानामभिलिख्य  
सपवसं पुटे पीतपुष्प-  
णाभ्यर्च्य प्रपोमुक्ती कु-  
त्वास्यापयेन्मुखं वपनं  
भवेत् तिष्ठियेनासीद्वि-  
भवति

वेदेषा हरंगच्छति कुंजरः मूलं हस्तव्याघ्रभयादिजित्  
क्रीक्रीदो द्रोहिपतिश्च पृष्टा परमं वेणुलोष्टं पठित्वा जपेत्  
तदा सुखेन चालयति गंतुमशक्यः मूलं कलचतुर्दंष्ट्रा  
ग्राहयेत् लांगली भवेत् हस्तस्य व्याघ्रसिंहादिभयनत्परिकी-  
र्तितम् इति श्रीनाथवि० कामरत्ने-जयादिव्याघ्रनिवारणं  
नाम तृतीयोपदेशः १ अथ स्तंभनम् तत्रादौ शत्रूणां मुखं स्तं-  
भनम् मेतनादस्य मूलं तस्य मुखं दृष्ट्वा जित् जेक्रीरत्नरत्न  
चामंडेत् रुद्ररुद्राय मुकं मेव शमानय २ स्वाहा इति चंद्रामंत्रः

॥



उक्तयोगयोः इति मेघस्तंभने अथ नौकास्तंभने भरणोदीरकाष्टस्य कीलं पंचांगुलं दिपेत् नौ  
 कामध्येतदा नौकास्तंभने जायते फ्रंवे इति नौकास्तंभने अथ निद्रास्तंभनम् मूलं बृहत्पामधुकं  
 पिच्छानप्यप्रयोजयेत् निद्रास्तंभनमेतद्विमूलदेवेन भाषितं इति निद्रास्तंभने अथ शस्त्रतिवारणं  
 अंगुलीचजयपाठाविसृज्जाताचपावला श्वेतापराजिता पुत्रादेवोचका कर्जधिका पुष्पाकैरा  
 समुद्रतटवक्त्रे शिरसि संस्थिता एकैकं धारयत्येव शस्त्रसंहरणोत्तरां नद्यं बुद्ध्या उभयपालचौरश  
 उभयं हरेत् जातीमूलं सुखेति तं शस्त्रस्तंभनस्तम्भं सूर्यस्य ग्रहणं चंद्रोर्मूलं चोत्तरगं हरेत्  
 पुत्रापापावलाया वामावस्थं काउशस्त्रजित् कपित्थस्य च वंदा कंकटिकायां समीहरेत् वक्रसं  
 स्थितदेवस्यात् वंगस्य भयकरं परे करे सुदर्शनामूलं वधास्तंभने भवेत् केतकीमस्तके नेत्रे ताल  
 मूलं सुखस्थितं त्वज्ज्वरचरणं हस्तं त्वज्ज्वलचः प्रजायते पत्ता निरीणी मूलाति चूर्णीताति चूर्नेः पिवे  
 त् अहोरात्रं ततः सर्वं जावल्ली वंनवाधते सर्वेषामुक्तयोगानां कुंभकर्णः प्रसीदति आयातं चाल्प  
 कं शस्त्रसमूलं सति वारयेत् ॐ अहो कुंभकर्णं महाराजसकैकस्य गभसं भूतपरसंभनस्तंभनहाम  
 गवान् रुद्रो ज्ञापयति स्वाहा सर्वयोगानामष्टोत्तरसहस्रजये नमोऽसि हिः चक्री चंद्रा जयावली त्रिशू।



का.  
२.  
१२

लीमशालीतथा देहस्यासमहेपुसोसर्वायुधनिवारिणी पृहीतेशुभनक्षत्रेषुपामार्गसमूलके ले  
पमात्रेणवीराणांसर्वशस्त्रनिवारणं त्वत्तूरीमूलमध्यस्याकविवदाचकेतकी भुजदंडैस्थितश्चार्कः  
सर्वशस्त्रनिवारणम् पुष्पक्षेत्रेजयामूलद्वयधारयेत् हस्तेकोडभयेनास्ति संग्रामेचकदाचन  
त्रिलोहवेष्टितं कृतारसं वज्राभ्रसंयुतम् वज्रसचकरस्थं च सर्वायुधनिवारणं ब्रह्मदेवीचकोमारी  
ईश्वरीवैसवीतथा वाराहीवैसवीचांद्रीमहालक्ष्मीतथैव च एताश्चोषधयोदिव्यास्ता एतामातरस्त  
ताः कृष्णकृत्वाकरं वधा सर्वशस्त्रनिवारणं इति शस्त्रस्तंभनं अथाग्निस्तंभनम् जम्बाजदीनरो  
देवीनारामहिषमर्दिनी त्वदिशंमारमध्येतुप्रतिष्ठापित्वा दत्तये गेममकटीदृक् च पपनेशो कटी  
यमुनीयसीस्वानिलिप्ता प्रापमुदीरये वेशनरकीजे मेङ्गीङ्गीफट गेङ्गीमहिषवाहिनीस्तंभय  
मोहयभेदयभेदयअग्निस्तंभयटःटःटः एवंमंत्रद्वयंकृत्वा एवंमेवापुनं जपेत् सिद्धिकुमारी  
स्मरणं पिच्छालिप्तहस्तो नरो भवेत् दीप्तागारेस्तमलोहैर्मंत्रपुक्तैर्न दत्तये करे सदृशनामूलं  
वधाग्निस्तंभनं भवेत् इत्यग्निस्तंभनम् अथजलस्तंभनं पञ्चकेनामपद्रव्यं क्षत्वा ह्यणीतुका  
रयेत् वापीकूपतडागेषु विक्षिपेदंधयेज्जलम् गेनमोभगवतेरुद्राय जलस्तंभय १८ः८ः

१२



ठःठः अयं मंत्रः सर्वजलेषु सिद्धिं श्रेष्ठादफलं वर्णां तमधो कुंभतले पयेत् धनमंगलमात्रे तृणो  
 घं येत्सुरये जलम् वर्णां देभियते कुंभजले हि निष्टुति श्रवं देवदालीयमूलं तमं इकरसयाजितं मा  
 चयेदस्तपादौ तजलसंभनमुत्तमं इति जलसंभनं अथादिव्यसंभनम् शिरीषमूलमादाय रवि

आरक्तेन भूर्येयस्य नामाभि  
 तिख्यमधुमधोऽस्यापयेत्  
 सौभाग्यं भवति निश्चयेन

गोरोचनया भूर्ये संलिय  
 पयो मधोऽस्यापयेत् कृपितः  
 प्रसन्नो भवति नात्यया

कुंकुमगोरोचना कमलनालै  
 र्यस्य नामाभि तिख्यवाजीकृतं  
 शरीरं पारये सौभाग्यं भवति तित

गोरोचनयाऽनामिका रक्तेन  
 भूर्ये संलिय च तमधोऽस्यापये  
 दादाता भवति निश्चितम्

	जय	
जय	देवदत्त	जय
	जय	

ॐ	स्वाहा देव	श्री
ह	दत्तस्य	व
ॐ		ह

देवदत्तस  
 सः स  
 सः

ली	ली	ली	ली
	देवदत्त		
ली	ली	ली	ली



का.  
२.  
१३

वारेत एव वत् उदकेन समावृण्वललादेतिलके कृते तमदिव्यैस्तथा सर्वैकतदोषो विमुच्यते उत।

जंभगवति तंदरावज्ञापसर्व  
मेचापडंफट इति मंत्रः हस्ति  
दंतालकं पदे सेलिव्यगजदंते  
हृतमविकपाकुंजरं कारयेत्तमे  
चस्तभनंभवति निश्चया सिद्धिः

पीतद्रव्येण पीतवस्त्रेभूये  
लावित्वा शीको केन वेष्ट  
येत्तजलपूर्णचदे स्थाप  
येत् अग्निसंभनंभवति

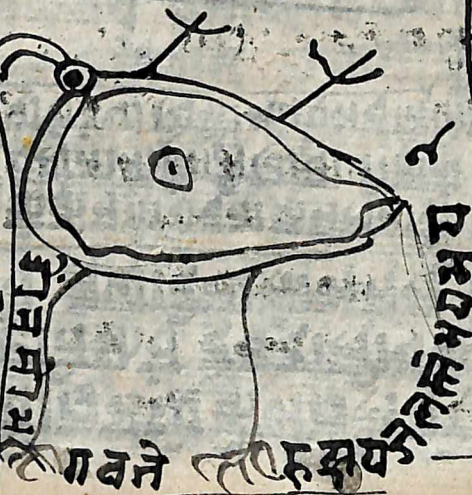
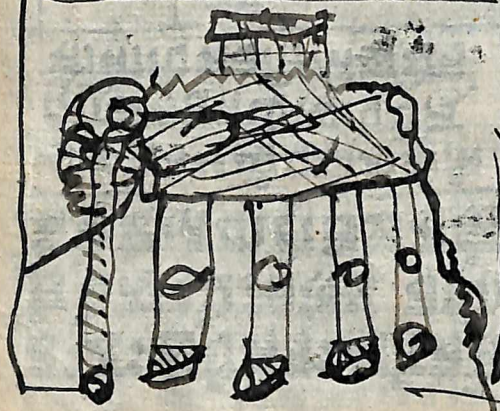
पीतद्रव्येन कर्पदेन लावि  
त्वा शीको केन वेष्टयेत् ज  
लपूर्णचदे स्थापयेत् ने  
वज्रसंभनंभवति ०

गोरोचनाकुंकुमाभ्यां लि  
ख्य राजवशंभवति ००

क्रीसः क्रीसः क्रीसः

क्रीसः क्रीसः क्रीसः

क्रीसः क्रीसः क्रीसः





रावमुविश्रायमेवनादसमूलकं भक्तयेद्वारयेद्वकेदिव्यस्तंभकरोमवि भंगीमूलरोचनाद्वापिष्टापा  
 गोप्रलेपयेत् तलाटेनिलकंकृत्वातमाद्रवेजयीभवेत् मरिचमागधीचैलाचर्चितागर्वितासनी रति  
 नेडुलजैर्दिव्यकृतदोषोविमुच्यति मंडूकवसपापिष्टैर्लज्जामूलैरुलकैः लिप्तपाणिर्नरः सत्येन  
 प्रादिव्योविमुच्यति ॐ श्रीदहरीकोचनेमेवेरोबुद्धिददोदिव्यपतिश्चरीमहेस्वरापतेस्तंभनश्रीमहादे  
 वकीआज्ञा अनेनमंत्रेणअपुतेजयेत्तदिव्योसिद्धिर्भवति ॐ लोहाप्रज्वलेनप्रज्वलेकाहनाकेभाबुहीचूड  
 केदाराकापडीलोहापरोतघार अयंमंत्रः इतिदिव्यस्तंभने अथगोमहिष्यादितंभने उष्टस्यास्थि  
 चतुर्दिक्षानिखनेद्वतलेप्रवे गोमेमहिषीवाजीस्तंभयेत्करिणामपि रति० अथमनुष्यस्तंभने  
 कालीकंकालीप्रमुक्तास्तंभयस्वाहा अनेनमंत्रेणसाधनामरुदिकृत्वास्पृष्ट्वादर्शनाज्जयेत् स्तं  
 भितोभवतित्तिप्रंसहस्रजपमावृतः अत्येवस्तंभिताः सर्वेमंत्रजापश्चनिश्चिने रति० अथासनस्तंभ  
 नम् चर्मकारस्यकुंजान्तिरजकस्यतथैवच कुंजस्तंभसमुद्भूतचांगलीऋतवाससं बंधयेत्पारलीपा  
 शोपस्याग्रेतांविनीक्षयेत् तस्यस्थानेभवेस्तंभः सिद्धियोगउदाहृतः स्थेनगुजाफलेवाप्येतपावपी  
 तमृत्सहा निषिक्तसचतर्दृष्ट्याविदिनेतत्रजागरेत् नित्यं संचलनेनैवमंत्रेणैवप्रष्टव्येत् तस्यशा



का.  
२.  
१५

वाफलयाह्यशुभकृत्सेसमेवः क्षिपेतस्यासनेतेतस्तंभयतिततक्षणात् ओंरुद्रपुष्पेभ्योनमः वज्रतूपाय  
वज्रकिरणायसिवेरभवेममायममृतंकुरु २ स्त्राहा इति एजामं वसु इति० अथ सर्वपात्रवुद्धिस्तंभनं भंगरा  
जोऽपामारायश्चक्षिर्दार्णः सहदेविका तल्लेत्तल्लं वचाश्चैतद्वतेषां समाह्वेत लोहपात्रे विनिक्षिप्य विदिनां  
तेसमदरेत् तिलकैस्तर्पभूतानां बुद्धिस्तंभकरं भवेत् ओं लसो भगवते विष्णो मित्राय नमः सर्वसुखीभ्यो  
विष्णो मित्राय विष्णो मित्रो जाययति प्राक्ता आगच्छ स्त्राहा उक्तयोगस्यायं मेवः अर्गला मृधा अशेष आर्गल  
यस्त्राहा अनेन यंत्रेण नदी प्रविश्य अष्टपातां जलितं पियेत् शेषां वृणुणां बुद्धिस्तंभं भवति इति पात्राणां बु  
द्धिस्तंभनं अथ चौराणां गतिस्तंभनं ओं नमो ब्रह्मवर्षिणि विरत्तरत्तः ४ः अनेन यंत्रेण प्राप्ता पाषाणा  
निगृहीत्वा त्रीणि निगृहीत्वा त्रीणि कंठावधाय परे मुष्टिकाभ्यां धारयेत् चौराणां गतिस्तंभो भवति  
इति चौर० अथ गर्भस्तंभनम् आघं कृत्वा चतुर्दशं धतूरस्य तमूलकं कटिवधारमेकानेन गर्भं  
धारयेत् क्वचित् मुक्तेन लभते गर्भं पुरा नागार्जुनो दिने तत्सल चूर्णयोनिस्थं न गर्भस्तंभयेत् क्व  
चित् सिद्धार्थं मूलांशिरसिवधाकोत्तरमेतया न गर्भं धारयेत् सास्त्री मुक्तेन लभते पुनः इति ग  
र्भ० अथ मुद्रस्तंभनं इन्द्रवारुणिकामूलं पुष्पेन ग्रस्मसुदरेत् कटुत्रये गवाक्षीरैः संधिष्टा गो

१५



लकीकृतम् छायाप्रभं स्थितं धाम्नेवीर्यसंभकरं नृणां नालीमूलं प्रमशानम् कट्यावधातवीर्यं  
क क्लृप्तोन्मत्तवचामूलं मधुपिष्टं प्रलेपयेत् लिङ्गे तदारमेत्कांतासभावाद्धिगुणतरः शृङ्गोविषं  
पारदं च प्रत्येकं तद्विंशकं वरागच्छः क्षिपेद्विंशः स्थिरः स्याच्छिरसि धृता रक्तापामारी मूलं तस्य  
मकारेति मंत्रयेत् भौमे प्रातः समुह्य कट्यावधातवीर्यं एक धत्तं रमलिकातृष्टासूतं चादर  
मात्रकम् त्रिलोहवेष्टितं वधा कट्यावीर्यं न संचति कृकलाशस्य पुच्छाग्रमृदिकां प्रेततंतुभिः  
वेष्टाकाकरो धार्या नरो वीर्यं न संचति पुष्पाहृतं सैतपिकाक्षवीजकटीतले लोहितसूत्रवद्धम्  
बीजं व्युत्तिं धारयति प्रसंगे व्यातः सदायं किल योगराजः श्वेताम्बुपुष्टतरोः श्रुतानि क्षीणोपि  
क्वावटपादस्य करं जवीजे दूरमध्यागानि संभानि बीजे वदने धृतानि आदित्यवारो हृतसमप  
र्णं हृतस्य बीजं रक्षति धाय वक्त्रे जयेदकांते सुरतावसावे देवारिवंशं सरती ववेगं तत्पुष्पं कर्षये  
त्कर्णगोक्षीरैः पाचयेद्बुधः भक्तारमेष्टरमणीतदा विंशः स्थिरो भवेत् सेतेषु पुंष्वेवाचरणं गृहीत्वा  
तृपुष्पां कर्षयेत् पुरुषस्य कट्याम् कुमारिका कीर्तितं सूत्रं केन वद्धं जयत्याशु मनोजवीर्यं बीज  
नीचरलिङ्गस्य सूतं हृष्टिककटकं क्षिपेत्पुण्यफलं स्यात् त्रिलोहं संववेष्टयेत् जिह्वापरिस्थितेन



का.  
२.  
५

स्मिन्नोवीर्यं न संवति स ह देवी जन्म लं च समं संपद्य के समा मध्यान्त्य सहितं लेपात्रो भो वीर्यं न संवति  
नीलोत्पलं शितां भोजकेशं मधुशर्करां मधुमीषां नाभिलेन चिरं मति का मुका आदाय कुरु मे नरका  
कजं धाम लं शितां भो रुद्र केशं लौ देवा पिच्छा परि लिप्य नाभिस्तं भं प्रपद्ये तु रुद्र स्य वीर्यं कागव  
धीपयः पिष्टुल उज्जाम लं प्रलेपयेत् एता दौ वीर्यं धृक् पुंसां च वनेन कदाचन मूलं चासेन पुंवा  
या रुद्रो दं नाभिलेपयेत् मधुना पच्य वीजं च तत्र लेपेन वीर्यं धृक् उत्सृज्य जस्य मूत्रेण भावयित्वा  
नरीषिकां लिता लिङ्गं नरो वीर्यं चिरं कालं न संवति कर्पूरं च कण सुतं तल्य मुनि रसं मधु मर्द  
यित्वा लिपे लिङ्गं स्थित्वा घासेत चैव च ततः प्रक्षालयेत् लिङ्गं रमेद्रा मा यथा चितं वीर्यं स्तंभ करं पुं  
सां सम्य क नागाली नीदिनं को संभ तैले विलिप्य पादौ पट्ट पादी व्या निवृत्त वीर्यः पुनर्न दात  
एवं विलेपना द्वा जहाति वीर्यं न कदाचि देव कर्पूरं संपाक महे श वीजै र हं ड वीजं पुरुष स्य ना  
भौ विलिप्य कं जे ज चनेन कानं न लं वने वीर्यं मधु कदापि भूतला णि कदा चैव कु संभ स्य य  
नैल के वीर्यं धृक् पाटले पेन वट्का उचवादि पेत् नवनीत समा पुक्तं पञ्चांशं च न स्पृशेत्  
श्लेष्मा व क रुद्र स्य वीजं कर जस्य च इडा क्षी रेण संपिष्टु कर्षं सुक्ता न वीर्यं धृक् सुदर्शना भ

५



वंमूलं तां हलैः सह भक्षयेत् आश्रितं तां प्रयत्नेन शत्रुस्तं भनमुजमे धेतार्कमूलकैर्वर्तिदीपः शु  
 कसेदसाः तावन्नलतिदीयो धेता वं दीर्घं न मुचति मूलं वराहकांताया अजादीरेण लेपयेत् लि  
 गलेपेन चातेन दीर्घं स्तंभकरं भवेत् पुष्पोद्भूतः धेतवराहमूलकदिस्पले वद्विजुस्थिरकर  
 मुक्तै च व्यवते पुनः तदक्तं लेतु हं गेण दात्रेण ग्राहयेद्वै संयेष्य गुटिकां कृत्वा संशोष्य च विनितिपे  
 त् आत्मसूत्रे ततो लेप्यं लिगमूलं च दीर्घं कृत्वा पुनीकरं जगुः सेतुं वेधकमंडयोः मूलं पिच्छानुलिगा  
 प्रेलेपयेच्च दत्रैस्सह तपाकरतले दद्यात्ताते विजुः स्थिरो भवेत् त्रिगु कर्पूरमाज्यं च विष्टां भद्रलवा  
 दलं पिच्छानाभौ च कंठे च लेपादिं शुस्थिरो भवेत् लज्जातु मूलं भविकं पिच्छात्तामसभाजने शुज  
 ने कृत्वा नेनां ज्वा ददं रात्रे स्थिरो भवेत् कृत्वा धर्मं महाकाले पानि वारे निमं च येत् रविचारैः समुनीय  
 माधवारमणि कृतेः सूत्रे गुणवये र्कं करे वा मे प्रयत्नतः उपविश्या सते वं इत्येयमवयं सतः  
 विजुः स्थिरत्वमाप्नोति मुक्ते संवत्सृति क्षणात् हेमाश्रये चने तुल्यं कृत्वा धर्मं रवीजकं तारं तास्य  
 तपासूतं सेतुं पुष्पादि वीजकं वददीरेण संमं वं कृत्वा राक्षसवीजकम् लिप्तातदारो दकं वी  
 र्यं स्तंभकरं भवेत् शनिश्रीनायवि० शुक्रस्तंभनेतामचतुर्थोपदेशः ४ अथ माहनम् कत्याक



16

15



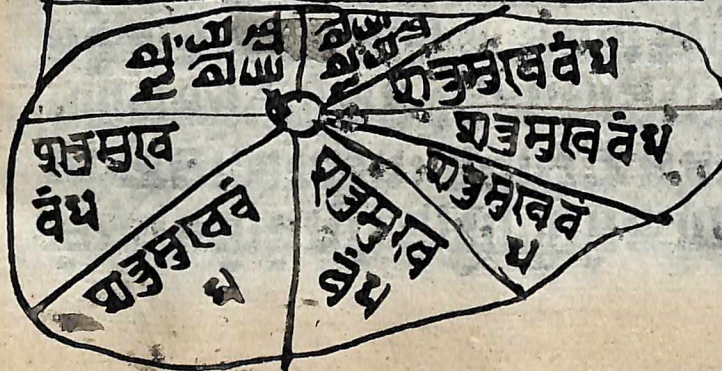
लंघयचोगंमहिषीशोणितेकणा निष्पायोकरुतेमोहंभूपोगुगुलसंयुतः हलिनीविषधर्तुरंशि  
 ल्वीविष्टाभिरतिनः जयाधूपःसंभभागंमोहयत्येवनिष्ठितं कुक्कुदरीसंघंमुंडंश्रिकस्यतकटकं  
 गितालेसंभूपोमोहयेत्सकलात्ररान् अधःपुष्पीषिवाचैवधेताचगिरिकर्णिका गोरोचसमायोगाति न  
 लकेशाभुमोहने नालकोत्तनवीजातिपानेशात्रोयदापयेत् तत्तल्लान्मोहमाप्नोति वोन्मनोजायतेनुर  
 संमलीरशिताकोलेःसस्यपालाद्देवत्रयः इतिशुभमोहने इतिमोहनाधिकारः अथरजनं तत्रादौ  
 देहरेजनम् प्रागंगरागःपुरुषेणकार्यः श्रियापिसंभोगसत्वायगात्रे तस्मादहंगंधविनमादौवि  
 लासिनःसर्वंमुदीरयामि पृष्ठांगनायाःकथितामनीदेःशरीरदौर्मध्यहरःप्रलेपः हरितकीलोप्रमरि  
 छपत्रसमच्छंददाडिमवत्कलच हरितकीचंदनमूलनागैरुशीरलोपामयधात्रितुल्यैः स्त्रीषुसयो  
 र्चर्मजगात्रगंधविनाशयत्याशुविलेपनेन हरितकीश्रीफलमूलपुनंचिचाफलंएतिकरंजवीजं  
 कलादिदौर्गंधमपिप्रभूतंविनाशयत्याशुनिदाचकाले कंदवपत्रलोचचम्रजनस्यतपुष्पाकं  
 पिष्टागात्रोद्वर्तनाच्चर्चगंधचयनाशनं सचंदमोशीरकसलपत्रैःकोलात्तमज्जापुरुषागशुक्तैः  
 लिप्ताशरीरप्रमदाहृदेवचिरप्रभूतंविनिहंतिगंधसदाडिमत्वामधुलोपययैःपिष्टैःसमानैःपि



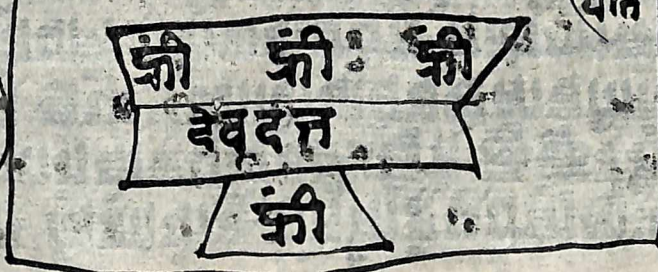
का  
२.  
१७

चमंदपत्रैः विलिप्यगात्रं तरुणीति कचे जर्मधिचर्मोवचयंतिहंतिः सकेपारोशीरशीरीषलोप्रेः शु  
 र्गिकनैरंगविलेपनेन ग्रीष्मेन गणं न कदापि देहं चर्मयुतिः स्यादिति भोजशजः तिलसर्षपरजनी  
 हृषजुर्वा रगोरोचनाकुष्टैः अजामूत्रतकपिष्टैरुहति तसंगसलपत्रं भवति हरीतकीतोपदत्तत्पभा  
 गैर्जनेन रस्यापि चतुर्दशभागः तदहं भागः कथितो नालस्य स्यादेव गंधो मंदवप्रकाशः पलाशटी  
 पत्रकचंदनानि तोषाभयापि गृह्यतामपाति ससौरभो यं सरराजयोगः ख्यातः सुगंधो नरमो हृयो  
 ग्यः पलोषकास्मीरचनं सुलोहनिशाकरोशीरसमातिपिक्का लेषः प्रियो यं सरमानवानामुदारि

गोरोचनाभ्यैः यस्यानामाभिलिख्यवा  
 होधारये स मोहपति भवनं निश्चिने ००



गोरोचनाकुंकमाभ्यां अनामिकारकेन  
 यस्यानामाभिलिख्यतमध्ये स्यापयेत्तमोह  
 पति



गोरोचनाभ्यैः यस्यानामाभिलिख्यपुष्पा  
 दिवद्वैष्टुजमधुमध्ये स्यापयेत्तमोह  
 नमोहयेत् निश्चयनसिद्धिं भवति





नः पूर्वकवीरधीरैः उशीरकृष्णगुरुचदनातिपञ्चवृत्त्यानिसमानिपिक्का प्रतातिगात्रेषुविलासिनी  
 नाश्रीविउगंधेकषयंतिगंध इतिदेहंरजने अथमुत्तरंजम् रसानजं हफलेगंधसारः सककंटीमा  
 त्तिकसंपुनश्च स्थितोमुत्तरंतेपुरुषस्यरात्रौकरोतिपुंसंमुत्तरवासमिष्टं गुरुत्वगेतानवजातिपिक्केः  
 धाणातिनैः लववयेविधेया ताहलगर्भादिरसेचरात्रौकरोतिपुंसंमुत्तरवासमिष्टं लूणीमुराकेश  
 रकुष्टकांताप्रातर्दिनांतेपरिलोड्यमासी अथर्द्धमासेनमुत्तरवासः कष्टंरत्नत्वभवतिप्रकामं यः कु  
 ष्टलूणीमपुनाहतेनपिकातिवीजातिवितमतिनित्यं मासेकमात्रेणमुत्तरदीयंगंधायतेकेतकिंग  
 धतलं तोजलैः कथितापण्यामिष्टिः हृष्टाकृष्णातिता वदनस्यज्जगामोदेनिहंतिपरिशीलिता  
 तिवंजातीफलपुगंभलपित्वापिवंदन पीतलोपंषलाहंतमास्पदौर्गंधनापानं हृतकांजिक  
 गुरुष्वपरितोभलयेच्छदी तस्याकृतभवेदास्पदजगामोदविनाशनं गोमूत्रैः कृष्णयैकुष्टवाले  
 केसहरीतकी सर्वपिक्कावटीकार्यामुत्तरगंधनाशनं कठुनिककषायैरादंतकालेननित्य  
 शः उर्ध्वपिहंतिनोचितंनौत्रैवाकुष्टलूणीकं सिंधुस्यसिद्धायकसारवालात्तचापुतानापरि  
 लेचनेन स्त्रीपुंसयोर्धौवनयोहदेनविनाशमायानिमुत्तरगंडः पिक्कामसुरंवनसारवेन



का-  
२.  
१८

मुहुर्मुहुस्तेन विलिप्यवक्त्रं संप्रतिगंमपि विक्त्रमद्रुक्तामासाहं मात्रेण विलासिनीनां यः कंठकैः शा-  
त्मलिपादपस्य सीरेण पिच्छा एदिने प्रतिपद्यं उपद्रुक्ताः पिठिकास्महेण प्रयांति नाशं पुरुषतस्य धान्यं  
वचासावदत्तल्यभागे पिच्छालिपेतेन सखंतिताते. सुकोमला यो वनजातराणं संप्रतिनू मं पिठिकाः  
क्रमेण सिद्धार्थवीजं दितयं तिलं च सीरेण पिष्ट्वा पिलिप्यवक्त्रं समाहं मात्रेण सखंतिनीलीनिहं  
तिक्कलामिति रंति देवः निशाद्वयं रोरिकषोणायष्टिरभां बुमाहं उचवोहमासि निहंतिनीलीनि  
परात्रियो गात्रे पातल्यवदने भवेत् मरिचं रोचनायुक्तं संप्रेष्य सखंतिनालियेत् तारुण्यपिठिकाः  
सखीनप्यतिमखसंभवाः व्यंगेषु भ्रजनत्तखामं जिष्वा वासमासिका आलिप्य सखंतिनात्रेण भवे-  
त्ययोयमंसखं मातलंगजयसुखिः पिशलां गीशकृतोरसः सखंतिना कसेलेपः पिठिकास्तिन  
कालजित् रक्तचदनं जिष्वा कष्टलोप्रप्रियंगवः धगं करमपूरय्य व्यंगं सखंतिना दः  
मं जिष्वा मधुकं लासा मातलंगं समष्टिकं कर्षप्रमाणै रंतेस्तने लक्ष्यं कुं उवं पचेत् आजापयस्त  
द्विगुणं शनै र्दृष्ट्वा पिनापचेत् नीलिकापिठिं व्यंगं भंगान् भंगान् देवनाशयेत् सखंतिनात्रेण पिठि-  
ने नीलकर्कशजितम् सप्तशत्रिप्रयोगेण भवेत्काचन सत्रिभं अत्रादिरक्तजानुष्टिमधुकर्षद्वयं



मनःशिलातयालोघं विनिशास्सर्षपास्तमाः वारिषिष्ठास्त्रितोलेपोवदनेष्पामिकां हरेत् म  
रिषीङ्गसंयुक्तरजनीरक्तचंदने कृतेलेपेतिहं न्याशुष्पामिकां वदनाश्रिता उभे हरिदेमं जिष्टो  
वृत्तलौटाश्रुसर्षपाः पेष्यगेरिकसंयुक्तमजीर्त्तोरिणपाचितं एतन्नेव भवेत्तु कमुदपादित्यसंभ  
वं वचालोभमुशीरंचसर्षपिः सत्त्वरसंपयः पीतानिवटमात्राणि रजनी सहपेषयेत् लेपोयं मु  
खपादाभ्यां पच्यवत्कुरुते भूषणं मयूरान्मधुना सांष्ट्रिपिष्टानि रित्तयेत्तु सप्तमरात्रप्रयोगेन पुंडरी  
कसमप्रभं इति सुखं रजनें प्रयच्छेत्तु रजनं सुगंधिधूपान् चरुषणानां तानां भते सुकृती रोह  
हाणां तस्मादतो मूर्द्धं जराजसेवी कुर्याच्च यैवां जनभूषणानां आम्नाडेनोत्थितं तैलं कान्तपा  
षाणीं चूर्णीकं काकतुंडीफलं कृताचूर्णीयित्वा प्रयत्नः धान्यगुणा विनिलिप्यमासाद्वैरसिद्धि  
येत् नष्टं दिनत्रयं तेन केशरंजनकं भवेत् वर्षादेतिष्टते कसंभुगं रंजनमसन्निभं त्रफला लो  
हचूर्णीं तु नीलीं भगीसमूलकं एतच्चूर्णमजाम्बेदिनमेकं विभावयेत् तेनैव मूर्द्धं च चूर्णीं रंज  
नेधमरोपमं गुजावीजसचूर्णीं तु कुष्ठे लादेव शरुके तत्पाशं भावयेच्चूर्णं दिनैकं मंगजद्वयैः च  
र्णं च त्रिंशो तैले पाचयेत्तु वास्त्रिणा तैलाभ्यंगे यथाः केशरंजनं भ्रमरोपमं हस्तिदंतसदृशं



का  
२.  
१५

स्यसमोसेनभूतोपमे अजादीरेणतन्निष्ठातेपलाकेप्रभंजनं विफलालोहवर्णान्तमित्तभंगरसस्तथा  
समस्तिकयासांहेभाडेमासेनियेधयेत् लेपादेजयतेकेशावचतर्मासेस्थिसेभवेत् लोहवर्णयथा  
पुष्पपिक्वाधारीसमेकले विदिनेलेपयेच्छीर्षदिमासेकेशरंजनं अंगराजसंभ्रम्यतेलेकसति  
लाइवे मईयेप्रहरेकंतनैलासेनीलिकारसे तलेपंविदिनेकृष्णकेशरंजनकेभवेत् चूर्णसर्पि  
यवहारसिद्धार्थचावलालवोः साभापुष्पदितमर्धतलेपाकेप्रभंजनं काकमाचीयवीजानिसु  
मेकसतिलंतथा तनैलंग्राहयेयंवेतत्रस्तकेप्रभंजनं गोवृतेभंगजेसुवस्मपूरशोषयासहः  
अग्निमृदनायाच्यतत्रस्तकेप्रभंजनं यवापुष्परसंदोदकैर्षकंनष्टमाचरेत् स्निग्धभाउरातेभू  
मास्थितमासात्समुद्धरेत् समाहलेपयेद्वेष्टाकदल्याश्चदलेः शिरः निशीथेदीरभोजीस्यात्ता  
लयेविफलाजलेः नित्यमेवंप्रकर्तव्यं समाहंरंजनंभवेत् यावत्तीव्रतसंदेहः कर्चस्पर्धमरोपमाः  
महाकालस्यवीजानिवाकुचीवीजसंयुतं चूर्णान्द्रावैश्चनिर्गुणाभावयेत्तच्चतुर्दिने यवापुष्पद्रवै  
वेततत्याजालयंत्रकैः तैलंग्राह्यतलेपेद्रवैरंउभैः शिरः वेष्टयेत्दीरभोजीस्याद्वातातपाविव  
र्जितः एवंसप्तदिनेलेप्यंतुलान्धारयेन्मृत्वं कृत्स्नवर्णप्रजायेतेतदाभवतिप्रत्यये स्वातव्यंका

१५



निकैतैचरंजनंजीवतावधि जायतेनावसंदेहोभ्रमरीकुलसत्रिभं निसिपेन्नादिषेष्टंगेकुसजीरं  
 समुद्रिने महोप्रकटंमेलिस्त्रावणमासात्ममुदरं नज्जनेजायतेकुसंकर्षकशिरसित्तिपेन केशा  
 दंत्यप्रजायेतेभ्रमरीकुलसंनिभाः कपालीरंजनंव्यातेपावज्जीवनशंशयः सनीलिकासंधवपि  
 प्यलीभिर्हृताजयुक्तैरुपलिप्यकेशं क्रमेणशोषायममाशु कुलंशिरोरुहमेवकनामुपेति  
 कलान्तिंनृत्ततरोः प्रसूनंविंजयकंपादुरमीधिवेवा प्रस्यप्रमाणचतिलस्यनैलंयचेदमीभि  
 विदिनोपिदेयः नामिनृश्रमथ्येयविहंसपक्षःसिप्रोभवेमेवककुसप्रका पांकस्तदेवास्पक  
 रैर्विधेयः व्यातंष्टायिद्यंतिलनीलनैलं एतेनलिप्यपलितंनराणांशोवावदातंशुकलंविश्रवं पु  
 ष्पेनेष्टेयलिसमानपुक्तंचिरेभवेदृष्टनिप्रयोगः शानावरीकुसतिलेनपुक्तागोरोचनाकाक  
 मुखाभिधाच शुमीभिरालिप्यपुनः सकेशात्करोतिपुक्तातधिकुसवर्णाम् नदंनिकारसं  
 कल्कसिंदनिलोत्तरंनैलमिदंनराणां प्रकालजातंपलितंस्पैकंकेषासुकात्तुषमलंतिहंति  
 नैकेषांरंजनकुलोकराणं अपुसोमधिकरणम् सूक्ष्मसजोमृतनखैः सृष्टैःस्वर्णान्तसोप  
 कसंयुतैश्च सोरभ्यकोनिकिलमर्दजानास्त्रात्वनरोदितिसर्वदेव स्वर्णाशुदोशीरमिषीयुतानां



का.  
२.  
२.

पथ्यान्तितानां विलेपनेन स्नात्वा नरः सौरभसुहृदमासं चैकेन मासोतिथिरोरुहाणां पथ्यारसात्ता  
मलकी मलाणां साङ्गं बुजी मृत्तदलानयाना माषे पुतानां विलेपनेन स्नात्वा नरः सौरभकांतिवधे  
इति केशवर्जने स्नानीयगंधव्यं अथ केशयुक्तादिनवारणं विडंगगंधो फलकल्पो गाङ्गे मूत्रसिद्धं क  
इतैलमेतत् प्रभंगयोगेन शिरोरुहाणां युक्तादिलिख्या प्रचयंति हंति गोमूत्रेण वचा मूलं लेपो युक्ता  
दिवारणं पारदं मर्दये लिप्ते कलधत्त रजैर्द्रवैः नागवलीदलैर्वाथ वस्त्रां विडं प्रलेपयेत् तद्वस्त्रं  
वेष्टयेत् सो लोधार्यमा मत्रयं तथा युक्ताः पतति निःशेषं मस्तकाद्वा त्रसंशयः हि निशानवती  
नेतले पात्रसौलिः प्रकंडुत्तत् नीलोत्पलं तिलं पृष्टि संध्या नागकेशं धात्रीफलं समं पिच्छा  
लेपो युक्तादिवारणं लाक्षा भस्मानकं मुस्ता कुष्ठं गुग्गुलु संध्याः विडंगेन समं सोपिलेपो युक्ता  
कानि वारणं विल्वमूलं सगोमूत्रं लेपो युक्तादिनाशकः इति युक्ताति० अथ केशवर्द्धनम्  
पुजाफलैः दौद्रुतैः प्रालिप्ता शिरः प्रदेशो सकलं द्रव्यं अनेन योगेन सदैव केशा रोहंति  
कुस्माकुटिला विशालाः मातंगदंतस्पृश्वी विधाय शो नो जने तत्पतया सपिष्टं लिपेद  
नेतैव महेंद्रत्वमं केशा प्ररोहं त्यपि हस्तमध्ये कुंकुमं सविडं सार्धं पिच्छा तैलेन लेपयेत्

२०



इन्द्रलघुनिहंताशुविवाजंवीरजद्रवैः सुदग्धहस्तिदंतेतच्छागीक्षीरंरसांजनं पिच्छालेपात्प्रजायतेके  
 शाकरुतलेषापि ज्ञातीपुष्पदलमूलकसागोमूत्रलेपितं लेपायसमरात्रेणटफकेशकरपरं शुभा  
 दंविफलाभरीतीलोत्पलमयोरसः सूक्ष्मचूर्णं समं कृत्वा पचेत्तैले चतुर्गुणं तलेपेनटफाः केशाः  
 कुटिलाः शारलाःपि कीटभक्षतकेशान्स्थानस्वर्णंनचषयेत् यावत्सुतसुतांयानितावलेपमिदं कु  
 रु भत्वा तैले कृत्वा तिलकटकारीफलसमं पिच्छं तडलतोयेन लेपायं तं विनाशयेत् यवापुष्प  
 शुतं हत्वा त्कसागोमूत्रलेपितं तिलप्रसृतं संहगोक्षरेण ससारवंगव्यहतेन पिच्छा समाहमात्रेण  
 शिरः प्रलेपाद्भवतिकेशाः प्रचुराश्चुटीर्घ्याः शास्मलीतालमूल्याश्चमूलं पद्मसमुद्भवं अजाड्ये  
 नसं पिच्छालेपयेत्सुडितं शिरः त्रिदिनं भक्षयेत्तच्च केशवर्धनमुत्तमं शतिकेशवर्धनं अथ केशेषु  
 क्रीकराणं वज्रीक्षीरेण समाहंभावयेत्तदभयाफलं तच्चूर्णं सह तैलेन लेपाच्छ्रुत्वा न संशयः  
 रोगामलकचूर्णं च वज्रीक्षीरेण समाहं भावयेत्तस्य लेपेन शुक्रतां याति मूर्च्छजाः शतिश्रीनाथ  
 कामः केशवर्जतोतामपे चमोपदेशः ५ अथ वाजीकरणम् वलेन नायैपरितोषमेति न  
 हीनवीर्यं स्पृकुचैपिसौख्यं अथोवलायं रतलेपटस्य वाजीविधानं प्रथमं विदध्यात् अथि।



का.  
२.  
१५

न्यावट वंदा के दीरैः पीछा महावलः पुष्पोद्भूतं पिवेन्मलं येनार्कस्य प्रयत्नतः सप्तवारं तृणो दीरैर्द्व  
 द्वापितरुणा यते सर्वभाद्रपदासु दो विल्वमूलं पिवेद्बुधः कर्षमात्रं जलैः पिच्छा भवत्येव महावलः हृणिवि  
 दार्ढ्याः सरसे नूतस्या विभावितं भास्करा मिजालैः मध्याह्न संमिश्रितं मेव लीला दशसिंघो गच्छति नि  
 र्विकल्पः भूयोपि भावामलकस्य हृणोरसे नूतस्यैव सिताज्यमिश्रं सत्ता इमालेहि निशा सुविद्यो नू  
 तं स हृदस्त रुणा तमेति कर्षप्रमाणं मधुकस्य हृणो द्वा ज्यसंमिश्रितं मेव लीला दीरानुपानं रस  
 तेन तावत्र राणा सुदरस्य मेतत् पीतपिकत रुवी जेत इलाः षष्टिकानां स हृतं मधुसमेतं प्रत्यहं यो  
 वलेहि जहरकुहर मध्ये पाति पाकेन पावद्रमयति कृशा देहो यं गनानां समूहं हृदशात्मलिम  
 लस्य रसं शर्करया पिवेत् अस्य प्रयोगात्समं राजायते रेन सौवर्धीः लघुशात्मलिमलं न तालम  
 ली स हृणो ता सृष्टिषा प्रयसा पीता वतौ चटक वद्भवेत् हृतेन माघ प्रसूतानि भूयो विभावयित्वा रविश  
 पिता निदीरेण संसाध्य च भक्षयित्वा सद्याति नारी शतमुग्रवेगः यो वर्तिकालावकं पिबेत् तानां मासं  
 तथा वेसा विहंगमस्य हृव्येन सिद्धं सहस्राजु वेन महावलः स्याज्जप पुज्यमानः विदारी कंदकलेव  
 हृतेन पयसान्नः उडं वरसमं खादेद्द्वद्वापितरुणा यते विष्णुलीलवर्णो येनौ वस्त्रादौ दीरसं पिषा

२१



साधितोभक्तयेयस्तस्यगच्छेत्प्रमदाशने वस्तोऽसिद्धेयपसिभावितातिसकृत्तिलान् यः स्वादेत्सुनरो  
गच्छेत्स्त्रीणांशतमसर्ववत् गोत्तरकः त्तरकः शतमूलीवानरितानागवलातिवलातां चणमिदं  
पयसानिषिद्धेयंयस्यगृहेप्रमदाशतमस्ति अथस्यफलमृतसंभृतासिद्धेप्रयोत्तरः पीताशसर्करा  
लोभं कुलिगद्वयप्यने चतुंशतावरीगर्भपचेत्रीदेवतुर्गणे शर्करापिप्पलीसौद्रपुक्ततद्वयम  
चने शतावरीरजः प्रस्यं प्रस्यं गोत्तरकस्य च वाराणां विंशतिफलं गृह्याः पंचविंशतिः भला  
नकानां द्वाविंशतिश्च कानां दशैव त निलानां निस्तृणानां च प्रस्यं दद्यात्सहर्षितं त्रिफलापाप  
लायष्टोशर्करायाश्च विंशतिः सात्त्विकं शर्करादैनमात्तिकादैनवैद्यतं शतावरीसमंदेयं विदारी  
कंदजं रजः पतदेकीकृतं चूर्णीस्त्रिभिर्भाडेति पापयेत् पलाहं सुपेभुजीतयचेष्टे चास्य भोजने  
मासैकमुपयोगेन जराहंति रुजामपि वृत्तीपलित्वा लित्यगेहपाशपीतसान् हेत्यष्टादशकु  
ष्ठानितथाष्टाबुदराणि च भगंदरमत्रकृच्छ्रगृध्रीसहलीमकं लयेचैव महावाधिपंचकाशान्  
सुदारुणान् असीतिवातजान् रोगाच्चत्वारिणश्च पैत्तिकान् विंशतिश्लेष्मरागाश्च सस्त्र्योसनि  
पातकान् सर्वां नसौतदाह्न्याद्वलमिदं शान्तिर्यथा सर्काचनोभामरगराजविक्रमस्तरंगमं



चाप्यनुपातिवेगः स्त्रीणां शतं गच्छति सातिरेकं प्रहृष्टपुष्टयथा तुरंगमं पुत्रान्ते जनयेद्दीमा  
 न्नरसिंहनिभास्तथा नारसिंहमिदं चूर्णं सर्वरोगहरं नृणां इति नृसिंहचूर्णम् त्रैलोक्यविजया  
 यन्ने सवी जेतुं भर्जितं त्रिकट्विफलाकुण्डलशृंगीसैधुबधान्यकं सटीतालीसपत्रचकटफलेना  
 गकेशं श्रजमोदायवानीचयष्टीमधुकमेव च मेथीजीरकपुगं च गृहीत्वा समभागतः या  
 वंत्येनानि चूर्णानि तावन्तेव तदौषधं समेशिता तले पिष्ट्वा चूर्णयेदतिचिकुराणां तावदेव सिता देया यावदा  
 याति वेधने हृतेन मधुना मिश्रं मोदकं परिकल्पयेत् हृतभर्जिततिलचूर्णमोदकोपरिविन्ध्यसेत्  
 त्रिसगंधं समाशुक्तं कष्टरेणाधिवासितं स्थापयेत् हृतभाडे च श्रीमन्मदनमोदकं भक्षयेत् प्रातुरुत्था  
 यवातश्लेष्मगदापहं प्रवृद्धमग्निं कुरुते मंदमग्निं च दीप्यते कृष्णानामपि रूक्षाणां स्त्रेहृतं शोथ  
 कारकं कासप्रसर्वसासत्रं सामवातविनाशनं सर्वरोगहरं ह्येतत्संग्रहणी हरणी परं य  
 नस्पसतताभ्यासाहृदोपितरुणायते ब्रह्मणः प्रसूता च्छता वासुदेवो जगत्पतिः एकः का  
 मस्पृष्टद्वार्थनारदः प्रतिपादितः येन ललंकृतस्त्रीणां रमे स यदुत्तमं दनः इति श्रीमन्मदनमोद  
 कः सृतस्तुताभुके चूर्णं वाजिगंधावचारसैः सुशालीकंदलीकंदद्रवैश्च मर्दयेद्विन रुधालवु



पुटेपचान्मर्दयेत्पूर्वजद्रवैः पुटेदेयं पुनर्मर्दयपवमष्टपुटेपचेत् शाल्मलीपाततिर्यासैश्चतुर्मासं त  
 भक्षयेत् गोशृंगमर्कटीबीजैः पलार्धपापयेदत्त रसः कामकलाख्योपमतेस्त्रीसहस्रकैः सर्वगोव  
 र्दनं कुर्यात्तरसेस्साल्मलीरसे शक्तिकामकलारसः शुद्धसूते समं गंधं ग्रहं कल्हारजैर्द्रवैः मर्दि  
 तेन बालुकापेयेयामं संपुटगोपचेत् रक्तागस्त्यद्रवैर्भावे दिनमेकं सितापुतं यथेष्टं भक्षयेच्चात्र  
 कामयेत्कामिनीपातं पलद्वयद्वयं शुद्धपारदे गंधं केतया स्रतहेमस्तकषकं पलैकं स्रतताम्र  
 कं स्रततारचतुर्निकमर्दयंचास्रतेर्दिने रुधागजपुटेपच्यादिनैकं तं ससुद्धरेत् पिच्छायंचास्रतैः  
 कुर्याद्गुहिकावादि रताकृतैः अनेगसुंदरीवादेद्रमेद्रमाशानत्रयं शाल्मलीसलचूर्णं तभंगरा  
 जस्यसलकम् पलैकं सितपाचातभक्षयेत्कामयेच्छत अनेगसुंदरीरसः स्रतपादताम्रचूर्णं  
 खलेपिष्टं प्रकारयेत् निःशिष्यकदलीकंदेकंदलेप्यंच गोमयैः शुष्कं गजपुटेपच्यातथाकंदे  
 पुनः पचेत् पवंसप्रसदः पच्याकंदेकंदेपुटेप्यक दत्वा तद्रुतं चूर्णं वस्त्रे वधानुपावयेत् दो  
 लायंत्रेण संपुक्तं छागीरक्तेण योजयेत् गुडच्याय शतावर्षाया तर्षाणां लरेस्तथा राजपिप्प  
 लिकायोत्पाकदत्वा कोकिलाक्षकैः सितपापाचये देवं हि दिने लघुनाग्निना उद्धृत्य चूर्णीयेत्



का.  
नं.  
२३

अतोभलेङ्गजाचतष्टयं सितायुक्तं सदासेवमहाकामेश्वरोरसः कामिनीनां राहस्यैकं दोभयेति  
मिषांतरे गोक्षरीवानरीवीजं गुह्यं जीमजपिपली कोकिलाक्षस्य वीजादिफलं रास्ताशनावरी कर्कसा  
वीजमज्जाचसर्वतलं विचरणीयेत् चरणीतल्यासितादेया मधुना पिडितं तिहेत् पलाहं मतपानं स्या  
किंविदेयं गवापयः इति महाकामेश्वरोरसः शुद्धसूतं समं गंधं रज्जुनालदलद्वयैः यामं मर्च्य पु  
नर्मर्च्यैर्वा दहै विनिर्दिष्टेत् तद्वैर्नर्दयेच्च क्लृप्तं वगंधं च मर्दनं पूर्वद्रावैर्दिनैकं तकाचकुप्या  
विरुज्य च दिनैकं वालकाय वेष्टुं कृत्वा हृत्य भक्षयेत् पंचगुंजासितासाहं रसोयं मदनोदयः कोकि  
लाक्षस्य वीजं वसुशालीपर्कसमं गवाक्षीरेण तथैव पलाहं मतपानं च इति मदनोदयो रसः  
वानरी कोकिलाक्षस्य वीजं माषतिलं समं मूलं गोक्षरवासाभ्यां श्रद्धां चरणीं चरणीयेत् चरणी  
तलं मर्तं चाथं सर्वतल्यासिता भवेत् गवाक्षीरेण पीत्वा पुं कामये कामिनीनां राहस्यैकं दोभयेति  
च भक्षयिष्यापि वेत्तयः योयः कामा मताख्यातो बलवीर्यायुवर्द्धकः चान्द्रकलसुचरणीतभा  
वयेत् कटफलद्वयैः एकविंशतिवारं तपोधं ध्यायेत् पुनः पुनः चरणीसादहतं लाहं मध्यां ज्येष्ठा  
करावितं पलैकं भक्षयेत् तिसिताक्षीरेः पिवेदतु कामयेत् स्त्रीशतं नित्यं धात्रीलाहयभावतः

२३



श्रुतिधारीलोहः वानरीवीजहर्णातुत्तथाज्यंमासहर्णिनं नालिकेरोदकैर्भावां पामांतेपेसयेत्स  
 मे पिष्ट्वादिशदंशोनमृतमात्रंनियोजयेत् तत्तुहतेवटिकाकार्यमध्याज्याभातभज्येत्  
 पीत्वाक्षीरंसितानुवीजंरम्यंरामाभेदुतं सनादुलसतामलमनपातंतिरंजवं दुर्गिनाभिभवे  
 वीजंमधुनासहपेषयेत् तेनकाभिप्लवतेनवहंघंरातिमंचानि श्रुतरीलोहं सग्राह्ययत्नादागु  
 टिकामले तेनलिंगप्लवतेनरमेद्रासाशतत्रयं सम्यग्मारितसभ्रकंकटफल ऊष्टाश्वगंधामृ  
 तामेयीमोचरसंविदारिमुशलीः..... तथा रंभाकंदशतावरीजजखदामासातिलाधान  
 कं यष्टीनागवलाकचूरमदनंजातीफलं संधवे भागीककंदवृंशिकात्रिककंदकं नीरद्वयेचि  
 त्रकं चातजातपुनर्नवाभजकाणाद्रासादिशावासकं जीवंककंदशास्त्रलीत्रिफलकंचूर्णं स  
 मंकारयेत् हर्णासाविजयासितादिगुणितमध्याज्ययोः पिंडितं कर्षाहं वटिकां विलेप्यमथ  
 वासेयं सदासर्वदा पेयंक्षीरं सितानुवीजं कथनेस्तेभोष्यंकासितं रामावणकरं परेचसुख  
 देशोकागताद्रावकं क्षीणोपष्टिकंरहयेत्यकरंरहंन्याशुसर्वमयं काशश्वासमहातिसारश  
 मनंमुदाग्रीसंटीघनं श्रृंशीसीप्रहणीप्रमेहनिचयंश्लेष्मातिरक्तप्रवृत्तं यत्नेसर्वगुणं हृदात्



का.  
१.  
२५  
२

स्थिरदशाध्यानावधानेष्वलं शुभासेननिर्हन्तिरस्युपलितं कामेश्वरो वत्सरात् सर्वेषां हितकारको  
भिगदितः श्रीनित्यनायेनमः बृहानामदत्तोदयोदयकरः प्रोक्तो गता संगमे हि होयं मम दृष्टपुत्र  
करो गतां सदा मे च तौ अतिमहा कामेश्वरो रसः यत्किंचित्प्रभुं स्तिग्धं जीवनं हं हं गुरु दृष्टां  
मनसश्चैव तत्सर्वं वृष्टमसुचते नरो वीर्यकरात्सो गतासम्पदसु हो निरामयः आसप्तप्रतिप्रकुर्वी  
तवर्षाद्वै च षोडशात् न ते वै षोडशाद्वर्षा समत्याधाय तौ न च आयुः कालो न च स्त्रीभिः संयोगे  
कर्त्तुं मर्हन्ति कल्पस्योदप्रवयसो वा जीकरासत्तमं सेवितः सर्वैश्च तत्पुत्रो ह्यवायोनवारि  
तः आयुश्च मतो मे दनवा च पुष्टिं फलान्तिता स्थिरोपधितमो सा शुभवेति स्त्रीषु संयताः त्रिभिः  
स्त्रिभिश्च रहोभिः सेवेन प्रमदो नरः सर्वैश्च तत्पुत्रीष्वेव पदात्पत्ता ह्यजे दुर्जयः योगात्सेवा  
बृष्टात्सुखतमप्यप्यः श्रीतले वा सुपीता गच्छेत्तरीसदृशं स्मरशरत्तमं काष्ठकः कामली  
लः पाते हृष्टप्रहृष्टावायगतसुरतः संगमे नित्यनित्ये कांतो संगोदसहादयिनरो धातवैषम्यमे  
ति ज्ञानिः केषां हृदौ वल्लभापिन्द्रियवल्लभः तयत्तु पदं प्राप्यारोग्यं प्राप्तीवर्जयः अका  
लमरणं चैव भजतः स्त्रियमन्यथा शोधकाशान्नराणां सिद्धासकाशान्तिपादनाः अतिव्यावा

२५



ज्ञायते रोगाश्चाक्षेपकादयः असेवनात्तो ह मद्येष्टि रमेष्टु मर्द्वे तानेत्सीत्यादं शुचि तालो  
 कायत्तं च मेष्टु न रजया चित्तं पाप्युक्तं व्याधिभिः कर्म कथं तान् लये गच्छन् न शनान् स्त्रीणां  
 चैवातिसेवनात् त्रया ह्योद विरिण्या कृष्ण कं विदोष दधीनो न नाशेतामव सत्रत्वादभिधाता  
 दसेवनात् ह्ययो वसवत्यो पातला गोधा विभूषिता यावण्या पीक्षिता पावसा स्त्री वश्यत साम  
 ता स्त्री पुत्रयं मृगवत्या वृद्धानां चरितं सती दीप्ता नाम स्युः क्राणां स्त्री पुत्रीणां सुयेनराः  
 विलासिना मर्षवतां ह्ययो वसवत्या लीनां वक्रिषिती मतां नृणां योगावाजी कगहिताः इति श्री  
 नाथ विश्विते कामरत्ने वाजी करणं नाम षष्ठोऽध्यायः ६ अथ गाढीकरणं प्रौढा गनाया नव  
 स्रुतिकाया मयं वरा गं न सतावा य मृजा तस्मात्त्र मे भव जनस्तु कार्या गाढी करिष्यामस्तथा मंदिर  
 म् निशादयं पेक ज के धार चतिः पिष्य देव तु सतत्सभायं अने मर्षि मे म दता मयं प्रयाति से  
 कोच मलं पुवत्याः सपातकी पुष्प कलविके न जं हत वासा वरं संप्रतेन लिप्ता वरां गं मयुके  
 नतल्यं वृद्धा पिकते व भवेत्पुं श्रीः पिक्ता लवी जे न मनो जगे हे विलिप्य पोषाति य मे चरं ती  
 हृद्रे न गाढं सभने तं गं टोफे न रे रे व हृद्रे न योगः सना लपयं पयसा सपिच्छा टोफा स मंगी



का.  
२  
२५

वटिकाविधेया यस्यावशंगेनिहिताक्षणेनकन्येवसेत्याहसमस्तदेवः रत्नाकुवीजंसहसावरेण  
पिच्छावशंगपरिलिप्यतेन नवप्रसूतातिहृदेनतारीकन्याभवेत्संयमनोनचित्तं इंदीवरव्याधि  
वचोषणानोत्तरंगमाशसनयामिनीतां लेपेननार्यास्मरसंस्मरेथं संकोचयत्प्राप्तुहृदेनयोगः  
याशक्रगोयंसयमेवपिच्छाविलिप्यतेस्त्रीस्ववशंगदेशं आहत्यतस्याः कटिनेचगाढंभवे  
नचक्रातिविचार्यामदनकपुनसारेचौरुतल्यैर्विशेषं शिथिलान्तमस्याः पुरितंभयपवाभ  
वतिकटिनमुच्यैः कर्कशांकासिनीनामिलीतिगदह्रियोगंरतिदेवोत्तरं इः सुप्रजुगथंलिपे  
योर्निगाहीकरणमुत्तमं रतिगाहीकरणं अथस्त्रीद्वयस्य पयप्यष्टगुणाधिकोतिगदि  
तः कामोरानातासदायातिद्वन्तातथाधिकविनिव्यायामितासंगमे तस्माद्देषजसंप्र  
योगविधिनासंदोपुनोद्भावणं किंचित्सलवयामिनीरजदृशाप्रत्यापनंकासिना सिंह  
रचिंचापलमात्तिकातिहृत्यातिगस्यामदनातपत्रे निलिप्यतेसापुहृषप्रसंगात्प्रागवरेतश्रुतिमा  
तनोति व्याघ्रजः तौदसमन्वितंवात्सिमंयदिस्यास्मरयंत्रगहे कुताभवेत्साहृदमेवनामदृष्टः  
सदायंकिलयोगराजः अपक्वचिंचाफलव्याघ्रमूलीगुडंतथामात्तिकतत्त्वभागं प्रमीभिरा

२५



लिप्पुमादावलिङ्गं वीजं करोत्याश्रुतिं तं विनीतां सटंकं तौ दमहे शवीजैः कटं रत्नं रूपलि  
प्यलिङ्गं शोतेतरोयः सविलासिनी नारेतः प्रयातं कुरुतः गतानाम् गोष्ठवातामपां मारु रसेन लि  
गले पनात् तत्तणाद्रवते नारी पश्यपत्रे पथापयः पिप्पली चंदने चैव बृहती पक्वति तिडी छ  
तैलिङ्गप्रलेपे तद्रवे त्रारी तसंशयः अगस्त्यपत्रद्रवसंयुतेन मध्याज्यसंमिश्रितं टंकणेन लिखाध  
जं योरमतं गतानां सशुकमाकषितिशीघ्रमेव ब्रूयाधत्तं रकपिप्पलीनां त्रयोषणादैरविमिश्र  
तातां लेपेन लिङ्गं करोति रेतः कृतिं विपक्षप्रसदा जनस्य त्वरगणालिलमध्ये भावितं क्षेत्रमा  
मासं मरिचसंयुतं पिप्पलीपेषपित्तमधिरसमिविलिप्पस्वापलिङ्गं नरोयः ससंवतिवतिता  
नाकासकलोत्तमालः दिवा पुष्पसकटं संशोपुष्पं सवेधितं लिङ्गलेपवरं रामाद्रवति रति संग  
मे बृहती फलमूलानि पिप्पली सरिच्चानि च मधुरोचनया मादं लिङ्गलेपे द्रवति ताः दौद्रश  
यकलेपेन शिलापुक्तेन तत्फलं उपहारपथोरक्तपुक्तीपादं तरिस्ततः तच्छूकं घृणितं स्या  
पुष्पं रक्ताक्षमारकैः तस्य धारयेद्वस्त्रं जंत्या पुष्टयोगतः यावत्तु संसविस्त्रीणां द्रष्टुमात्रे  
द्रवति ताः जंवीरी फलमध्ये तत्सुतं वृश्चिककं टंकम् लिखावधास्त्रियेदया ज्ञाणमात्रे द्रवत्यलं



का.  
२.  
२६

आहारेवामजंयातुहिदिभस्यतदक्षिणं तत्तथेति लिपेद्वर्णपत्रमौकारलेपितं रक्ताश्वमारपुष्पेण  
मावतस्यतिरोधयेत् कार्णपरिस्थितं तच्च दद्यात्स्त्रीद्वर्तिभुवं नलेनलागलीकंदेपिक्काहस्तं  
नलेपयेत् हस्तेनस्त्रीकरेष्टष्टद्वयमौहृतं पथा सर्वेषां द्रावयोगातां संश्रयजे शिवोदितं  
अष्टोत्तरशतं जसा तत्र योगस्य सिद्धये ॐ नमो भगवते रुद्राय ३ मा मा हे श्वराय द्रावय स्त्रीणां  
मदं पातय पातय स्वाहा हः हः इति स्त्री द्रावणम् अथ लिंगस्थूलीकरणम् सकृष्टमातंग  
वलांवालां नो ववाश्च गंधागजपिप्पलीना तदंशश्चतुर्नवनीतयोगालेपेन लिंगं सफलत्वमे  
ति दिनेदिने यदाप्यवंसुधीः कुर्यात्प्रयत्नतः तदा स्थूलं भवेत् लिंगं निश्चितं तत्र संशयः स  
लोप्रकाशी सत्तरेगंधां मातंगधीपरिपाचितेन नैलेन लिंगं त्वत्प्राप्तिवृद्धं वरांगनासो  
कमलोद्भूतं तत् भूतानां कास्थियवस्तु कस्य जातपत्रं सत्तं विभज्य मतिमास्तहसं धवेन पतदि  
वृक्षं हृत्तीफलतोयपिष्टमालेपनं मदिष्विदं मलीकृतं गे स्थूलं महतरं त्वरेगमतत्पमा  
प्रशोकः करोत्यभिमतं तदिह संशयोस्ति सूतकमरिचं कुण्डनागरं केटुकारिका अश्वगंधाति  
लक्षौद्रसंघवसेतसंघयाः अपामार्गं यवामाषापिप्पलीपेषयेज्जलेः लेपोयं कुरुते वृद्धिं लि

२६



गस्पृष्टतायुवे मासमात्रे सदा लिख्यते ये च दिवा तिथि वराहवसया लिंगं मधुना सह लेपयेत्  
 स्पृष्टं च दीर्घं च मासालिङ्गं प्रजायते सुखं गंधावचा कुष्ठं हृत्तावरी नित्तैलेन सप  
 केतलेपः स्पृष्टा लिंगं कृत्वा टंकणं च महागङ्गा जंबूश्रृङ्ग करतैलेन मधुना सह लेपेन लिंगं स्यात्  
 गुलोपमे मरिचीनवनीतचमूनालीपुष्पमिश्रितं धातुशशिस्थिते भांडे समासाच स सदरेत्  
 तेन प्रलेपयेत् लिंगं मासैकादशे प्रलेपयेत् मुशली सानेला भद्रा लिंगं हृदिकरी मता वमनात्पृक्त  
 मीश्रुवकं टंकणैः पुलेजले पिच्छालिङ्गं प्रलेपयेत् लिंगं शूलकरं परं रोहितं मत्स्यापितं च जलौ  
 कालागली सह अनेन स र्द्यो लिंगं वर्धते मशालोपमे सूत्रकोपय गंधाचरजनी गंतपिप्पली सि  
 तपुक्तं जले पिच्छा मासैकं लेपयेत् सदा अहुतं वर्धयेत् लिंगं योगिकर्णस्तनाति च योमर्कटी मूलमज  
 लेख्यालसकेशः श्रूयते निशायां पिच्छाधजं लिप्यति तस्य कामं भवेदयो देउमितः क्षणो न ह्यपारि  
 पत्रतवनीतमध्ये वचावला नागवला मयश्रु लेपेन लिंगं सह सैव पुंसां लोहोपमे स्यादिति दृष्टमेत  
 त् कृष्णापराजिता मूलं ग्राह्यं विरुक्तीलकैः कृष्णसूत्रैर्वदिवधा हृदयलिंगं करोति च देवदालीर  
 संधात्री तीरपावास्त्रिंशद्यजः श्येवं सर्वयोगातां मेव राजं शिवो दितं अनेन मंत्रितं कृत्वा मासै



का.  
२.  
२७

कंलेपयेत्ततः ॐ नमो भगवते उमा महेश्वराय ११ प्रमः ११ करुस्वाहा ठः ठः द्विविकरणं विनामं  
त्रेणाधिकं रिति लिंगस्थलीकरणं अथ स्तनवृद्धरणं मातंगकृताः यवाजिगंधावचायुताः पशु  
पिता तमिष्ठाः ह्यारिवती नवनीतयोगा कुर्वन्ति पीतं कुचकुंभपुरं तैले वचादाडिमककसि  
हं सिद्धार्थं जंलेपनपातिनां तं तलेन वक्षोजपुगे प्रदेयं प्रयोति हृदि पतितोपि नार्थाः प्रथमकु  
समकालेन प्रयोगेन पातं सनियममथावास्यात्तं उलां भोषुवत्याः कुचपुगलसपीतं कापितो  
याति पातकापितसहस्रेव चक्रदत्तेन योगः शालितं उलोदककष्वामवलिणतासाभ्यां दे  
यम् सुदीर्घां दशापलतोये सुतर्गुणैः पचेत् शुद्धशेषं हरेत्कायं कायादितिलतैलकम् तैल  
शेषं पचेत्तेन तण्णपातं च कारयेत् पतितं यौवनं स्त्रीणां मासा इतिष्टते भुवम् प्रणामानिशा  
वचालज्जालवणकाययेत्तमम् तोये च तर्गुणे पाच्यं पादशेषं समाहरेत् तिलतैले काय  
पादं तैलाहं माहिषी हृतम् स्नेहशेषं पचेत्तैलेन तण्णपातं मासमाव्रतः वाली स्त्री हृदनारीणां यौवनं कुरुते  
इतम् परं तैलसकुलस्य तैलेन तण्णपातं बिल्वस्पर्शं पृहोत्वा समदं यदध्वगहस्तकेन तदास्तनं स्या  
त्यतिनंतं च वम् इति स्तनवर्द्धनं स्तनोप्यापनं च अथ योति संस्कारः प्रक्षायै त्रिवकषायने यैर्निशा

२७



ज्यकसागुरुगुल्लनाम् धूपेनयोनिनिषिधूपयित्वा तारीप्रमोदं विदधाति भर्तः प्रज्ञात्यनिवस्य  
 जलेन भयस्तस्यैव कल्केन विलेपयेच्च त्वजेषु वत्पाप्मि रकालभूते गंधं वरांगस्य न संशयोत्र इति  
 योनि संस्कारं अथ लोमघातनम् पलाशभस्मान्वित तालस्र्णां रेभोऽनुमिश्रैरुपलिप्य भयः कं  
 दर्पगेहैस्त्रालोचनाया रोमाणि रोहंति कदापि नैव एकः प्रदेयो हरितालभागाः पंचप्रदेयो हरि  
 तालभागात् निवस्तरो भस्मन एव प्रोक्त तथैव भागाः कदलीजलाद् संसिद्धपात्रेषु समाहृत्य  
 कृत्वा स्मरागारविलेपने च रोमाणि सर्वाणि विलासिनीनां पुनर्नवाहंति कदाचिदेव रेभाजले  
 समादिने विभाव्य भस्मानि कल्का मसृणाति पश्चात् तैलेन प्रकृतिविलेपने न रोमाणि निर्मूल्य  
 ति क्षोणत तालकं गंधं चूर्णां तपिष्ठा पक्वत तालकैः तेन लिप्ताः कचा धर्मस्थिते गच्छन्ति तत्ताणा  
 न् दृग्गृह्यत्स्य पत्रोत्थोद्भवेः पिष्टात्त गंधकं तेन लिप्ता स्थिते धर्म रोमा विरुन मुत्तमं नराणां वि  
 ड्केशां नाच्छुं दुर्गंधाश्च तैलतः नतिर्याति पुनर्लेपात्रि समाहेक्य ते सति कुसुं भूतैल तोलि  
 स्वासमवायेन यो गुणं स यो यातस्य माहिषी वत्सस्य मलमाहरेत् तलिष्ठा वेष्टयेदात्रो केशान् वा  
 तारि पत्रतः प्रातस्तमोदकैः क्षाल्यापनेत्या मूलतोहिताः पिप्लीनां च कृत्वा तौ स्तलनाह



का.  
न.  
२८

रेतुः क्वापाशुक्लचतुर्णां पंचाहं लेपयेत्सुधीः पूर्ववत् त्विदिकेशानां न प्ररोहो भवेत् क्वचित् शोविता  
लेपयेत्पुंजां कान्तिकैः पेषयेत्सुधीः लेपात्पतंति रोमाणि पक्वपत्रमिव दुमात् लेपनाहंति केशांश्च  
कटुते लंमनः शिला इति रोमशान्तनम् इति श्री नाथ विरचिते कामरत्नगोलीकरणादिकथने ता  
मसप्तमोपदेशः ५ अथाविंसीकरणं तत्राशानं च नरो मूत्रयते यस्तु क्लृप्तं तत्र तद्वायुके निवत्प्रा  
ज्जायते विउड्डते च पुनः सखी अजामत्रेण संभाव्य निषिषद्दिउड्डर्णितं त्वानपातप्रयोगेण ध  
इतं जायते नृणां तिलगोक्षरयोश्चूर्णं क्वागदुग्धेन पाचितं पीतत्वा मधुना पुक्तं पिवेत्सुदृढशान्त  
ये जलौकादयश्चूर्णं तत्र वनीतेन भस्मितं यावज्जीवं तस्य देहः षंडं तेषां सुपात्ररः धत्तपुष्पचूर्णं  
न पुनः संपद्यते सखि यद्वा विषाणं पतितं विदुष्य लिपेदतौ यस्य मनो भवासं एकान्तकान्तकं तत्कु  
रुतेऽन्यपुत्रो ह्यनितं नाम पद्माय पत्नी असुत्रं तं वापरगो विषाणं पिच्छा पुनस्तनविलिप्य लि  
गं प्रयाति भयः प्रकृतं तदंगं दृष्ट्वा नरे रेष सदा प्रयोगः निशा विहर्णं च तसारचूर्णं समी  
कृतं रंभपयो विप्रक्तं सक्तं निपीतं कुरुते तिका मं नरस षंडं त्वामिनि प्रसिद्धः तिलं सुदंडा वि  
दयस्य चूर्णं प्रसाधितं रंभपयोर्द्वयं सशं वरं स कं रया त्वितं च पीत्वा हरेत् षंडं कता मवशं

२८



इति षष्ठीकरणेन तन्मोचने च अथ भगवंधनम् तन्मोचने च पूर्वोक्तं लंगली मूलं वामपाद  
 स्पृष्टं शुक्लं एकत्रधारयेद्दीप्तात् दूयेन शुक्ति संप्रदे लेपयेद्भगवंधस्यात्केः प्रक्षाल्य मुच्यते  
 प्रमथानचैलमादाय वामपादस्पृष्टं शुक्लं संध्यायां वंधयेत्तेन पोदली भगवंधनी ॐ ममकी  
 भगवंधा मि विष्णु रं रंधणी तं मया कृतं वंधनं नास्ति लोकश्चिकित्सकः मयि पति मंत्रो वा  
 ये चान्ये भगवंधकाः सर्वे वै विमुक्तं पाति वज्रयेत्का मुकेस्तथा ॐ चिदि चिदि चिदि चिदि चिदि  
 हः हः प्रयोगद्वयस्यायं मंत्रः वचे सा चंदनक्षारैः प्रक्षाल्य मर्दयेद्भगं यंत्रमंत्रादिकं तेन यत्किं  
 चिच्छत्राणां कृतं तत्तस्यैव भवेत्तेन सिद्धमंत्रः स उच्यते समाभिमुखितं तोयं स च्छत्रं तं पितृ ततः  
 तस्य शत्रु कृतो दोषः शत्रु वेस्म भविष्यति ॐ वज्रमुत्तेष्टि वज्रं किं वा डी वज्रे विधौ दशधार वज्र  
 पाणी पीयो गंडा किनी डायिनी कलौरे सर्वांग मंत्र जपो शत्रु भयो डायिनी डायिनी चारौ जा  
 नुवाणै कालिशा सतते वृत्ता की विष्णु शासु डायिनी मिलि करिवरे जो मारि जी तभाते क  
 रे जीवने करे गुवा करे पापात्रे करे पते करे सु नि करि पुरि हा से करे न पन क पत्ते करे शोपा  
 न हाये परिहृयि जीपति सचोरा किं लिनी यो निनी आसि यो एव वरी करे पते विज्ञान शुद्धि ल



का-  
२.  
२५

गेयोमोकोरोसोवाह्नितितिक्रमस्तकेपरे जेनमेसिद्धिगुरुणा यश्रीलिंगस्यवरः प्रवेशः स्यात्तत्रनाय  
स्यहरमेवलायाग्राकाशदेशेपतितं गृहीत्वायोपानकंदंतमलसुपिच्छालिस्त्रधजेतेनरमेनतोया  
तस्याविनाशः पुरुषांतरेण निचानेलाहस्यजलेनभयः प्रक्षालनकामगृहीस्यकुर्यात् पुनःसमा  
सादयतिहृष्टंनारीतंदंगाविलपूर्वद्वयंमृदुमृदुयामपितेननारी प्रक्षालयेत्सप्तदिनानिवलातस्या  
स्ननेदपुनस्सभयात्पूर्वानुद्वेगंनहिंसंशयोस्ति इतिभगवंधतम् तन्माचनेच अथनष्टपुष्पायासि  
यः पुनःपुष्पकरणम् ज्योतिष्मतीकोमलपत्रनग्नौधृष्टंयवायाः कुसुमंचपिष्टम् गृहाधुनापीत  
मिदंयुवत्याः करोतिपुष्पस्मरंमंदिरस्य उर्वादलेतंडलतल्पभागेनिधिप्यपिष्टंपरिषाचितंच त  
द्रक्ष्यित्वावतिताप्रनष्टंपुनर्विदतिपूर्वद्वयं लीगलीकंदवचामूलंवाह्यपामार्गजम् इंद्वारुणि  
कामूलंयोतिस्पुनपुष्परोतत् पारावतपुरीषतमधुनासंपिवेततः रजसलाभवेज्जरोमूल  
देवेनभाषितम् तिलमूलकपायंपतव्रजमंदरायमूलकं यष्टीत्रिकुट्टकं हृणीकायपुक्तंचपाव  
येत् पुष्परोधेनक्तगुल्मेनष्टपुष्पचयोजयेत् इतिनष्टपुष्पकिरणं अथगर्भश्रावणं तज्जामि  
तवगर्भश्रावणं कृतेजावेक्षिष्येयोतौतिलतैलाक्तसंधवं तद्वनेत्तणादेवशुकंपुष्पश्रवत्यपि

२५



अथामभर्गप्रावणं कांडमेरंडपत्रस्योनावष्टागुलेक्षिपेत् चतुर्मासमभोगर्भः प्रवर्तेतत्तत्तणा  
 दपिदेवालयेयच्चणीकर्षकलोयपेषिते पिवेद्भुवतीनारीगर्भभवतितत्तणात् तिगुंडीद्रव  
 सपिष्टेचित्रमूलमधुलवं कर्षभुक्तापतत्तापुगर्भोरेभाकुलोदहः शतिगर्भप्रावणं अथरक्ततिवा  
 रणं धात्रीचपण्याचरसाजनं चक्रुत्वाविच्छर्णीसजलंतिपीतं अत्यंतरक्तोत्थितमुग्रवेगंनिकारये  
 त्सत्तमिवावुष्टं सेतुतवाभिष्यंतचंदनेनविधायपिष्टंविनियोजनीयं कंदर्परोहेमृगलोचना  
 पारक्ततिहत्यापुहटेनयोगः मूलंतशरपुंखायाः पेषयेत्तडलोदकैः पापयेत्कर्षमाचंतुश्रुति  
 रक्तप्रशांतये कुशस्यमूलंकदलीदलंवावलाशिफंवावदलीदलंवा गुडचिकानंदलवारिपी  
 तास्त्रीणामथैकरुधिरंजयेच्च कुरुटकस्यमूलानिमधुकंसेतचंदनम् युक्तापिच्छानक्षत्रानूपा  
 पयेत्तडलोचना सक्तुपीतामाषपृष्ठं प्रदरात्परिमुच्यते हृतभ्रष्टमासपृषेणभोजनं अत्रचंदनं  
 स्वेतचंदनं चंदनंक्षीरसंयुक्तंमंद्युतंपापयोद्भिषक् शर्करामधुसंयुक्तमसृग्दरविनाशनं दावी  
 रसाजनं हृषाहकिरातविल्वभलान्तकैरवकृतोमधुनाकषायः पीतो जपत्यतिवलंप्रदंरप्र  
 सूनंपीतासितारुणाविलोहितनीलकृत्सम् अशीकस्यत्वचासिद्धंक्षीरंरक्तहरपिवेत् पेदा



का.  
२.  
३.

रिकायाः पत्रे च मासस्यैव न संयुतं रंभादलैर्वैष्टयितादाहये च प्रपूतः तस्य भक्षमात्रेणारक्तं विप्र  
कृतं हरेत् तस्य वक्तलस्यैव न संयुतं रंभादलैर्वैष्टयितादाहये च प्रपूतः तस्य भक्षमात्रेणारक्तं विप्र  
र्यास्तमलस्यैव न संयुतं रंभादलैर्वैष्टयितादाहये च प्रपूतः तस्य भक्षमात्रेणारक्तं विप्र  
दिगुणं हृतं जीवतिकालमंदाशुभं सीत्तीरकाकुली मुद्गपर्णी भाषपर्णी महासेदाशतावरी द्रा  
क्षापहृषकोपष्टिजीवके प्रतिपाधिकं पलाहं मधुकुं पुष्पं सर्वमेकत्र पाचयेत् हृतशेषं समस्त  
व्यशीते याते च निक्षिपेत् पलाहं ककणाहं दौद्रवापि पलाहं शितादशपलं योजं मि  
दं हृतं शतावरी लैलं कर्षं ससेदाशुः साध्यं मतिरक्तं ततश्च यंचमं दाप्तिं हृद्गं गृहणी  
गदे कामलावानुरोगं च अश्वमरी च शिरोग्रहं शतिरक्तं निवारणाय अथ वेध्यानां यमधारण  
न तस्य वेध्याकाक वेध्यामृतवत्साः क्वचित्तिथिः तासां पुत्रोदयार्था यशं भुनास्तु चितं पुरा तत्र प्र  
थमतो जतस्य वेध्यायाश्चिकित्सा माह समलपत्रां सर्पादीन् विवारे समुद्धरेत् एकवर्णागवा  
त्तीरैः कन्याहस्तेन पेषयेत् अतः काले पिबेत् वेध्यापलहं तदिने दिने क्षीरशाल्यत्र मुद्गचल  
वाहारं प्रदापयेत् एवमस्मदिनं कुर्यात् वेध्याभवति गमिणी उद्देगं भयशोकं च दिवानिद्रां वि

३-



वर्जयेत् न कर्मकारयेत्किंविद्धर्जयेच्छीतमातपं तोवेचपरमासेचकारयेत्सर्ववृत्तियो पतिसेरा  
रुभलाभेनात्रकार्याविचारण एकमेवतरुद्राक्षसर्पाक्षीकषमात्रकं पूर्ववच्चगवाक्षीरेऽतकाले  
प्रदापयेत् महागणेशमंत्रेणारत्नातस्यावबधयेत् एवंसप्तदिनेंकुर्याद्वंध्याभवतिपुत्रिणीदद  
महागणपतिरत्नामस्तदेहि पत्रमेकंपलाशस्यगुर्विणीपयसातिनं पीत्वाचलभेतपुत्रंरूपं  
ननसंशयः पण्यपुक्ततथापूर्वतद्वत्सप्तदिनेपिवेत् समस्तासहदेवीचसंग्राह्यापुष्पभास्करे का  
यापुष्कंततश्चूर्णीएकवर्णीगवापयः पण्यपुक्तपथापूर्वतद्वत्सप्तदिनेपिवेत् पूर्ववत्पीयतेनारी  
बंध्याभवतिपुत्रिणी मूलंशिवायावत्तलत्सणायाः ऋतौतिपीयत्रिदिनेपयोभिः क्षीरानुवर्णानि  
यमेनशुक्लेपुत्रंप्रसूतेवतिताविविचं सपिप्पलीकेशरश्मृगवरेत्तद्रोषणं गव्यहृतनपीत्वा बंध्यापि  
पुत्रंलभतेहृदयेनयोगोत्तमोयंसुनिभिः प्रदिष्टः तरंगगंधास्तवारिसिद्धंसाज्यं पयःस्नानदिनेच  
पीत्वा बंध्याभवेत्पुत्रवरेविशुक्तायोगोत्तमोयंकपितोमुनीशैः तरंगगंधास्तवारिसिद्धंसाज्यं  
पयःस्नानदिनेचपीत्वा प्राप्नोतिगर्भंनियमंचरतीबंध्यापिस्तेपुरुषप्रसंगात् प्रयानकालेपि  
पिवेत्प्रष्णार्कयोगोहृतलत्सणायाः मूलंतथाचक्रतरेष्वपिछात्रमेकवर्णीपयसानिपी



का.  
२.  
३१

तंस्त्रियः स्मृतं पुत्रकरं मुनींद्रैः कुंदमलं हृतैः पीत्वा ऋतौ सागर्भिणी भवेत् पुष्पोद्भूतं लक्ष्मण  
मेव हर्षां पुंसानि पिष्टं सह तं पीतम् स्त्री रोदने प्राप्नोति संप्रसंगाद्गर्भं न धत्ते तरुणी न चित्रम्  
कसापराजिता मूलं वस्तु क्षीरेण संपिबेत् ऋतुस्त्राता विधाया तद्वंध्या गर्भं धरा भवेत् नारा  
केशरं कृष्णं नूतनं गव्यजग्धतः पिबेत् सप्तदिनं जग्धं हृतैर्भोजनमाचरेत् तदतो लभते गर्भं  
सानारीपति संगतः पुत्रजीवकपत्रैकं पिबेत् क्षीरे ऋतौ यथा पति संगे न मासं सत्यं पुत्रव  
ती भवेत् न स्पृश्या चैकवर्णा क्षीरेः पीत्वा च पुत्रिणी काकोत्पल लक्ष्मण मूलं षष्टिकं सप्त  
तंडुलं नार्यैकवर्णा पायासी पीत्वा गर्भवती ऋतौ अश्विन्या वोधि हस्तस्य वंदा के ग्राह्ये बुधः  
(नार्यैकवर्णा पायासी पीत्वा गर्भवती ऋतौ अश्विन्या वोधि हस्तस्य वंदा के ग्राह्ये) गोक्षीरेः पा  
नमात्रेण बंध्या पुत्रवती भवेत् तिलरसपुडवैकं गोफलीषा म्रियोगा तरुणा वृषभसूत्रं प्रस्य पु  
क्ते विपुसुम् ऋतुदिवस विवधे सप्तवारेण पीतं जनयति सुतमेतन्निष्ठितं पुष्पि मेव कंद  
वपत्रं स्वेने च हृती मूलमेव च पत्तानि समभागानि अजा क्षीरेण पेषयेत् त्रिपंचरात्रे दत्त्वा  
बंध्या भवति पुत्रिणी कर्कोदवीज हर्षां त एकवर्णा गवां पयः ऋतौ त पीयमाने त बंध्या भवति

३१



पुत्रिणी इति जन्मवंध्याचि अथ काकवंध्याचि एवं वतीयासाधुचि हंध्याभवे यदि काकवं  
 ध्यातसासेयाचि किंसासाधु कथ्यते विसृक्तं तां समलान् पिच्छाङ्गुलं तमादिषः मदिषीत

गोरोचनया भूर्येयस्या  
 नामाभिलिख्य वाहो  
 रये हंध्यासागर्भिणी भवति

क्री		क्री
	देवदत्त	
क्री		क्री

गोरोचनकुं कुमातृकै भूर्येय  
 स्यातामाभिलिख्य पंचामृतमध्ये  
 स्थापये हंध्या पुत्रिणी भवेत्

ओंहं	ओंहं	ओंहं
ओंक्री	देवदत्त	ओंक्री
ओंहं	ओंहं	ओंहं

गोरोचनया यस्या नामाभिलिख्य वाहो  
 कंदे वाधारयेत् भृगाशुभगा भवति वंध्या  
 पुत्रिणी भवति ००

क्री	क्री	क्री	क्री
क्रीते	देवदत्त		क्रीते
क्री	क्री	क्री	क्री



का  
न-  
३२

वनीतेन उरु कालेन भक्षयेत् एवं सप्तदिनं कुर्यात् यथा पुक्तिस्तद्वत् गर्भं सालभनेनारीकाक  
बंधासशोभनं अथ गंधाय मूलं तत्राहीयात् सुषुभास्करं पेषयेत् सहिषीतीरेः पलाहं भक्षयेत् सदा  
सप्तहातुभने गर्भं काकबंधाचिरात् सुषु ३३ तिकाकबंधाचिरात्  
अथ मृतवत्सायाः त्रिकित्सा माह गर्भं मज्जातमात्रं तापितामासाच्च व  
त्सरात् त्रिपतेहि त्रवर्षाद्यायुष्याः सा मृतवत्संका तत्र योगा प्रकृतं  
व्ययथा संकरभासितं मार्गशीर्षमासौष्ठे पूर्णायां लेपिते गृहे  
नूतनं कलशं पूर्णं गंधतोयेन कारयेत् शाखाफलसमायुक्तं न  
वरत्नासमन्वितं सुवर्णमुद्रिकायुक्तं षट्कोणि संकुले स्थितं तत्स  
ध्येष्टुं जयेदेवं तेकांतीनामपि त्संता गंधपुष्पाक्षते धूपैर्दीपैर्नैवेद्य  
संपुनैः अर्चयेद्भक्तिमयं नमस्कारैः समस्तैः ब्राह्मीमाहेश्वरी चै  
वकोमारी वैसवी तथा वासुदेवी च तथा चैंद्रावटसंश्रुतेण मानरः

गोरोचनया भूर्येयस्यानामा भिलिख्यवा हो कस्यावीधार येदं ध्याप्रविणी भवेत् ००			
१	व५	७	व७
८	व८	२	व५
व३	८	५	५
व८	६	व२	५

३२



प्रजयेत्संजवीजेनफेकारेनामविश्रुते दधिभक्तेस्पृष्टानि समसंख्यातिकारयेत् षट्संख्याषट्  
 सप्तत्रिंशत्समाहृत्य कल्पयेत्तथा कृत्वा धासममं पिंडं प्राचिस्थाने वहिः क्षिपेत् दधिभक्तस्पृष्टो  
 नृतेभ्यं जगच्छुक्रायेपासमाचरेत् कल्पका योगिना रासाभोजयेत्संकुदेवकैः दाक्षिणादापये  
 तासां देवतायेचनामया विसर्पदेवताचापतथातत्कलशोदकं प्राकृतं धीजयेद्दीमान् शुभेन शुभ  
 मादिशेत् विपरीते पुनः कार्ययावतावत्सिद्धिदं प्रतिवर्धामिदेक्यार्ह्यं च जीवीसुतो भवेत्  
 ओं श्रीफेफकांतिदेवताये नमः श्रुतेन मंत्रेण एजाजपशुकार्यः प्राज्ञावोक्तनिकारुहो वंध्या कर्काटको  
 हरेत् तत्कंदं पेषयेत्तथैः कर्षमात्रे सदापि वेत् अतु कालेन समाहृद्दी च जीवीसुतो भवेत् यादीज  
 एरुमुममूलमेकं क्षारेण सिद्धं हाविधा विमिश्रं अतानि पीपस्यपि निप्रयानि दीक्षा पुष्टं सातनयं प्रस  
 ते मंजिष्टामधुकं कुष्ठं त्रिफलाशकं रावला मेदापयस्याकाकोलीमूलं चैवाशगंधं शुजयोदाह  
 रिदेदं हि गुः कटकरोहिणी उमलं कुमुदं शलाकाकोली चंदनद्वयम् पनेषां कर्षिकैर्भीषैर्ह  
 तप्रस्यं विपाचयेत् सतावरीरसंक्षीरं हृतात्तयंचतुर्गुणं सर्वमेतन्नरुपात्तानि तं स्त्रीषु वृषाय ते  
 पुत्रान् जनयते नारी मध्याह्नान् प्रियदशीनात् पावैवास्थिरगभीसा सानारी जनयेत्तरतं श्रुत्या



पुष्पे वा जनये पंचकन्या प्रसूयते मृगण्य गोमये भवति चक्रि जाले प्रदीप्यते अत्र पयस्या तीरयुक्ता भूमि  
 रूपां उत लतील फलं दपयेत् इति मृतवत्ता विदित्वा वध्याय भधारणाधिकारः अथ ग  
 धावराज्ञा विधिः अकस्मात्प्रथमे मासि गभे भवेति वेदना गोक्षीरेः पेषयेत्तत्पयस्य कोक्षीरवेदने  
 पलमात्रे पिवेत्तरीयं ह्यहं भः स्मिन् भवेत् अथ वा मधुकेंदरा रुणा कवले स्युः जकं संपेयसीरका  
 कांती पीवेत्तीरे प्रगो भवेः द्वितीये नीलात्पलं मृगालं च यष्टी कर्करं शुशिका गोक्षीरे स्प्रष्टिती  
 येषि पीत्वा सोम्यति वेदना अथ वा एष्य कक्कचं तलकं मृगालं च मंजिष्ठा सहितं पिब्यापि वेत्ती  
 वेष्टुत गुणैः तृतीये स्त्रीति उत गरे कंष्ट्रं मृगालं पञ्चकेशं पिवेच्छीतोदकैः पिष्टुत तीये वे  
 दनावती अथ वा तीरका कोक्षी वलानंती पयः पिवेत् चतुर्थे नीलात्पलं मृगालं चानिगे स्त्रं  
 चापिकेशं तुर्ये मासि गवाक्षीरेः पिवेत्सा चानि वेदना अथ वा मधुकेंदरा स्त्रा स्यामात्रा स्त्रा पष्टि  
 का अथुनेनां पेषयि ता गवाक्षी रेण संपिष्टेत् पंचमे पुनर्दवापका कोक्षी मृगालं च सत्यले  
 गोक्षीरे पंचमे मासि गभे केशा हरं भवेत् अथ वा हृत्तोयु मपह्ना गी कचलतच गोक्षीरे तीर  
 संयुक्तं पिवेत्पिष्टु च पंचमे षष्ठे सिताकपित्तं मज्जा च शीततो येन पेषयेत् षष्ठे मासे गवाक्षीरेः



पिवेत्केशनिवृत्तये अथवा गोक्षरं शीघ्रमधुकं पृष्टिपर्णिका वलापुक्तं पिवेत्तत्पिष्टा गोक्षरं रस  
 मासके सप्तमे कष्टो हं पुं कं रसं लं गं दं नीलं मृत्पले पित्वा च सप्तमे मासि तीरेः पीत्वा प्रशा  
 स्यात् अथवा मधुकं दात्ताष्टा दचकशंकुके दद्यात् शंकुके यो यो कं पिवेत्तीरेः सप्तमे अष्टमे  
 षष्ठीपश्चात्तकं मस्तकशो हं गजपिप्पली नीलोत्तलं गवां दीरेः पिवेदष्टममासके अथवा विल  
 मूलं च कपित्थं वृहती कली इच्छपत्तो लयो मूलमेभिः तीरे यथा धयेत् तत्तीरे सप्तमे पीत्वा गभ  
 शास्यति वेदना न वमे विणालाधीजकं कोलं मधुना सह पेयेत् वेदना सप्तमे मासि शांतिमाप्नो  
 तितान्मया अथवा मधुकं दारुं सुरभी तीरेण संपिवेत् सामांयं धान्यं जने शावर्य पृष्टिका वा अ  
 हंति पीय प्रमदाह देन सह मां विनिपुज्य नागीस्तस्माति गभं चालितं न चित्रं दौ इदं वृषं च दत्त  
 लं पुं जाते माहं दमा जं पयसा संपिष्टं गभं चरं तं प्रति हंति शीघ्रं योगी पं मुक्तः किल मूलदे  
 वः कुलाल इस्तो रवक दं मस्य वस्ती पयः तौ दुपुतस्य मां गभं श्रुतिं बुलं मयं हि निराकरो  
 ति गभं प्रकृतं देन कस्य रुष्टं गतं कनी वनाति पया च तैर उशाना वरीभिः सिद्धं पयः शर्करय  
 विनिप्रसंस्यापयेत् स्याति गभं मूलं कंदकुमुदकस्य मां तैक पुक्तं तीराज्यमिष्टं पिवेत् सप्त



का.  
नं  
३५

हंशितयासपक्रमवलाशीताकृतंवापुता गर्भश्रावमशेचकंसचनंशोचंविदोषंविमिश्रलेसर्वविधं  
नियामेदेवचपचरतं श्रीवेरंसातिविषाभ्यस्तमचिश्चश्रुतंजलं दध्याद्गर्भप्रचलितेप्रददेकचिरु  
जावपि कुवलयकंदंसतिलपीतादीरेणामधुसितापुके गुरुतरदोषश्चालितंगर्भसंस्थापयेत्ता  
पु पञ्चोत्तरमरणानिमधुकंशकशतिलाः इवमानेषुगर्भेषुगर्भस्यापंतसुत्तमम् इतिगर्भश्रा

गोरोचनपापस्यनामाभिलिख्य  
कुत्तौधारयेत्तद्गर्भगाशुभवावध्या  
गर्भिणीभवति निश्चयः ०

गोरोचनपापस्यनामाभिलिख्य  
नामाभिलिख्यरस्तेव  
ध्याद्गर्भगाशुभगाभवेत्

गोरोचनपापसंतिव्यावाहो  
धारयेत्सारतवसाजीवत्  
वसास्यादिनिनावसंदेहः

गोरोचनकुंकुमाभ्या  
मालककेनचपस्याना  
माभिलिख्यपंचमृतमध्ये  
स्यापयेत्ताजीवत्यत्रि  
णीभवेत् ० ० ०



क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः
क्रीतः	क्रीतः	क्रीतः	क्रीतः	क्रीतः	क्रीतः
क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः
क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः
क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः
क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः
क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः
क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः	क्रीवः

३५

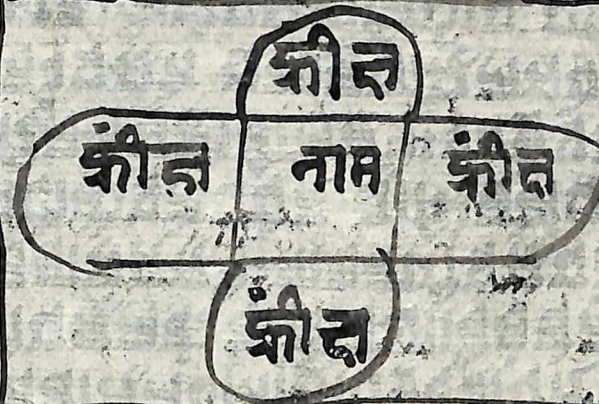


वाणरक्षाविधिः अथ गर्भशुक्लं गोक्षीरं शर्करा युक्तं गर्भशुक्लप्रशांतये विवेकामधुकं हार्णं  
भीरीफलहार्णं समं संजगद्यगवेन पुर्विणीतत्वाशांतये इति शुक्लगर्भनिवारणं अथ

गोरोचनया भूर्ध्वलिख्य  
वाहोधारये मृत्युगेगा  
जीवति मृतवत्सा जीव  
दस्ता भवेत् ० ० ०

१	घ५	७	घ१
८	घ६	२	घ४
५	३	घ४	५
४	६	४२	४

कुंकुमेन भूर्ध्वलिख्य  
स्त्रीणां करोवच्चानि तेन  
बंध्या पुर्विणी भवेत् ०



गोरोचनया भूर्ध्वलिख्य धारयेद  
उरिणी पुत्रवती मृतवत्सा ज्ञात  
मनी बंध्या गर्भिणी भवेत् ० ० ०





का  
२.  
३५

सखसवविधिः स्नेतं पुनर्न वामलं योनौ चूर्णी प्रवेशयेत् तन्नाव्यसवते नारी गर्भेणातिप्रपीडिता ३  
नराभिमुखं प्राप्य श्वेतं गुजीयमूलकं कण्ठावधाविमंचेत् गर्भे पुत्रं च तत्तन्नात् वासकस्य तमूलं तवा  
नरस्यं समुद्धरेत् कण्ठावधासमस्तैः सा च नारी प्रसूयते सहदेव्या यमूलं वा कटिस्थं प्रसवेत्तत्र वि  
प्रपासार्गं समूलं तदृच्छा योनौ प्रलेपयेत् नाभिं च लेपयेत् तेन तत्तन्नात् प्रसूयते गुंजा फलादं विंडं  
चकोऽपुगंतथा हंके कटितले मुहीनी लस्रैः शीघ्रं प्रसूतिं कुरुते गतांता अगारधुमं गृहवारि  
णा वापीत्वाऽवलाशी वृत्तं प्रसूते अलावुषामूलमयोनिवद्धं योगद्वयभूयति रित्यवाच्यं समा  
तलंगं मधुकस्य चूर्णी मधज्यामिश्रं प्रमदाति पीय यथा विहीतं प्रमदाहटेन प्राप्नोति नैवात्र वि  
कल्पबुद्धिः अत्र मातुलंगस्य मूलं योज्यं तत्फलं छायापित्वा घेयं दशमूली हृतं तोयं हृतं सैंध  
बसं पुतं शूलार्ता पाष्णं चैत्रारी सा सखिन प्रसूयते ओं सत्सय सत्सय सत्सय सत्सय सत्सय त्वारिनी  
लवोदरं च सं च स्वाहा अनेन मंत्रेण जपेत् सतमं पातं प्रदेयं शुभनाभरेण तोयाभिपातान् तव ल  
गभि युक्ता प्रसूयते शीघ्रं तदं सखिन ओं काश्च हकारश्चकारेण प्रपूजितं ओं कारं शिरसा कृत्वा  
अनेन मस्तिमूर्तये ओं हानमस्तिमूर्तये अनेनैव तमंत्रेण जपेत् सति का गृहे सखि प्रसवमाप्नो

३५



तिसापुत्रं लभते भवेत् इति सख्यप्रसवविधिः शुभवाला मां प्रसूताया शुभमग्रहविवारणं विल  
 मत्तदेव दारुगोष्ठुगोचप्रियंगुकं माज्जीरस्य मलं कुष्ठं वंशतंगजमत्रकैः पिच्छाधूपोतिहंत्वा  
 शुग्रहमूलज्वरदयः शाकिनी भूतवैतालः पिशाचा वृक्षराक्षसाः जेंद्रावितंतायटः डः  
 स्त्राहा अनेन धूपं दद्यात् श्रीवासं सप्तपंचैव वचाने लंघनं वचा धूपालग्रहो देयो ग्रहराक्षसां  
 तये श्रीरीषं नीवपापात्रे गोष्ठुगस्थं नीवचा वंशतंकुशिविपुच्छं चकणी च समं हुतं धूपो  
 वालग्रहात् हंति सयं संत्रेण संत्रयेत् ओं हंतं मुचउमामाहे श्वरश्चात्तापयति स्त्राहा धूपत्रयाय मु  
 त्रम् पुनर्निवपत्रसप्तपंच हुतैर्विरचितौ धूपः गर्भाणां बालानां सर्वग्रहनिवारणं पुष्पां के सेतु  
 जाया मूलमृदुतयधारयेत् बालानां कंठदेशे तबालानां कंठनाशनं सेतापराजितापत्रजया  
 पत्रंदयो रसं नक्षत्रकुपात्पलायने डाकिनी दानवादयः सर्पतंकुशिविपापरिष्टपलवरजनी  
 वचा रसो नहिं ग्वजालो मश्रुगी मरिचमालिकैः धूपः सर्वजरघ्नो यंकुमाराणां ज्वराय हम् कुं  
 दरीमलमासं हरिद्राविल्वपत्रकम् इन्द्रपरीषपत्रं च धूपेन तन्मया जयेत् विहंति रोदनं रात्रौ वा  
 लस्याशुत संशयः मत्स्यराजस्य पितेत मरिचं भावयेद्दुधः रविवारे रौद्रशुक्लतदज्यात्सर्वभ



36

也



री नखिं बुता पावक हस्तमूलं निष्काष्णमीत्वा नियमं चरंती अतन्त काले त्रिदिने पुंरंधीरत्ता भवे  
 दामराणां तमेव फलकं दं वसचमालिकाणी तषोदकेन त्रिदिने सकृत्वा स्नाता वसाने निय  
 मेन पीत्वा रत्तामवष्य कुरुते हवेन अहायनं वा शुभमिति नित्यं पलप्रमाणं वनिता हं मासं जी  
 वानि कं निश्चिन्तयेत् तस्यो रत्तासु सक्तं च विपुंगवेन कर्षयं पलस्य हस्तमूलं समाहमा वाणी  
 नशालिधामे अस्याति पीतं मृगणावकात्पारत्ता र्थमेतन्निपतं प्रविष्टं इति स्त्रीणां पुष्पद  
 ता अथ उर्भगा करणं अष्टानक्षत्रेति ववंदां कयस्या गोदी ते सा उर्भगा भवेत् इति उर्भगा  
 करणं अथ कलहकविशाघानक्षत्रे भिद्वहस्तस्य उत्तरमूलं विवस्वतं गृहीत्वा विमुवी भूपउत्पा  
 द्य विमुवेन यस्या गृहेतिः क्षिपेत् तस्या गृहे प्रत्यहं कलहो भवेत् हरेकतन भवति शाकोट  
 बीजवदरी बीजदय एकी कृत्य यस्या गृहेति क्षिपे  
 तस्या गृहेति तं कलहो भवेत् हरेकतन भवति  
 शाकोटपत्र मूलं च एकी कृत्य यस्या गृहेति  
 इति कालहकरणं इति नाय विरचिते कामरति

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२
१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६
३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८



का.  
२.  
३७

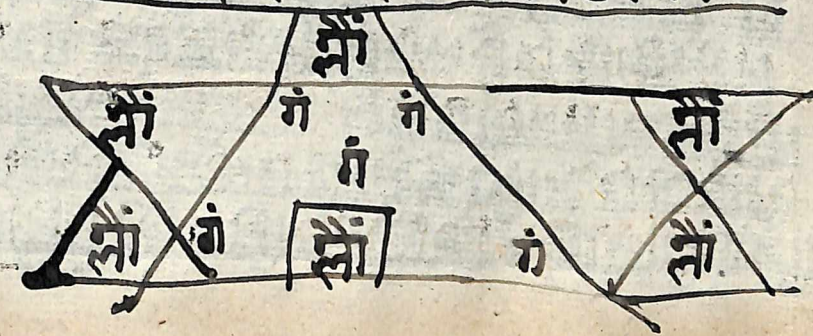
षट्ठीकरणारिविधानं नामाष्टमोऽप्रदेशः ८ अथ सर्वारिष्टनिवारणम् ईश्वरेणादेवैपुण्यकथितं  
आदिष्टिरवसानोच्यते अक्षरसंयुतं ईश्वरेणापि संदृश्य अधोरेफ ह्यपात्तितं ओंकारशिरसं कृत्वा ज  
नये सिद्धि मिच्छता मंत्रोपकीरवोली असंशयननमंत्रोपशताहं जायमानः अशेषारिष्टनाशस्या  
दित्याह पुरस्तदतः कपरंचपरचैव तपरंतपरंतया मंत्रीयं रज्जुं त्रयं कुरुं अहयागमाहात्म्यं तेज  
पति सदा मले हस्ते न रक्तप्रधेण ग्रथितमापालिकपापे यावज्जीवं शुभं तस्य अर्थलाभं दिने दिने न  
गृहे रिष्टनाचास्य लिखित्वा स्थापनेन च अक्षराणां मंत्रवर्णानि कन्यापंचविधमिवै अधोरेफ समायु  
क्तं ओंकारशिरसंतया इकारेणाहं संदृज्याने फडत्तरं स्मृतं मंत्रोपमं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं फट्  
मम हृदये च हजा च ध्यानं जायते यो वद ममेव हृदये न सदा तद्गतिमानसः सदा स्यात्त एहे  
ते मम सहस्राहं स्यात्पनात् त्रैलोक्यं तत्समा नास्ति नित्यं फलमवाप्नुयात् नित्यं संपद्यते राजा  
पत्या पुत्राणां वाधवैः क्षातिभिः सल्लतेष्वापिशत्रुभिश्च विशेषतः अथ जन्मसुखी प्राणी शृणुते  
विषयाफलं अंते दयं समाग्राह्यमधोरेफ समात्तितं ओंकारसंयुतं कृत्वा ओंकारशिरसंतया मंत्रो  
पकीरवोली अनेनैव तन्मंत्रेण ये जयन्ति महाजनाः तसर्वशान्तिमायां निसर्गं तस्य जायते स्वे

३७



तार्कमलेपुष्पोर्केसमुद्रतुविधारयेत् वाङ्म्याधारयेत्सत्वरिष्टानिविशेषतः तदर्थनेतनशुप  
 निडाकिनीप्रेतदानवाः तहपेणपलायनेप्रेतायादरतोभ्रुवे हृषभाद्रपदेऋतेवेदाकतापीरीषजे  
 संग्रपाशिरसिहिस्रेभ्रभयभवतिभ्रुवे विसृक्ताताभवस्मलहस्तस्यचौरभीतिजित नरसिंहस्यमैत्र  
 एासकृज्जरितेहरेत् डाकिनीसर्वभूतानितमःसूर्योदयेयथा नरसिंहमंत्रः पुगवाप्रहाधिका  
 रेकधिकतः भूतप्रेतपिशाचादिभयेस्मत्ताभवेन्नरः भेरंवीतमहासुंवाभवदेवनसंशयः शतिसर्वा  
 रिष्टनिवारणो अणनिद्राधकराणो निगडेचौरिकायांवापदेहारत्रयेपदि हेदेवास्वरकेहोस्तिरत  
 गोरोचनयाभूयेसलित्वधारयेत्सर्वो गोरोचनयाभूयेतित्वदातिणो गोरोचनाकुंकुमाभ्यांसूर्येलित्वितावाहो  
 पदवरत्ताभवाति निष्ठयातिदिः वाहोधार्यतेरत्ताभवति ०० धारयेमहारत्तागणपविधेयंपूर्णानि ०

श्रीगं  
 श्रीदेवदत्तपूर्ण  
 यकरुखा  
 हा





का.  
ने  
३८

हिविभवनजगतकालिकादासीप्रहरी जागतानिद्रोत्तमहिमंउत्पसीकालिका २ आहानिद्राली  
लागेउदयदेवीअनिद्राभोगोगुवाकावारिताकृतस्यविशिष्टविरसंकृतानत्रतारंकुपीन यस्यवारि  
कायामनेनमंत्रेण निद्राकरोतिकाकजंवाजरांनिद्रांजनयेच्छिरसिस्थिता मूलंवाकामाच्याश्रुक  
सायास्तुङ्गांस्मृतं सुनिषस्सकणांकवाराप्यायांतिवनेतथा करंजमूलेशिरसिवंधनात्कुरुते  
नृणां इतिनिद्रा अथनिद्राभंजनम् कनकधत्तमूलमनीलोत्पलंसमरिचंतागकेशरमूलं पि  
कुकुमगोरोचनाभ्यांभूर्धूलिखवाहौ गोरोचनाभूर्धूसंलिख्यज्वरपि गोरोचनाभूर्धूसं हरिद्राहरितालाभ्यांशि  
कंदेवाधारयेडाकित्यादिभयंहन्ति शावडाकिनीकुग्रहापस्मारगुही लिख्यंधारयेतत् तापटेलिखित्वाग्रधो  
नबंधनाथः तत्तानात्रिदापतिः एतद्धंधनानंमुक्तोभवे मुक्तीधारयेद्धंधनात्सुतो



३८



क्तेनद्रंजयेच्चत्तनिद्रांतामोतिमानवः श्रुतिनिद्रामोचनं अथवंधमोचनम् मार्गशीर्षस्य पूर्णायां  
 शिवामूलं समुदरेत् वंधनात्स चनेतेन शिववंधो न संशयः ॐ त्रमः कनकपिंगले रुद्रहृदयासे  
 रोद्रास्थिधारिणि तिष्ठतिष्ठ सरसरसत्वात्मो ह्यमो ह्यमभगवति शिवे जेति चिरेमहा माये स्वाहा अ  
 ष्टोत्तरशतं जसा शिवायो पूर्वोष चं वंधयेत् सिद्धिलक्षं सेतुं ककरोतं लिखेदंधनमोचनं गोरोचनया  
 भूर्ध्वयस्य नामाभिलिख्य समविधाभि सं अ सावानामपि शाची वसुके हन हन पच पच शीघ्रमानय  
 स्वाहा श्रुतिवंधमोचनं अथतिगडादिभंजः हस्तार्कैः सिंधुवारस्य मूलं चोत्तरगं हरेत् स्पर्शनादंध  
 विच्छेदः कुरुते शीघ्रमाहृतः सांसीरक्तोत्पलं तुल्यं ककलाशे च भोजयेत् तत्सु लैर्गुहिका स्पर्शा  
 तालयंत्रे नित्यं सुपक्वा मिष्टिका कृत्वा जीवा हस्तयोनिभिः सूक्ष्मचूर्णं त्रकारयेत् लोहविदम  
 यापि वा सूत्रैरक्षुधीकृत्य तिलतैलेन लेपितं तच्चूर्णं लोडितं कृत्वा महालोहं भिनत्कले अनेन सर्व  
 योगाभि सं त्रसिद्धिः वाचवाहिनी सिंहग्राका लीकाला विभ्राता देवि मे तौ रदाशरणे वनेनाहिवि  
 नाशतो चिदेवी त्रिभुवने मायायाः चोपिष्टं वंधनभारि आये लाचंडा चामुंडा विं कालिका माया दे  
 वी कारचोखटी वंधनकाचार भारिभै तारवार कालिका १ आता पञ्चमं च पूर्वमष्टोत्तरशतं जसा



का.  
२.  
३५

समवारजनेनाताविधबंधनाच्छोदोभवति स्मंमंत्रपटित्वाकरंगुलिमात्रिप्रहरादारेदत्तद्वारमको  
भवति दहंमंआपआपविःचिद्विदहंनानावज्जनेदिकाकालिका अनेनसेतसर्वयग्रसेतइद्रुष्यद  
यंत्रिः पटित्वाप्रथमेठारिलीपेत्सर्वद्वाराणिभंजति इतिनिगजादिभंजने अथग्रहकेशानिवारण  
म् नक्रपिष्टेनतालैतलेपयेत्सुत्रिकाकृतं तामात्रापट्टहायातिमालिकानात्रसंशयः गुडाकंडूथ  
कुल्माग्रंतिलहृणसमन्तितं अर्कपत्रेषुविन्यस्यसूषकोतकरंगुहे तालकंछागविरामत्रपलाउ  
सहपेषयेत् अलिप्यसूषकंतेनजीवितंचाविसर्जयेत् नट्टुहार्दिरुहेत्यक्तापलायनेद्विकौत  
कात् माज्जारस्यमलेतालैपिष्टासूषकमालियेत् तमात्रापट्टहंत्यक्तासयोनिर्घातिमूषकः  
गंधकंहरितालंचव्राप्तीत्रिकटंकंसमम् छागलीमूत्रतः पिक्कालिमसुषुष्टवत्त मचाभ्यं  
कंदकंदेवेस्यापयेत्सधुकोहंवं मलीनांमूषिकानांचजायतेतंडवैधने मसकाककको  
दीपस्पवरीगुडतैलजः पुवैव्रह्मापवदपश्चिके किष्पवदउत्तरेरुद्रेवददक्षिणेयमेव  
दयातालेवासकीवदफणिसहस्रैवदंशुंगुष्टायनमः करसंपुटंदत्वाच्छत्रयंदया  
त् मूषकनिवारणोभवति रोहिषतण्डुलवर्तिसंशोधयेत् नहीपदर्शनादेव

३५



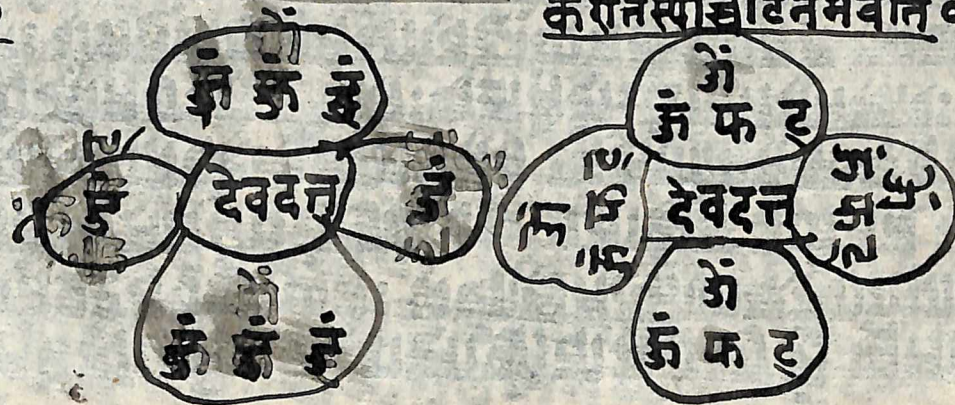
दिप्रगच्छन्ति मत्तुणाः अर्जुनस्य फलं पुष्पं लाक्षा श्रीवासगुणं लं शेतापराजितामूलं भला  
 तकविदंगकम् भूपं सुज्जरसापतप्रदं यगृहमध्यमः सर्पासु मत्तुणा मत्तुणा गंधाचानि दिशो दश गुण  
 श्रीवासभलातविदंगत्रिफलापुतं लाक्षारसोः कं पुष्पं वधूपोवाष्ट्रिकसर्पतत्र मुस्तसिद्धार्थभलातक  
 पिकच्छफलं गुडं हृणीभातफलोपेतं दहेत्सुज्जरससं मत्तुणामसकामर्षासर्पाशुविषकीटकाः  
 पलायने गृहात्कायापयापुष्टेपिकातराः सज्जरसः शक्रमेदोः ज्ञाननरुतस्करः निषविदः एतैर्हृणोर  
 चितः कीटभुजमालिकादिहराः राजहृत्फलं वधावद्वयं मत्तुणापहं लाक्षासुज्जरसोपेतो सर्व  
 पापात्रकं परं भलातकविदंगानिरेणकं पुष्करपरं जंबुलोमसकं हंति दीपाद्या गृहमध्यतः शनिगृ  
 हक्षेत्रानि वारणम् अथ हस्तस्य सर्वशस्यानां सर्वापद्रवनाशनम् बालकास्वतसिद्धार्थान्प्रतिपत्त  
 त्रमध्यतः सलभास्सर्वकीटाश्च वराहामृगजंबुकाः शशकास्तेनोयांति मंत्रविद्याप्रभावतः ओंसुरे  
 भ्योनमः बलजः उपरिपरिजपरिपरिणालिस्तादा ओंसुरेभ्योनमः नमस्तुभ्यं रसाविद्याप्रयोजयेत्  
 विद्याप्रयोजयामीति विद्यामेसिद्धतेः अतिलम् जंबुकातां मूषकानां मृगानां शशकानां अन्त्येष्टां प्रा  
 णिनां तदुवंधनं करोमि अत्र प्राणैकतत्र स्पतेन पापेन लिप्यते यदि मंत्रोद्यति क्रमसाहं पतन्मंत्र



का.  
ते  
ध.

दयेनवालकामिस्तहस्तेनसर्षपानुसमवाराभिमेअलेत्रमध्येलिपेत् सर्वोपद्रवंतश्चानि मूषजेहा  
ककीदानांकुरुतेतुडवधने विद्यामकुशनायस्यमंत्रेवाभैरवस्यच ओंनमोनगरनाथाययथाहर  
हराणिलिषिलिसर्वेषां प्राणिनांतुडवधनेकुरुकुरुकुंफटस्वाहा ओंजैनीनगरीभैरवीकोलेमहादेव  
भणामिताफलफलवोलेहन्मंतसादीप्रतिप्रसि अनेनसमाभिमेत्रित्वीदिकामध्येनिः लिप्यसर्वमा  
नोरोचनकुकुमाभ्यांभर्षेष्टदेस्यापयेत् हरितालेनसंलित्वयस्यहा स्माशानांगारेणश्मशानवै काकोतरत्तेनभर्षेयस्य  
संलित्वसरावसंप्रसादीरसिवधानि रितित्वनेनसोच्चाटनंभवति लेनस्मशानेतिव्यपोषयेदे नामाभिलित्यकाकग  
गजादिभंजयानि निश्चयात् ००० करौतसोच्चाटनंभवति० लेवधामोचयेतसोच्चाटयः

ओं अं उं वृं अं उं अं उं	देवदत्तस्य
	निगडंस्फो
	वयं स्वाहा



यः	यः
यः	यः

ध.



तिभयं हरेत् पूर्वाषाढात्पञ्चदशविभीतहृत्तजा सशपमधोतिपेतेनशस्पृहृदिभवेज्ज्वं शतिसर्वश  
 स्थाना० अथगोमहिष्यादिजुग्यवर्धनम् ऊंकारिणीप्रशंसीतन अनेनन्यापत्यभिमंत्र्यभोक्तदद्यात् न  
 दावकुलजुग्यप्रसवति इतिश्रीनाथविरचितेकामरत्नश्रिष्टादिसर्वापद्रवसंशयनाशनगोमहिष्या  
 दिजुग्यवर्धनं नामनवमोदेषः ॥ अथोच्चाटनम् पंचांगुलंचित्रकस्यकीलंग्राहंपुनर्वसौ समाभिमंत्रिते  
 गेहेतिस्वाभ्योच्चाटनं भवेत् ओंलोहितमुखेस्वाहा त्वातमोर्ज्वरकीलंमंत्रितंचतुर्दंगुलं तंयस्यानिव  
 नेहरेतस्यसर्वोच्चाटनं भवेत् ओंशिलिशिलिस्वाहा भरणामंगुलैकं त्रुल्लकस्यास्थिकीलकीसमा  
 भिमंत्रितंयस्यानिवम्योच्चाटनं भवेत् ओंदहदहदहनस्वाहा काकोल्लकस्यपल्लं त्रुल्लकाद्यष्टाधिकंश  
 नं यन्ताम्रामंत्रयोगेनसमस्तोच्चाटनं भवेत् ओंनमोभगवतेदष्टाकरालायशुभं कंसपुत्रवधवेः स  
 हहनहनपचपचदहदहशीञ्जमुच्चाटनफट्स्वाहाहःहः लेपयेत् काकपित्तनकीलकहंगुलं भवेत्  
 निवनेयस्यतं दारितस्यैवोच्चाटनं भवेत् ओंक्रुंदितनमोस्तुतेहहहह तराणीकीलकंदारेनिवनेय  
 चतुरंगुलं मंत्रयुक्तमरिहारेसयः सोच्चाटनं भवेत् ओंनमोभगवतेरुद्रायशुभं कंसपुत्रवधवेः स  
 चत्रासत्रासयत्रोदयत्रोदयनाशयनाशयपशुपतिहोपपतिहः मृतस्यपुरुषस्यावनिमीलंचेल



का.  
२.  
५१

मेवच प्रेतालयात्समापृष्यस्यगेहेतिवेषायेत् अष्टस्यावचतर्दृश्यातथैवोच्चाटनंभवेत् उद्धतेमोक्षः प  
वयोगोविनैवमंत्रेणासिद्धति स्वेतलांगलिकामूलंस्यापयेद्यस्यवेस्मति नित्यनेह्यगृहेयस्यसयडा  
आटनंभवेत् सिद्धार्थः शिवनिर्मात्ययद्देहेतिवनेत्ररः उच्चाटनंभवेत्तस्यउद्धतेचपुनस्तुखी रसुच्चा  
टनम् अथविदेषणम् एकहस्तेकाकपुल्लमूलकस्यकरः परे दम्भवद्वारयेचत्रात्रिसम्राहंजलाज  
लिः रक्ताशमारप्रथमेत्रपुक्ताजलाजलिं नित्यनित्यप्रदानयेमष्टोत्तरसहस्रं क परस्परंभवेदेषः  
सिद्धियोगउदाहृतः ॐ नमोभटकीप्रमोहकीगौरीगौरी अमुकस्यअमुकेनसहकाकोलूकादि  
कुरुकुरुस्वाहा अथपञ्चाणि ॐ अमुकंहनहनस्वाहा अनेनमंत्रेणकटतैलाक्तंकुटजहोमेकुर्या  
त्रानिचिह्नीते त्रिपेक्षात्रेभवेत्कुष्टसितैपिवैस्तुखी वानरीफलरोमाणीविषभलातचित्रकं रंजा  
पुनैस्त्रिपेक्षात्रिः स्फालताविदनात्तितः उशीरंचंदनंचैवप्रियंगुरक्तचंदनं नगदंषेषयैतौपैर्ह  
पोलूदिनाशनं स्तकपयस्तेलपात्रेपालेतात्सतकुष्टकृत् तांबूलैर्नंदगोपंदत्तासेसतकु  
ष्टकृत् प्रीत्यायनेयथापूर्वंभक्ष्यावासोमरात्रिका ॐ नमोभगवतेरुद्रायअमुकंरुद्रंरुद्रंरुद्रंरुद्रं  
वासदेवायउमामहेश्वरायअमुकंयोगेणगृह्णगृह्णयचयचनाउयताउयत्केदंरुद्रंरुद्रः३

५१



कयोगेशस्ययमेवः लिपेत्तरागिरा अक्षेतिंडकाष्टसकीलकं पंचांगलेरिपोगेदेवक्रिमांघेप्रजायते

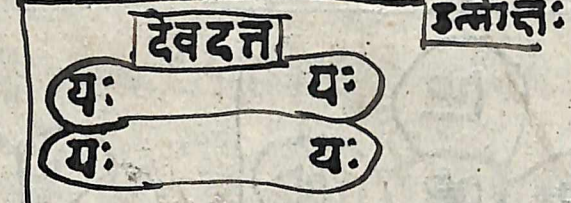
उच्चारकेनधजपदेसंलित्यकाक  
गलेवधामोचयेतसोच्चाटनंभवति



भूर्धेकाकोलकहधेरालाला  
रसेनयसोर्नामाभिलित्यविषमधे



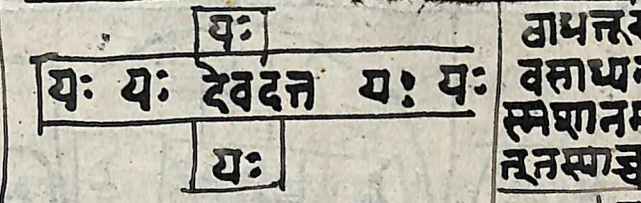
विभीतकरसेनभूर्धेयस्यनामाभि  
लित्यस्वरसूत्रेययेतसोच्चाटनंभवति



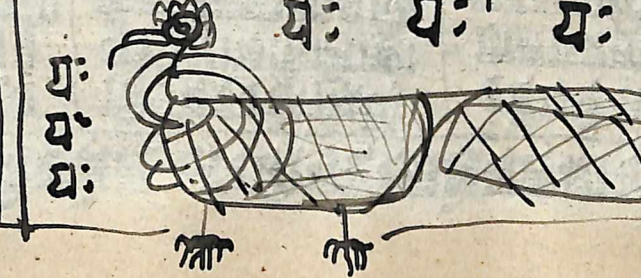
विषधत्तरकरंजैकाकोलकोले  
व्योपतयोर्दिसंवारतादृशदेवदत्त  
वारपितादृशंभवतिभिश्चितम्



विभीतकरसेनभूर्धेयस्यनामाभिलित्य  
संक्षिप्तावरसूत्रेययेतसोच्चाटनंभवति ००



काकरकेनलित्यिकाका  
कगलेवधामाश्रुमुदिशिप्रेष  
णेनोच्चाटयनोच्चाटय



स्मृणान्वे  
लेवरजि

ग्राधत्तरलवणानि  
वसाधनामसंलित्य  
स्मृणानमधेनित्वने  
तत्तस्याच्चाटनंभवेत्

उत्कोलः  
रेचलवलगासिना  
शीघ्रश्रमुको  
च्चाटन



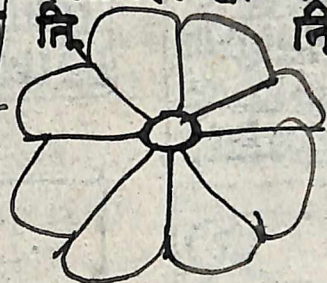


का.  
न.  
५२

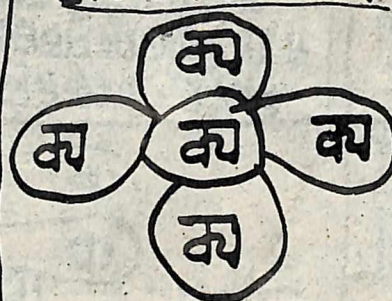
सामुद्रलवणवक्रिः केवलं वासमुद्रं वलन्याऽमरेत्यसर्वत्रुदेदहेतु करवीरदकाष्टेन तमादायसुर्वा

धुनवसेकसकाकरुधिरा  
काकपदोलिवित्वाकाकर  
लेवधामोचयनेनोच्चाटनंभव  
तिदयोरेकचक्रं कार्यगतमत्र  
लिखितेनसिद्धिः ०००

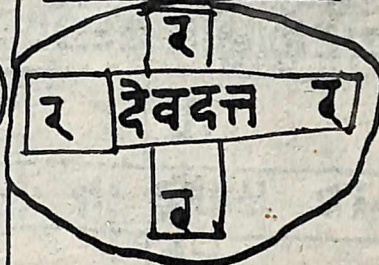
विभीतकरसेनत्वरस  
त्रेणवयस्यनामसंलि  
खितेनस्याच्चाटनंभव  
ति निश्चितं



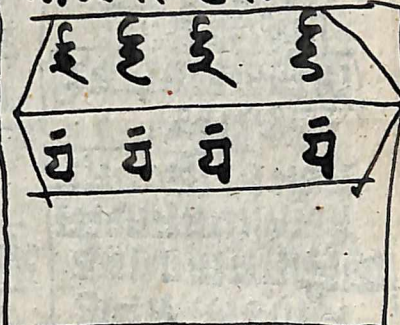
अर्करसेनभर्ष्यस्य  
नामाभिलिख्यमधुम  
ध्येस्थापयेत्तस्यशोत्रो  
च्चाटनंभवति निश्चितं



चित्रपत्रसेनभर्ष्य  
यस्यनामभिलिख्य  
कंतास्तिकायाप्रति  
पेशात्रुर्दाहेनज्वरेण  
चपीडिताभवति ०



इदंपत्रं कपिलाक्षीरे  
णसाधनामभिलिख्य  
यत्रकुत्रापिप्रतिपेप्रक्  
मेज्वरेणपृथ्यते ००



यः	यः
यः	यः
यः	यः
यः	यः



येन सप्ताहेनन्यात्रस्यंश्रुत्तपात्रेणचालयेत् दृष्टिस्तंभहवंतस्यमरीचाक्षफ  
लेनया ओंचासुंउनेहहनहनदहदहपचपचप्रसुकंष्ट्रष्ट्रस्वाहा अने

५२



नमंत्रेण निवपत्रं कटुतैलेन साधनामगृहीता जक्रपात्र विषमज्वरेण पीडितो भवेत् अनेनैव वैरूप  
 पत्रं सहः अथ शत्रुमारणम् अथ स्थकीलमस्थित्यायुस्य गेहे दशांगुलं स्थापयेद्दीर्घपात्रायां स्थापय  
 पित्तसंशयः मृगास्थिकीलकं स्थापय पद्मे हे चतुरंगुलं रियोर्गेहे सोमज्वरे दीर्घपात्राचतस्रस्य वै रति  
 शत्रुमारणम् अथोक्तोक्तकरणम् तालकं धूर्तवीजं च वनहूर्णी च भक्षणो दंतमानो भवेच्छत्रुसी  
 तालीरैः पुनः सुखी तालकं लसुनं मर्द्धितं मयस्य पिशाचकृत् सरामो सीसितालीरैः भक्ष्यमाणः सु  
 खी पुनः मध्याह्नां स्वर्णमाक्षी लिप्ता च कृत् कज्जले तदयस्य सरापानेन तन्मनो सौप्रजायते गोघृते गुल्फे

रक्तपुष्पचित्रकरसेतयस्य नामाभिलि  
 खभूर्ध्वः कं नालिकायां स्थापयेत्वरपी  
 डितः शत्रुर्भवति निश्चयेन सिद्धिः

	हं	
हं	देवदत्त	हं
	हं	

वराहस्य पित्तकं अजाक्षीरेण तज्जो जं पानाज्जन्तनाशतम् मयू  
 रपाशवतकुक्कुयनाशालं पुरीषकनकं च तालं तन्मर्द्धितं ते कुरुते पि  
 शाचमुडितमस्तकेन भव्यो भवेत् गुडं करं जवीजं च वनहूर्णी समं समम्  
 फलं स्थापय दन्ते च मुक्तो भक्षणो भवेत् शर्कराशतपुष्पाभ्यां  
 क्षीरपानेन सुखावहं जैज्वलन्मनकारिणोपि छेदः दः उक्तयोगाना  
 मयमंत्रः धत्तूररसकाकरुधिराभ्यामुहांतपत्रे लिखित्वा निवशा

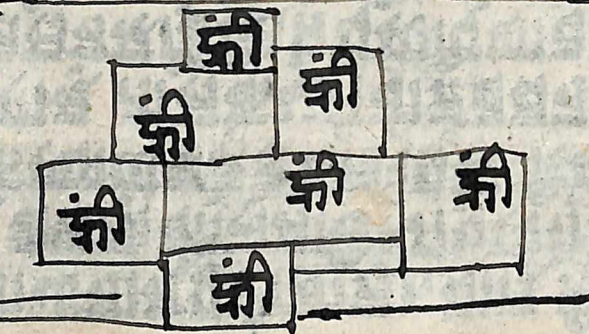
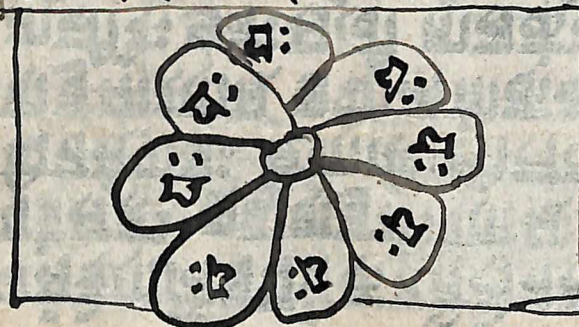


का.  
न.  
५३

त्वायां वायव्यादिशि धारयेत् उत्ततो भवति निश्चितम् इत्युत्तरीकरणम् अथुमारणं नरास्थिकीलकं  
 पुष्पे गृहीयाच्चतुरंगलं शत्रुगेहे निहंत्याशुकुटुंबं वैरिणः कुले शंसरेसरेस्वाहा सर्वास्त्रद्रुतमात्रं  
 तश्चेष्टायां रिपो गृहे निखनेत्समभाजस्वामारयेद्विप्रसंततिम् ओं शेषलोस्वाहा घट्टिं ज्ञाप्ति कीशा  
 लौ विषत्तवानरीफलं पतञ्जलां प्रदातव्यं शत्रुसंवाशनादिषु जायंते स्फोटकास्तीव्रा वशाहान्  
 रणं भवेत् स्नानभूमूत्रभूमूत्राः सर्ववक्त्रे विनिक्षिपेत् वेष्टयेत्कससूत्रेण मांसमध्यस्थधाम्

मृतपिधानकर्षणैरुक्तेन संलियता  
 यथादिशि क्षिपेत् तेन नैव वैरिभ्रमः

निम्बपत्रवृक्षेन पर्णैः लिखितानि खने  
 शत्रूणां गात्रसंकोचो भवति गात्राणाम्



खं निखने न्नरपते शत्रुसंस्थाने सुखी  
 भवेत् कससूत्रेण मांसमध्यस्थधाम्  
 ह तिलकं भालदेशे त्रकृता संभावयेत्  
 यं विदुः स्नातत्तणा देवमोक्षिते तन्मम  
 वेत् वादेने कुलीनस्य धोभागस्य चाह  
 रित शरणे फलकं कुर्याद्विप्रसंततिजै

५३







का  
नं  
धध

कवसुनाशनं पूर्वफाल्गुनीनक्षत्रे जातो काष्ठस्य कीलकं अष्टांगुलप्रमाणं तले पतद्राजके गृहे  
शानाभिर्मंत्रितं तस्य शीघ्रं वस्त्राणि नाशयेत् ॐ कुंभस्वाहा शनिरजः अथ धीवरमस्य नाशः संग्रा  
ह्य पूर्वफाल्गुनीपावदरीकाष्ठकीलकं अष्टांगुलं त्रिखनेत्राणां कृदीवरं गृहे ॐ शांतिस्वाहा ॐ ज्वल  
स्वाहा मंत्रद्वयस्य तत्फलम् संग्राह्यं गुलं महाज्जले भत्नात् काष्ठकीलकं गृहीत्वा दासगोहे तदेयं म  
त्स्याविनश्यति कृतिकाया मर्ककाष्ठकीलकं अष्टांगुलं लिपेत् शत्रोर्वापी हृदा दोचमस्य स्रुवविना  
शयति शनिसस्य कुंभकारस्य भांताशनम् पंचांगुलं त्रिखकीलं वदने पूर्ववत्फलम् गोह्वरमेव मृ  
गं च वीजं वा कोकिलाक्षजं मृकरस्याथ मूलं च मूलं वा येन गुंजं पाकस्यानेन भांता निलिपेत् स्फोट  
यने भवम् बालं करं जीवीजं च दं कणो न समाविनम् कृत्वा मागस्फटयेत् वडकानामत्र उच्यते ॐ म  
नमदत्तस्वाहा ॐ गुरुगुरुस्वाहा मंत्रद्वयस्य तत्फलम् शनिकुंभका अथ तैलकारस्य तैलनाश  
नम् मधुकं काष्ठकीलं त्रिखयांचतुरंगुलं त्रिखने तैलशालायां तैलं तत्र विनश्यति ॐ दह दह  
स्वाहा भत्नात् काष्ठचित्रायां त्रिखने तैलके गृहे अष्टांगुलं दानत्रग्रहको नहि गच्छति शनितैल  
अथ गोपालस्य गावोऽग्रथनाशनं त्रिखिपेदनु राधायां जं ह काष्ठस्य कीलकं अष्टांगुलं गोपगोहे

धध



उभयतश्च विनश्यति इति गवां उभयः अथ वा रजीवस्य णि नाशानम् न वांगुलं एगकाष्टं कीलकं निति  
 पेद्गहे तां हलस्य तले वेवाज्जलेशानभिषाकये न दातस्य च तां हलं नाशमायाति निश्चितं इति पर्णना  
 अथ णाकनाशनम् गंधकं चूर्णितं तत्र लेप्य जलपुनेन वै नश्यति सर्वशाकानि शेषानल्पवतानि  
 च इति शाकः अथानंतवायस्य सूत्रनाशने अग्निन्यां जातं काष्ठं तत्र वायुगृहे क्षिपेत् दादशां गु  
 लमानं च सूत्रं तत्रालिनति च इति सूत्रः अथ शौटिकस्य मदिरादिनां कानिकायामर्ककाष्ठं घाट्वा  
 गुलंतिः क्षिपेत् शौटिकस्य च गेहे च मदिरातत्र नश्यति इति मदिः अथ लोहकस्य लोहनाशनम्  
 अस्य पानीसमकायच भवेदकानां विज्ञानतापदे असुकस्य कालिका मां चंडीतौ निमो रमा सिपाथर  
 पडे चासु कारणस्य मारै समवेधय सुक्ष्मजिमारोना कथं विद्रुपाक्ष विराणी डल दावै धे पिंडो पाणी  
 जेमोर पिंडो चो चो डल दा लावे यता कतानि वा ले र आता वा रत्रयं पदित्वा प्रतिपात विगंडं जलं पे  
 यं यदि वा केनापि विहं स्याच्छरीरं तदेव काय इति तो अथ नाताकोतकम् मयूरं तशी वा चूर्णं भो  
 जयेदिनसमकं नदिष्ट हस्तयोर्लिप्ता द्रव्यं शक्रे तिलक्षणात् समाहं तिलतैलं तत्र भावयेदातपाचि  
 रं अकालवीजं चूर्णितं शोष्यं पेष्टं पुनः पुनः ततैलं ग्राहयेद्यलातैलकारयंत्रतः अथ वा काश



का.  
न  
५५

वेदेतेन कल्केन लेपयेत् इदमेवांगुलीतैलं सर्वकार्येषु योजयेत् लिप्तमंगुलितैलेन मुञ्जितं तत्  
णादिषेत् सफलो जायते ह्यक्षस्तत्तन्नात्रात्र संशयः पायिनी वीजं ह्यंगुलीतैलतः  
व्यसंजले महापद्मं तत्तन्नात्रात्र संभवः यानिकाति चषीजातिजलस्य लग्नानि च अंगुलीतैल  
लिप्ता निता निता न्युद्भवंति च यार्किचिद्वातलोस्य पत्रपुष्पं फलादिकं अंगुलीतैललिप्तं तद्रूपं भवे  
ऊवं गुजाफलामपि छंदलेपयेत्पादुकाद्वयं विना न ग्रीपदो गच्छेत्क्रोशमेकं न संशयः लवुदा  
रुमयं पिष्टं गुजापिष्टं न लेपयेत् शुक्लमंतज्जलैः साहं उपविष्टेन संचति गुजा वीजं त्वचो न्मूल्य  
र्णं भावं न मूत्रकैः समवारं तने काप्यलिप्तं मंकुलवद्भवेत् तैलमादाय तालिप्तं पूर्वत्पादुका  
गतिः वर्तिः सल्लरसैः पूर्वा तैललिप्ता जले स्थिता ज्वालिता दीपवद्दतिर्ज्वलत्येवेन संशयः  
कद्रुकुतं युचतैलेन पारावत चटोद्भवं मूलं चाशिवि मूलं च पेषितं गदभास्थितं ललाटे नि  
लकं तेन कृत्वा संदृश्यते पुनः दशांशो नात्र संदेहो यथा लं केशरोत्पः श्रीगुर्वीजा स्थितं तैलं  
पारावतपुत्ररीषजं जराहस्पवशा युक्तं शिवि मूलं समं समं ललाटे निलकं तेन यः करोति स वै ज  
नैः दृश्यते पंचवक्त्रोसौ यथा देवो महेश्वरः रात्रौ क्लृप्तं च तद्दृश्यामसूरासो विनित्येत् भृगीवी

५५



जैमदेकसंक्रसभमौनिवासयेत् तज्ज्ञातभेगीतज्ञापितपाकुर्यात्तद्वक्तुं तद्वक्तुवद्वपुरुषोमसुरोदृष्ट  
तेजतैः तथोरोकसमाज्जारवक्त्रैर्वैरुवीजकं तज्ज्ञातैरुवीजातामेकवक्त्रेणधारयेत् तप्रपश्यतिमाज्जो  
रमनुष्यानात्रसंशयः शृंगालस्यानसंवाश्रयदिनेवारयेत्तद्वक्तुं मसुराशेषयथाभेगीयानासिद्धिश्चुतादृ  
शी रक्तगुजाफलवायंस्त्रीकपलेचसेचयेत् जातीफलक्षिपेत्तद्वक्त्रेस्त्रीरूपोदृष्टयतेप्रमान् नाराविस  
र्वजंतुनांशास्त्रसंशोधनपीरः तच्चक्रसचतुष्टयासर्वावीजातितंवयेत् भेगीधत्तुखानारीगुजाति  
वैकसंयुतं निवनेत्क्रसभस्यतुसर्वलिपूजासमन्वितं शेषयेत्फलपर्यंतस्तस्यवीजातिचाहरेत्  
तदीजेकतेवक्त्रेनतत्तद्रूपतत्फलं शेषवैकौतुकंलोकेनाताद्रूपस्यदर्शकं सक्तेवीजेभवेत्तस्वस्था  
नात्रकार्याविचारणा हरितालाशीलाक्षणीशृंगुलीतैलभावितं तालिप्रवसंशीरासिस्थितं पश्यति  
वक्रिवत् तथैवकौलतैलेनस्फुरत्येवतसंशयः सिंहसंयुक्तंतालसंयुक्तंमपिष्टमनःशिला लालिप्रव  
स्त्रधकवासोरात्रौसंदृश्यतेः शिवत् हरोपास्थितलोकः सरात्रौसतुकोतुकंमरुत् त्वयोतभूत  
लाक्षणीललाटेतिलककृते रात्रौसंदृश्यतेज्यातिस्नासिकौतुकं मुनिपुष्परसेष्टेष्टाश्रोतोजनंतनः  
श्रिजिनालोतरः पश्येत्तथाक्रेतारकागां वायंवातीकवीजंचक्रकापालेमदासह तज्ज्ञातमल







अथवाक्यसिद्धिः कृतिकायां कृती ह्येव दाके धारयेत्करे वाक्यसिद्धिर्भवेत्तस्य महाश्वर्यसिद्धेस्तु  
 मंत्रेण ग्राहयेत्स्वाती नक्षत्रे वदरी भवेत् वंदाकेतुकरे धृत्वा ययत्तु प्राण्यते जलैः तत्तन्नाम्नाप्यते सर्वं मे  
 त्राप्यत्रैव कथ्यते ओं मुनेन रक्षा यस्मात्ता मुनेन ग्राहयेत् इति वाक्यसिद्धिः अथ गुप्तधनगुप्तप्रवेशचौ  
 रदेवदानवादिप्रकाशकम् वंदाशाकोटहृत्तस्य गोक्षरं लक्ष्मणापदं अजादीरेण संपिष्टे ललाटेति  
 लके कृते प्रकाशं जायते सर्वं तच्छृणु स मासतः धनानि यत्र वासंति पौचादौ राति कस्तथा गुप्तप्र  
 वेशो महात्मा च गंधर्वा पक्षिणी सुरा जंतुर्हातश्च वृक्षाश्च सर्वं मर्त्यसमाश्रिता भवं श्रेष्ठायां शते  
 वीरे सा चर्यदाति मवी जज्ञे रसं संगृह्यतु वरी कृत्वाष्टम्यां तु भूमिजे पृथुसलं मंगला हे प्रजनुं कारये  
 त्सुधीः प्रकाशं जायते सर्वं सर्ववत्रात्र संशयः इति गुप्तं ० अथ यत्तु विद्या इंद्राय यत्तु विद्या पुरा अथ  
 नं प्रति कथिता समविंशत्यक्षरा कालस्वतरक्ताधार ओं कारशरगुणा आकारपकादशशतसहस्र  
 था भवति कलौ दशथा भवति महादेवरं दं प्रतिया कथिता सा समदशाक्षरा चो धनुर्गुणरेवाकां  
 उब्रह्मज्ञाने ओं ओं पतन्मंत्रं पठित्वा पंचवारं तदाक्षिपेत् पूर्ववद्भवति सूर्यः कवलितं मे क मरु  
 मात्रं समुद्धरेत् छित्वा सर्वं मुंडं च दत्त्वा निलकमाकर्ण्य गुणधनुषि वेधयेत् लक्ष्म्यं वेधयेद्वा



का.  
तं.  
५०

लोविदत्येवनसंशयः रक्तेधनरक्तेकांडरक्तेमहालिश्रासमौमुमुकारमुमुकमुंगमुमुकारमुमुकचा  
मसौविदशंदेहगुणादहहहसादीमुमुकारकामासौदेवनारवीभुजुनकुसभजरीरआत्ता पत  
संवेपटितानुयस्ययस्यागेमारयेत् तदंगविद्वितिकितप्रथमपरीक्षायांशानिमंगलाहतिम्  
तत्रल्लणवंगामातीषधनुः कांडसज्जकृतानतत्तमाणापणंदत्तातत्रतत्तमयवापुष्यहारमेकं  
दत्तामुष्टिस्थानेहंसडिवमेकमंजित्वापकनारिकेरजलेन प्रत्तात्यत्रयकांडेनलक्ष्यविधासाधये  
त् तदायदनः कांडेनलक्ष्यजोरांगमापिवेधयेत् तथाहृद्यानस्यात् इतिधनविद्या अथय  
नधान्यक्षयकरणं अक्षेचपूर्वाफलान्यादाडिमं वृक्षसंभवां वृक्षाधनीधनेदेयमक्षयंभवेति  
प्रवं शोफालिकायांवदायांहस्तक्षेचसमुद्धरेत् धान्यमध्येतसंस्थाप्यतद्वान्यमक्षयंभवेत्  
भराणांकुशावदाकंगृहीत्वास्थापयेदुधः संपूर्णधनधान्यतस्तत्करोत्यक्षयं धने उज्ज्वरस्य  
वदाकंगरोहिण्याग्राहयेदुधः स्थापयेत्संविताप्यतः तदाभवतिचाक्षयम् संवेणसंवितां कृत्वा  
मेवमंवेवकष्यते महाधनदायसाहा इतिधनधान्याक्षयकरणं अथश्रुतिधरकवितादि  
करणं पण्यापाटांकणांमुंहीसैधवंसरिवंचवां शीघ्रप्रतिकर्त्तव्यं तदाविशतपलं हतं ह्य

५०



ताञ्चतर्गणं तीरमार्गं सर्वविधावयेत् हृतशेषे विवेचित्य वाग्नेयासुरतिबुद्धि कृत इति पण्यं च  
 ते वचाज्वालीकाणां कुष्ठसंधं तिलपुष्पिका चूर्णपित्वा देवभावे मंडकी ज्ञानसंभवैः दिनमेकं त  
 तः पाच्यं कल्काञ्चतर्गणं हृतं हृताञ्चतर्गणं देवज्वालीका वं नियोक्तितं अजाजीवाजमोटावयष्टी  
 मधुकसंधं एतानि समभागानि श्रद्धाचूर्णानि कारयेत् तच्चूर्णं सपिष्टाले पंचकषैकं वा कपुच्छि  
 कृद्भवेत् भक्षयेत् सा समेकं तद्वहस्यति समो भवेत् ज्वाली मंडी वचां मुदी पिप्पली समचूर्णितं  
 मधुना भक्षयेत् कषस्यष्टवाज्जायते भ्रवं वचास्थिरकरी गुंदा मुशली मधुकं वला अणामागं स्पष्ट  
 चो गं लोणं पूर्ववत्फलं अणामागं वचां मुदी विडं गंष्टा एव पुष्पिकां शतावरी गुदवी च समचूर्णितं  
 रीतकी हृतेत भक्षयेत् कषं नित्यं ग्रंथं सहस्रकृत अथ गंधाजमोटा च पाठा कुष्ठं कदंबं शते  
 पुष्पाज्वाली जं संधं च समं समं एतद्वदी वचा चैव चूर्णितं मधुसर्पितं भक्षयेत् कषमा चं तजी  
 र्णं ते तीरभोजनं सहस्रग्रंथधारी स्यात्स कोपि वाक्यतिभीवेत् तिलेज्ज्योतिष्मती चूर्णं बलपा  
 वचया सह स्नो कल्पा कंक्रमेणैव पावत्रिस्तु चतुष्टयम् निर्घाते मधुराशी स्याद्बलचारी कविभ  
 वेत् सूर्यस्य ग्रहणोचेंदोः समं शमादरेहवा हर्णितं मधुना भुक्त्वा स माहाहा क्यति भवेत् प



का.  
ने  
५८

श्रोतेनैव भवत्येव इत्येवमुक्तयोगात्तां संव्रजं शिवोदितं जप्त्वा यत्नेन सिद्धिः स्यात्पश्चात्तेनैव भवत्ये  
न ॐ श्री हयग्रीव वागीश्वराय नमः शुभं मे वै धात्रीफलरसे भीष्मं वचाह्वणीदिनावधि हृतेन लेह  
ये त्रितयं वाक्यं संस्मृतिवृद्धिं कृतं वचाह्वणीपिवेत्तीरैः पूर्वमेवैण संव्रितं भोज्यं तीराज्यशाल्यत्रे समा  
हेवावपति भवेत् सममेव सममेवैव साक्षात्कृतिधरो भवेत् वचाह्वणी हृतेः दौर्देः लेहं स्यात्पूर्व  
वत्फलं पुष्पांकयोरो संपृष्ट्य शेतांकं स्पृष्ट्य मूलकं ह्याया प्रकुंचत ह्यणीं मेवैणैवाभिमंत्रयेत् क  
षमदं पलं वापि प्रातरुत्थाय संपिबेत् तत्रैण सर्पिषा वापि जीर्णं त्रीरं भोजनं एवं समाह  
मात्रेण कविर्भवति बालकः ॐ उमा महेस्वराय नमः शुभेनाभिमंत्रयेत् इति कृतिधरक  
वित्वादि करणं अथ किञ्चरीकरणं विभीतकं कणांशदी संधवंतकं समं समं कर्षकं मधु  
सर्पिभ्यां मासमात्रं सदा लिहेत् कंदशुद्धिं भवेत्तस्य किञ्चरैः सह गीयते शरीचणार्कं रात्रौ वत्ता  
त्रेण सह संप्रता कोकिलस्वरपवस्याह्नविकाशुक्तमात्रतः आर्द्रकं भृगुकोरं वचा ब्राह्मी  
वचा तथा बलाह्वणी समांसेन पलकं वारिणा पिवेत् मासे च तर्दणी कुसुमपत्रे चैव हि सप्तकं  
गंधर्वसदृशं गानं कोकिलानां स्वरो यथा निर्गुटी मूलह्वणी वनिलतैलेन यो लिहेत् कंदशु



दिभवेतस्य किं तरेः सह गीयते इति किञ्चरीकरणं अथ चाक्षयं वषाकाले काकमाचीसमू  
 ला तैलपाचिता त्वादेत्समासतश्च गृध्रादि समं भवेत् स्वेन पुनर्न वामूलं च तद्वृष्टं सदा जये  
 त् जलप्रावेति हेत्वा शुतन्रलं च निष्ठापुतं अजने च क्षययोगाणि न भवन्ति कदाचन इति शा  
 सैव वंशुषवीजं कारं जजे समं भारीशवे पुनो वर्तिस्तिमिरं पटलं जयेत् शंखु कंचन राटं वा द  
 त्थं चूर्णी विचूर्णीयेत् अजयेत्तवनीतानं हति पुष्पं चिरं जने अजयेत्त्राशयेत्सुष्पं तौरे वा सर्णीमा  
 लिकं मारिचं मार्गरेक्ते वनीराग्रं धत्तां जयेत् जयेती वा जपा वाथ वृष्टास्तन्ये निशाधरुत्  
 शोणितं चर्मकोशं च मांसं सह हिं च नाशयेत् अजस्य कृसमासातः पिप्पली मरिचं लिपेत् सी  
 वयित्वा हृते पाच्यं चटिकां ते स सहरेत् मध्याजं स्तनसं पिष्टं रात्रं धरं मंजने अजपितगतं  
 व्याषधुमस्थाने विशोषयेत् चिरवित्त्वरं सैव वृष्टं रात्रं धरं मंजने हृतेन पुष्पं मधुना शुपा  
 तनैलेन कंउतिमिरं जलेन रात्रं धत्तां काजिकया पुक्तं निहंति पौनर्न वमेव मूलं अत्र स्वेन पु  
 नर्न वाष्पा हरीतकी च चाकुष्टं पिप्पली मरिचानि च विभीतकस्य मज्जा वषां त्वनाभिर्मनः शि  
 ला सर्वमेतत्समं कृत्वा ह्वागीक्षीरेण पेययेत् नाशयेति मिरं कं हृ पटलाय बुदाति च अ



का.  
न.  
५५

पिकातिचमं सानिपश्वरात्रौ न पश्यति अपि हि वाधिकं पुष्पं मासेनैकेन नाशयेत् वर्तिश्वं दोदयानामन्  
गां दृष्टिप्रदायिनी क्वायाशुक्लावटीकार्या इति चोदयावरा यस्य फलं हृणमप्यवज्यः सायं समश्ना  
ति हविर्मधुभां समुच्यते तेन गते विकारे भक्तौ यथा लोकमयैविकारैः इति चाक्षयम् अथ कर्णस्य  
वाधिर्यं कृमिनिवारणं शिथिलिहारजलेन तत्कृते तैलेन साधितं तिलजं अपहरति कर्णना  
देवाधिर्यं चापि पूरितः दशमूली कषायेन तैलप्रस्थं विपाचयेत् पतकल्पं प्रदायैव वाधिर्यं पर  
मौषधं नीलकण्ठारससैलं सिंधुकांजिकसंयुतं कटुसंपूरणात् कर्णनिःशेषकृमिनाशनः द  
ते च चर्वयेत् सैलेन घावैश्च फलासयोः तत्तालापरिते कर्णं भ्रंशगोमालिकाव्रजेत् तां हलभक्षणं  
कृतान्नसंघादयेदुधः कर्णास्थिताशुक्रमयोनाशमायानि निश्चितं मुशलीवाकुचीहृणैवा  
देहाधिर्यं शान्तये मनः शिलापमार्गं सैलं हृणमधुसुतं भक्षयेत् कर्षमात्रेण वधिर्यं प्रशान्त  
ये लसनामलकैतालं पिष्ट्वा तैले चतुर्थे तैलाच्चतुर्थे तीरे पाचयेत् तैलावशेषकं तैलेन निक्षिपे  
कर्णवाधिर्यं विनाशयेत् सिद्धार्थं बृहती चैवापामार्गसमं समं ह्यागतीरः प्रलेपोयं कर्णाण  
नीविवर्द्धनः मुशलीकंदकं हृणमहिषीनवतीतनः लोउयेदत्तयेद्वां डैधान्यराशौ निवेशयेत्

५५



समाहाइतेलेप्यकर्णपालीविवर्द्धते गुंजामूलकतेचूर्णमहिषीलीरसंप्रते स्रुतदधिततः कर्पात्रवती  
नंतद्रुवं कर्णपोलेपयेत्रित्यवर्द्धतेनात्रसंशयः अश्वगंधावचाकुसुमजपिप्पलिकासमं माहिषीन  
वनीतेनलेपात्कर्णविवर्द्धते वराहोत्थेतनैलेनलेपात्कर्णविवर्द्धते चर्मचटकस्वरत्नेनलेपयेत्कर्ण  
वर्द्धते इतिकर्णवधिरत्वादिति वाराणं अथदेनटकीकरणं यवचिंचाजयापुंवामूलंवाहयमारजं  
चलदेताट्टपानिप्रत्येकंदंतधारणान्न तामपात्रेणसंपाच्यमभयाह्वयकंसधु कटिनागुटिकाका  
पादंतेधाय्याकुमीनूरेत् दंतेधाय्यस्तुहीमूलंकामिजाशकरोत्पले काशीसंसृतेपक्वंधाय्यदंत  
व्याघ्रहं विणालायाःफलचूर्णितमलाहोपरिलिपेत् तदमसृष्टपुमानाकीरपातोभतत्पले जा  
तीकोरंउपत्रेवीचवयेत्यातहास्यतः स्थिराः सिञ्चलितादंतातत्काष्टदंतधावनात् गुंजामूलक  
र्णभ्यांवर्द्धदंतकमिप्रणात् त्रिसंनृपमेकंतजीवरसमर्दिने जंवीरफलमध्यस्थवस्त्रेवधात्रयेप  
चेत् लीरमध्येसमुद्भूतगुटिकास्तास्ततः पुनः भावितंभाबुडगधेनतालकंस्रुत्सपेषितं तत्सध्येग  
टिकातिस्त्रावस्त्रेवधादिनत्रयं मधुभाउगतंपश्चापश्चाउद्भूतचारिताः वर्षणाञ्जलितान्दंतान्स  
माहाकुरुतेट्टफान् तालकंमावडगधेनरिनमेकंविमर्दयेत् तद्भूतेरसहेमाभ्यापिष्टिकोतारस



का  
ने  
५

पुत्तं जंवीरफलमधस्योदोलापंवेच्येपचेत् नैलसौदपुतेभांउसमुदृत्यविधारयेत् दंत रोगान्  
रेत्सर्वावर्षणाशुलितान्दुक्तान् चलदंतदुक्तकरंकांयवकुलचर्वणं वकुलस्यचवीजंचपिक्का  
कोसेनवारिणा सुखेचधारयेद्दीमान्दुक्तदंतकरंपरं इल्ललस्यचःकायसुखवक्त्रेविधारयेत्  
दुक्तासुशुलितदंताःसमाहात्रात्रसंशयः शतिदंतदुक्तीकरां अथप्रत्याहारस्यकरां वक्त्र  
केनापिहस्तस्यपीठंकुत्वासेवस्थितः योसौभुक्तेचुत्तेः सांख्यभोजनभीमसेनवत् संध्यायांमु  
क्कृतस्यकर्तव्यमभिमंत्रणं प्रातःपुष्पाणिमंगुल्यमात्मसिरसिधारयेत् कोपीनसंप्रदिसु  
त्यभुक्तेसौभीमसेनवत् उज्जातपत्रमादायकपिलश्चानदंतके कट्यामेवद्वयवधाभुक्तेः  
कालवेत्त गृहीत्वामंत्रितोक्तंजीविभातीतरुपलवान् आकम्पदक्षिणंजंवाविशाल्याहार  
मुग्धवेत्त अथरेक्ककलाश्याशीत्वानेनविदंभयेत् वायुपुत्रमिवाश्वयंमसौभुक्तेनसंशयः  
मेतारीवेगेनउर्वशीस्वा शतिप्रत्याहारस्यकरां अथानाहारस्यकरां अंगुलीकुक्कलादस्य  
मज्जाकरंजीजजा पिष्ट्वातदुहिकाकार्याविलोहेनतुवेष्टयेत् साज्यंतस्यायंसंभुक्तादादशा  
हंत्यथापदे उज्ज्वरस्यवीजंजवीरशालिषिवाशिरोषजं वीजंसंपूर्णमाज्यतभुक्तापलेक्षथा

५-



पदे उडेवरफलेपकमंगुलीतैलभावितं सत्त्वामासेत्तथांहेनिपिपाशांतात्रसंशयः शुभामा  
 र्गस्यवीजातित्वाजीनिप्रपाचयेत् येत्सिद्धिर्भवति कज्जलानापातनाद्यंश्रापयेत्तेनपावः  
 दालितस्यगृहेष्टेष्टचित्तायांतविशेषतः रजकस्यगृहाद्यापितसुरस्यगृहाद्यकः ॐ ज्वलितवि  
 यदेपायस्वाहा शुभमग्निगृहाणामंत्रः ॐ नमो भगवते वासुदेवाय धरतर १ श्रीपते स्वाहा अने  
 नमंत्रेणावर्तिसभिर्मंत्रयेत् ॐ नमो भगवते सिद्धिमारवाय ज्वलपातय पातय वध २ सह २ द  
 शीय २ निधितमः अनेनदीपेज्जालयेत् ॐ अहिमंत्रमवीसिद्धिभोनमोविषेस्वाहा अनेनकु  
 ज्जलेपाप ॐ कालिमहाकालि २ रस्तेदमंजनम् इत्यभिर्मंत्रयेत् ॐ सर्वे सर्वजिते किं सर्व  
 सर्वजिते सर्वोयंत्रोप्रपाहिनेनिरतेनमानमः स्वाहा अनेनमंत्रेणाजनयोग्यामूलिकामभिमे  
 त्रयेत् आदोकेवलहेमशलाकपात्रे मंजयित्वा तथेवशलाकपात्रे मंजयेत् अ  
 जनेनाजनेपश्चात्समवारशुभत्रकं वंधयेत्प्रतिनेत्रं अजितं तदधोमुखं तस्यापरिसितं वस्त्रं  
 यदंजवायवंधयेत् मांज्यावधिकहीतांगमुदष्टकंसंपूर्णमंशुचिआत्माहिरितं तक्रभोज  
 ने हीरसात्यत्रभोक्ताचहिरिनांतं ततो जयेत् अजितस्याशीत्वा वंधं कर्तव्यं मंत्रमुच्य



का.  
ते  
५१

ने गेनमोभगवतेरुद्राय गेन १ महेमूलमहिलसदल १ हरहरपक्षरतपुजितेरत्नकुमारेस  
लोचनेस्वाहा यत्ताणामूर्तिमाश्रित्य उदयास्तमनंजयेत् पूर्वमेव समाख्यातापीवावेधेपीवा  
दितं अयं सर्वजनेन ज्ञातव्याः प्रित्कालेन संग्राह्यमूलं सारक्तवस्तुकाः सिंहपरितं कृतार  
वितलेन वेष्टयेत् अतिकृत्तिलानैलेन ग्राहयेत् दधेत्सुधीः तैलस्य वर्त्यायोगेण कज्जले  
वांनरापणे ग्राहयित्वा जयेच्चलनिधिप्रशान्तिसाधकः प्रमाणावविज्ञानातिगृह्यातिचय  
येष्टकं अथ कृत्स्नस्य काकस्य जिह्वासांसं समाहरेत् वेष्टयेत् दधेत्तलेवर्तिलेनैव कारयेत्  
अजातुतेन दीपेत् प्रज्वालयादाय कज्जले पापसंश्रुतिकीर्त्तयेत् भक्त्यामासात्तथापहं श्यना  
हारस्य करणं अथ घातुकासाधनं अथ लालागलीनैलेः पेषयेत् सेतसंघपात् नालिस्त्रोहस्त  
पदपोषीजनानां शतं व्रजेत् अंकोलस्य तमूलं तंतिलनैलेन पाचयेत् पादं संजातपथ्यं तैलि  
स्त्रोहस्य गोभवेत् गेनं जीनमंशुडिकापेगगनं गमय चालय वेगवाहिति वाहिति फ्रीजी स्वाहा ३  
क्तयोगद्वयस्यायमेव मंत्रः काकस्य हृदयेनेत्रजिह्वाधैव मनः शिला गैरिकं सिंधुजं चैव मृजा  
मारीचमालती समरुद्रजटाधैव विदार्यामहपेषयेत् नालिस्त्रोहः सहसा सहसं योजनेन व्र

५१



जेतु वलीपलिततिर्मुक्तोपावदाहृतसंलवं ओं नमो भगवते रुद्राय नमो हरितगदाय रायत्राय २  
 दोभय २ चोलकेसाहा कोकाजिजीवस्त्रचारीगुडलोहेनवेष्टयेत् सुविप्रसिद्धगच्छति योजनेन  
 तमेव च आगच्छति तदा तर्पणं स नरेनात्र संशयः इति पात्रुकासाधनम् अथानाहृष्टिनिवारणं  
 हूं श्री हूं मंत्रं जलमध्ये प्राविश्य यदि जपेत् तदा नासृष्टिं हरति महासृष्टिर्भवति इत्यनाष्टिनाश  
 ने इति श्रीनाथविरचिते का. सिद्धादिप्रनाहृष्टिनिवारणानामष्टादेशोपदेशः ॥ २ ॥ अथ निधिदर्शनं  
 ने अजना नोच सर्वेषां मंत्रसाध्यमचारकं विनाऽचोरेण विद्याया नाशं योतिषदेष्टे घंत्वा यो मूर्तिमा  
 श्रित्य जपेदष्टसहस्रकं नतः सर्वविधानानि सुसाध्यानि समाहरेत् ओं वरुण रूपं विष्णु रूपं विद्याधर  
 महेष्टरं जयामहं महादेवं सर्वसिद्धिप्रदायकं ओं नमो भगवते रुद्राय नमो वरुणाय विष्णुपाय  
 नमो विद्यात्मने नमस्तत्पुरुषाय नमो पद्मपाय नमः एकस्मिन् मण्डपाय नमः एकरोमाय नमः  
 मण्डकेक्षणाय नमो वरदाय नमो पंचाय नमो त्र्यंबके नमः सोपवासे जितेन्द्रियो भूतामहे शास्त्रा  
 जाकृता इमं मंत्रं जपे अजितान् नरस्ते नानिधिपण्यतिष्ठन् वन्तः समधा यस्तु स त्राणीभावयेदित्युक्तं  
 रसैः उद्धृत्य ज्वालयेद्यैः मंत्रं कुलीनैः संश्रुतं प्रायेण पुष्पत्रयोदश्याकज्जलनिधिदर्शने सर्वेषां



का  
नं.  
५२

कलातानाचसमं स्यात्परभाषिते रक्तेन कृत्वा कलासमभावयित्वा मनः शिलाः तेनैवाजितनेत्रे त  
निधिपश्यति भगता एहीत्वा चानराधायो वेदाणां कोटवत्तज्जो गोरोचनसमं पिच्छास्त्रं जने नि  
धिदर्शने एतत्सर्वं जनेत्याते प्रसिद्धमिव भाषिते अगस्त्यवत्तज्जो कुर्यात्पादुकां निधिदर्शिकां  
पादुकां जनयोगेन सिद्धि योगाभवंति वै ओं नमो भगवते रुद्राय उमा महेष्टाय शिला शिला शिखर  
लेनागमाति निसाहा अनेन पादुका मभि मंत्रयेत् तलसी मालिकां प्रणम्य निवारं समुद्धरेत् तिः  
पिच्छकां जिकेनायमधुना पुनरजयेत् पादजातकुमारं स्वाकल्पकां वातदातिधिं दृश्यते नात्र संदेहः पा  
तालेन विकामपि ओं नमो भगवते रुद्राय कल्पलेपां जने दर्शय दर्शय स्वाहा हः हः अनेन संवेला क  
ल्पनेत्रं जलमभि मंत्रयेत् खनमाने वसधां प्रतिस्तरति पदे पदे औषधेन विनातस्य भयं स्यात्संज्ञि  
णामपि तस्मादौषधयोगेन पादलेपेन तां जयेत् अर्कस्य करवीरस्य पनशास्य तस्य लिकां पि  
च्छायदप्रलेपेन दरेपच्छेति पुत्रगाः इति विधिदर्शने अथा दृश्यं करणां चत्तलं तणमं मंत्रं म  
शाने पूजयेत्सुधीः न प्रवृत्तिस्तलस्तुष्टापदे पलजिपल्लिणी तेनाहन्ती नरो दृश्यो विचरेद्  
सुधातले निधिपश्यति पुष्पानि न विधेः परिभूषने निशाचरनिशि ध्यात्वा जप्तं वा मेन पाणी

५२



ना अट्टशकरीणीविद्यालक्षणात्प्रयत्नति रात्रौ कसचतर्दशांस्मशानस्य शिवालये वतिना  
मोपहारेण कर्मादचनमुत्तमं ततो दीपो कुलीनेनैवतिः स्यादकं तंतुभिः प्रज्वाल्य नृकपालेन  
तत्पात्रादुत्तकज्जलः अजयेत्त्रेचपुगलादेवैरपिनट्टयते अर्कशास्त्रालिकर्मासपठपञ्चज  
तंतुभिः पंचभिर्वर्तिकाभिश्च नृकपालेषु पंचच सुनरनैलेन दीपांसुः कज्जलं नृकापल्लवैः  
प्राह्वयेत्यंचभिर्षलात्पूर्ववच्च शिवालये पंचस्थानोपजातं तत्पक्षीकुर्यात्तंतुनः मंत्रयित्वा जपत्रे दंदैवै  
रपिनट्टयते गेजं फट्कालिका मांसशोणितभोजिनि रक्तकससखिदेवि नश्यंतु मानुषदेति कुं  
फट्स्वाहा अथ मंत्रः अयुतध्यात्सिद्धो भवति ततस्सर्वशुद्धशक्यप्रयोगाः अनेन मंत्रेणाष्टात  
रशताभिर्मंत्रिताः अगुलीनैलप्रयोगात्सिद्धो भवति अगुलीनैलसंसेत्ताय वा संप्रदिता वधि वि  
लाहो वेष्टयेत्तान्तगुटिकाकारयेच्छुभा अट्टशकारिणी कसकाकस्य रुधिरां पेन गोमायुसं  
भवे काकादिनयनचैव ससभागानि चूर्णयेत् अत्ते पुनर्वसौ हन्ति कृताने त्रेन रंजयेत् अट्ट  
शका भवति हिंस्रसर्वकार्यप्रसाधनः कसकुकुटपुच्छां प्रतिमाल्पं नृकस्य च काकनेत्रं तम  
रिचं मारयित्वा चतः पथे मोपरां कारयेत्वा हंदिनानां पंचविंशतिः तत्संगृह्य प्रयत्नेन कालये



का-  
ते-  
५३

स्त्रीतवारिणा यदस्तिषोतभेदिस्मात्तद्वाह्यपुत्रतोभयः पूजयित्वा मन्त्राकालीगोरोचनसमन्वितं न  
कुलस्य तपितेन भावयित्वा प्रपेक्षयेत् तद्वर्तिविलकादेव तरोऽदृष्टो भवेद्भवं कसमार्त्ता रोतर  
स्थरक्तं संग्राह्य भावयेत् रक्ततैलेन यंत्रेण तत्र स्वेताङ्गसूत्रं वर्तिप्रज्वाल्य वज्रस्य दले संगृह्य क  
ज्जले ततो जनेन मनोजस्तदृष्टो भवति भवं तस्मात्संचरिष्वामासं यत्ना संग्राहयेदुधः प्रथमं  
जसलायाश्च रुधिरावदीकुरु विलोहवेष्टिता सा तस्य दृष्ट्या दृष्टकारिणी काकानां वयनं  
वामेन गुह्येन प्रवेष्टयेत् सा वंदी सखि मध्यस्था दृष्टं पुरुते भवं दिवा भीतस्य नयनं त्रिलो  
हेन प्रवेष्टितं सखि संकुरुतेऽदृष्टं पश्येच्छा विचरेत्सही जले चैवानुराधा त्वेव दारा दस्य ह  
तं ज्ञा सखि प्रसिप्य च तरोऽदृष्टः स्यात्त्रात्र संशयः शाकोटकस्य वंदाकं न तत्रैव मगशीर्षके  
गृहीत्वा पानमात्रेण दृष्टो जायते नरः भरणपातसमागृह्य वंदाकर्पासं संभवा हसो वधादृष्टः स्या  
सात्पावानि वृत्तं ज्ञापित्वेत्तराष्ट्रमा मशोकहृत्तं संभवा वंदातदा दृष्टस्य दक्षिणं विलंबत  
ज्ञा वंदाकं वाक्रे धार्यं दृष्टो जायते नरः इत्यदृष्टकरणम् अथ मृतसंजीविनी विधामाह मृत  
संजीविनी विधा प्रवक्ष्यामि समासतः संगमं कोलहृत्तायः स्थापयित्वा प्रपूजयेत् नवचंद्रं च तत्रै

५३



वप्रजयेतिंगसत्रिधौ वृक्षलिंगं च देवैवसूत्रेणैकेनवेष्टयेत् चतुर्भिः साधकैर्नित्यं प्राणिपत्यक्रमे  
 णात्त एवेतिदिनिषांकुर्वाद्येवरेणसमर्चयेत् पुष्पादिफलयाकांतंसाधनंकारयेद्धुधः फलानि  
 पक्वान्मादायएवैकंकारयेद्धुधं तेचदेवजयेन्नित्यं गंधपुष्पालतादिभिः तृषवर्ज्यततः कुर्याद्दी  
 जानांचषयेत्सुखं तत्तत्वेष्टनं हस्तवृत्तं किंचित्प्रयोजयेत् विस्तीर्णमुखभांजितः कुंभकारकरो  
 हुतं मृतकालेपयेत्तत्रतानिजीजातिरोधये कुंडल्याकारयोगेनपजादुहंमुखानिच शुक्लंननाम  
 पात्रोहंभांउदेयमधोमुखं श्रानयेधारणांनैलं ग्राहयेत्तच्चरत्नयेत् मासाहं वैवतनैलंमासाहं  
 तिलनैलं नश्यदेयंमृतस्यैवसमाकृष्यदितेनतत् तत्कृत्वाजीवतेनित्यं गतोवापियमालये पो  
 पायमृत्युसर्पादिमृतोजीवति-संयं यशुक्रंपारदंतल्यंजेननैलेनमर्दयेत् नश्यदेयंमृतस्यैव  
 कालदृष्टस्वरत्नानां जीवमायातिनोचित्रंमहादेवेनभाषितं पुष्पभास्करयोगेनगुह्यंवीम  
 लमाहरेत् कर्षमुसजलैः पीतोमृतोमृत्युहरंभवेत् ओंमुचोरेभ्योयचोरेभ्योचोरतरेभ्यस्सर्वंभ  
 स्सर्वंभ्योनमस्तेस्तुहृद्रूपेभ्यः उक्तयोगानामयंमंत्रः शनिश्रीनाथविरचितेकाः संजीविनाविद्या  
 नामत्रयोदशोपदेशः १३ अथविषनिवारणं श्रीभक्तोक्तं समासेनविषंस्यावरजं गमं कृत्वि



54

49



लासस्पुच्छके नामेणवेष्टितं कृत्वा मुद्रिकां तां च धारयेत् नयामृष्टं जलं पीते स्यात्वरं जंगमं ह  
 रेत् आतरणा कीपातरणा हलोत्ताते इपाजिलो वृत्तमोजे चलकविषापीडो सिंह रसागली काल  
 कूटविष श्रीगीरक्षेत्रवासी मुविदिलेहयप्रमृतपाणी विषपाउउपविष जारौ विष करौ भरविष व  
 हिआक्के त्रिदशे ईश्वर महादेवर श्रीज्ञासोदायगुरुआदमशीवप्रभुकारकंधेनाही कालकूटविष  
 श्रीमहादेवेन आता गोरोक्षेण वाणी कलकूटविषट्टेहषपाणी मंत्राभ्युविष्टितं विषमंत्राण वा रात्र  
 त्रयगोउप्रमाणे ययं भजागसबं संजाता मुद्रिकां तां च धारयेत् नतस्य क्रमते सत्यं विष स्यात्वरं जं  
 गमं नतस्य मृदितं गात्रे न स्यागे विषनाशनं वराहगोयनकुलपाशकं छुटपेत्तिकं शेतापागिरि  
 कर्णपुष्पफलमूलविषेषयेत् पाने सदा विषं हतिमृतो पुत्तिष्टने क्षणात् नाम्ना चामृतयोगो यं  
 स्वयं रुदेण भाषितः वंशं च पट्टं च वज्राणि नैव प्रलेपयेत् मृतोपि विषयोगेन श्रुत्वा वायं प्रवृ  
 धं प्रवृधयेत् शेतापराजितामूलपीत्वा उरुधेनमानवः स्यात्वरं च विषं हतिउदरस्थं नात्र संशयः स  
 सिंधुकांजिकं पीत्वा स्यात्वरणी विषं हरेत् जैनमो भगवते उमामहेश्वराय कुं चित्तामृतजटापटः  
 ङः स्वाहा अतनसर्वविधान्यभि मंत्रादापयेत् इति स्यात्वरविषानि अथ संध्याविषति वारणाम् जा



का.  
ने  
५५

निनामचतुर्ष्वेचजंगमानामिहोच्यते ब्राह्मणाः स्वेतवर्णास्तुक्षत्रियारक्तवर्णिकाः वैश्यास्तुपीत  
वर्णाश्चहीनवर्णास्तुशूद्रकाः शुनंतकुलिकाश्चैववासुकिः शाखपालकः तत्तकश्चमहापयः  
कर्कोटः पञ्चपवच कुलनागाएकं धिततं शाचिहरीवादिनं स्वेतपञ्चमनेनसमन्निष्टेष्टचटश  
ने शाखचषोषशिरसिवासुकिष्टेष्टतलं त्रिनेत्रागस्तककोटस्तत्तकः सस्त्रिको कितः पञ्चष्ट  
ष्टेष्टशंपतेसरत्ताः पंचविंदवः पंचयोवितिनामादिजातिचिह्नं शिवोदिनं सत्यमंशौषधान्ये  
वसिष्ठेतेतात्रसंघायः हरतस्तस्यसंघायाः पतन्निगरुडयथा कालव्यानमनश्चित्तं शिवेनोक्तं  
यथापुरा तेयोदशविधोदंशोभुजंगानांभिषग्वरैः भीतोक्ततः क्षुधातश्चुआव्रजताविषदपि  
तः आहारेकुः सुतापीचसस्यानेचरिरक्षण नवमोवैरसंपेजदशमो कालसंस्तकः उद्याने  
जीर्णरूपेचवृष्टेगाटचत्वरं शुक्रहृत्सस्यानेचसस्यानापीपुके देवतायतनागारेसह  
कारशोकहृत्तके पशुस्यानेषुयेष्टस्यानेजीवन्तिमानवाः भूमध्येवाधरेमृदिशोलेनेत्रैः  
नौतथा श्रीवाचिचककंठेचकरमध्येचतालके स्तनयोस्तुपयोः कुक्षौलिङ्गं वृषणानाभिषु  
मर्मसंधिषुसर्वत्रसर्पदष्टोनजीवति रवौभोमेषानौवापिसर्पदष्टोनजीवति अष्टमीपंचमीष्ट

५५



एतः मावासा चतुर्दशी शुभभासिष्यः प्रोक्ता सर्पदष्टविनाशिकाः कृतिकाश्रवणं मृतं  
 विष्णोर्वाभराणि तथा पूर्वोक्तस्वस्वपातित्राशेषानि पुनर्जीवन्ति मध्याह्ने संध्या सोमेष्वेव तदंश  
 त्रेनिष्ठात्यये कालवेत्ता समाख्याता सर्पदष्टो न जीवन्ति सर्पस्य तालमथेन दंतो यो कुर  
 सत्रिभः विमंचनि विषं वांरते तां कालं संज्ञकं चक्राकृतिश्च वा दंतः पक्षाजं ह फलाकृतिः  
 सनीलः स्वतरक्तं वा द्रिदंशोपि न जीवन्ति श्रवेत्तरं पुरीषं च लच्छलं हृदि हारुत्तु सानुता  
 शिकषा पावसं धिमेदिमथापि वा नाम्ना स्याते पुपुगलं श्रवणाकाचनीलकं वियोगोदरन  
 हां विमं विद्यात्कालपाशते लोचनाददनेनाप्यपीतलेन मुरुमुंरुः रोमांचो न भवेयस्य तं वि  
 यात्कालपाशते वेदनादंश मृतेवानेव प्रोषोषवा भवेत् भक्षणातीव्रदाहं च सोपिकालेन  
 भक्षितः सोमसूर्ययदादीमं न पश्यति चतारकम् दध्यणो सलिले वा शृणुते तैलेन वा मुखे  
 न पश्ये दीक्षमानोपि कालदष्टो न जीवन्ति सात्वाकालमकालं वा पश्यात्तु जमाचरेत् सर्पद  
 ष्टे विषं नास्ति कालदष्टो न जीवन्ति यस्य तत्रापि कलं व्याचिकित्सा जीवनावधि रसद्रव्योषा  
 धीना नुप्रभावं कालं निद्रवेत् सतकं गंधकं तत्पंकं दंकरं न नीसमं देवदत्ता इवैर्मथोरिन



का  
ते  
५६

मेकं भक्षयेत् कालशैलाशानिनीमरसः सर्पविषापहः नरम्त्रं पिवेन्न कालदष्टोऽपि जीवति  
स्वेतापराजितामूलं देवदालीयमूलकं वारिणाघेधितं नष्टं कालदष्टोऽपि जीवति दधिमधुनव  
नीतं पिप्पलीपुंगवैरमरिचमपिचकृष्टं वाष्टमं संधवं च यदि दद्यात्सिरोधंतत्तको वासुकिर्वीर्य  
मदशतगतं वा प्रातयेत तत्क्षणेन कटुकामुशलीमूलं पीत्वा तोयैर्विषापहं वृश्चिकालीवला  
मूलं लेपात्सर्वविषापहं श्विणाष्टकं पीतमथ वा कंस्पमूलकं संधवं वा नृमूत्रेण प्रत्ये  
कं वा विषापहम् इन्द्रवारुणीकामूलं श्वेतो वापि पुनर्नवः वध्याकं कीटमूलं मुशलीपिष्टे  
मलिका तंडुलोदकपातेन प्रत्येकं विषनाशनं भृगराजस्पमूलं त्रिभूलित्यामूलं तं तो  
येवातीतलीमूलं प्रत्येकं विषजिह्वयेत् कटुतं कुट्टवं मूलं श्वत्सागोमूत्रपेधितं क्षायाशु  
क्रोवटीकुर्यात् नृमूत्रलेपे विषापहं गोमूत्रैर्नरमूत्रैर्वीर्याशौण्डेन वा हरिद्रापानमात्रे  
ण विषं हन्ति चराचरं दशवर्षात्परं सर्पिः पुराणमिति कथ्यते यदि सर्पविषातीतां सर्व  
स्यानरातं विषं गोक्षीरैरजनीकाद्यं पिवेत्सर्वविषापहं मूलं त्वचिंत्यं जापावक्रस्य वि  
षनाशनं पुष्पाहृतं तस्मिन् नष्टेन विषनाशने पाठादेवेतत्तन्मूलं पाने स्यात्कालद

५६



एजित अर्कसूतेन संलिप्यं दंशं विशहरं महत् रक्तचित्रेद्रगोपाभ्यां तथा विषतिवारणं  
 सूर्यहरितवर्णं तपुष्कांतं पाटयेच्छिरः शुक्लं कृष्णं पृथक् काष्णं नम्रं सर्वविषाघं शुक्लं शुक्ले  
 दक्षिणांगे कृष्णं कृष्णं च वामके मृतसंजीवने पितृकालदष्टापि जीवति तित्तकोशातकीका  
 यमधा जंघं युते पिवेत् तत्तन्नामद्वये जंतुविषयोगात्प्रसूयते कटुका जंतुसूतेन तत्रास्तेषां  
 पिवेज्जलैः तत्तन्नामद्वये जंघां विषयोगादिमुच्यते राजहृत्तादतं ग्राहि शुक्लं कृष्णं पृथक् पृ  
 थक् शुक्लपक्षे तपुष्कांतं च त्रिविधानि भिन्नं हरिचैः सर्पदष्टस्य कृष्णं कृष्णं तथैव च पीत्वा तै  
 र्निर्विषं दष्टः कथितं हरमेव ले कुंकुमालक्तकं लोभं शिलाचैवाथ रोचना गुटिका लेपमात्रेण वि  
 षं हन्ति महादुःखं प्रतीकं रेजवीजस्य मज्जातं गौरसूर्यपाः श्वेतं रावापितेन लोडयेत् गुटिकं ज  
 नमात्रेण पानादं जनलेपनात् तत्तत्केनापि दष्टस्य निर्विषीकुरुते क्षणात् पण्याक्षौद्रमरी  
 चं च पत्रं हिं गुशिला ववा जलेन गुटिका तथे कालदष्टापि जीवति शुष्कं धामे च नादगुणुले  
 महिषाक्षकं गृहधूमनवाले येषां वकं वा विषं हरेत् शिलाहिं गुववा वीषमभयार्द्रकपत्रक  
 नश्ये वासुकि दष्टस्य निर्विषं शीतवारिणा शुभ्रजीवफलं मज्जागवादीरेण पेषयेत् लो



का.  
ते  
५३

प्राजनेन नयेन कालदृष्टोपि जीवति इह सधत्तरमूलस्य पूर्णग्राधिपतोत्तितस्य करंजतैलक  
षणावलीकृत्वा तथारयेत् जंवीरस्वरसेः पीत्वा चाद्रीविषनिवारणम् लज्जालुमूलं नीव्यामा  
मूलस्य छेदनवारिणा पीत्वा चाद्रीविषं हन्ति लेपाहं जावलाततः एह भूमो हरिद्रेढे समलेते इली  
पके अपि वासुकिमादष्टः दष्टाहं हरविषं स्वाहा अजेनोक्तयोगानभिसेत्रयेत् अपराजितम  
लेन हृतेन तत्र गाविषं पयसारं कुर्यात् नमो भगवते कुरु हर्षितं अस्मिंहं रजनीयुक्तं मोदोगनाकु  
लीयुत मज्जगोपि प्लीयुक्तं चाश्लीकंदं संपुतं प्राकुर्यात् नोचितं तस्मात्तैया ज्ञेया पराजिता  
इति भावो न वेद्यस्य आत्मरूपमिदं जगत् तं सर्वं विषकाटाये भक्ष्यमाणो न वधते सद्यस्पर्षणा  
दष्टस्य वामानाभिकपाकृतः लेपः प्रलेपः कर्णमूलेऽपि नमूलेः सेचने च वा स्तभते गरत  
तेन ते हि धावति धातुषु वागहं कर्णिका मूलं हस्ते वट्टविषा पदम् शिरीषपुष्पस्वरसेः  
समहं मरिचं सितं भावितं सपिदष्टां वापानेन स्याज्जने हितं स्वच्छं दाभैरवी विषा कण्ठेन  
विषनाशिनी ओं नमो भगवति स्वच्छं दभैरवी महाभैरवी कालकूटविषं स्फोटय स्फोटय  
स्वादय स्वादय अवतारय अवतारय कालचंद्रपावण पच पच ३ घं घं लडाय ५ ओं कालाय नमः

५२



हा कालाय कालमेहं दविप्रजंगमेषु औश्रोफटस्वाहा अनेन मंत्रेण द्रावयेज्जलं पापयेच्च निर्वि  
 षं स्यात् इयं स्वच्छं दभैरवी विद्या ओं हूं सः खः सहस्र अनेनाभिर्मंत्रितपाती यपातेनायसं  
 माज्जनेने निर्विषं स्यात् देवदासे चित्रकं च करवीरा कलागली मूलानि वारिणा पिच्छा कालदं  
 एहं भवेत् मंत्रावधी प्रयोगेन यदि दष्टान् जीवति ह्येदं तीव्रशस्त्रावशा स्यान्निषिद्धं स्वरः स्या  
 वरं विषं दद्यात् दद्यात् दद्यात् दद्यात् यस्तु वै संहितः सूर्याधुमत्वात् विमुच्यति तं दामुषीत भुक्ता  
 वरुणास्तेन दंष्ट्रितः अथाव्यमागदरन्ये विषेणो वचिकित्सयेत् दीरक्षा दद्यात् पुनर्द्विगुं जं पा  
 पयेद्विषं विषेण लेपयेद्देहं कालदष्टा पि जीवति मृतं संजीविनी त्वाते निर्गुणं नगरं समम् पिंडी  
 नगरं संलचय्येनोत्पाद्यो जितम् देहो मृतं च पुरुषमातयतीति नोचितम् सूर्यदष्टाय द्रावीर  
 स्तसूर्यदर्शयेत्सुपम् मुक्ताक्तसामृद्यते सूर्यः स्वयं निर्विषतां व्रजेत् यदा यदा फलं देतेः सूर्य  
 भावेन भक्षयेत् दंतैर्वा भक्षयेद्भूमिदं उच्यते नरः सूर्यभावेन संदेहो न तस्य संक्रमेद्विषं अंत्य  
 तविषयो गार्जजलमधो विनिःक्षिपेत् मूलं तं उलवारिणा पिबति यः प्रत्यंगिरा संभवति विषं  
 शुचिभद्रयोगविषसेन स्याद्दिभीतिः कुतः दर्पादेव फणीयदा दशतिथे मोहाति नोमानव स्याने



का.  
नं.  
५८

तत्र सपवयातिनियते चक्रं यमस्याचिरात् आषाढ शुक्ल पंचम्यां केटशिरीषमूलकं तंडुलौदकपा  
येन सर्पदंशो लज्जति अमादादशाने सर्पस्तदा सर्पादिनशपतिं पुष्पे येनार्कमलेन त्वेत वर्षाभु  
मूलकं संपृप्येयं तदक्षे स्वात्मानं उलवारिणा सर्पभीतिविनाशाय प्राति संवत्सरे नरेः मसूरेतिव  
पत्राभ्यां खेदे मेघगते रवौ वर्षमेकं नभीतिस्पादिवानि स्य न संशयः ककलाशस्य दंतास्तृषित  
सूत्रेण वष्टयेत् वाहो वधा विषं हंति विषं भुक्ता मवाधते सर्पवृश्चिकमूलानामुवस्तमः प्रजाय  
ते गंसरी कीर्तय कीर्तय संजाय संसारय स्वाहा अनेन मंत्रेण हस्तं बधयेत् पाताल गरुडो मूलं  
वमान पृष्ठं संस्थितं दृष्ट्वा गच्छेति ते सर्वे सर्पाणां विषकीटका गंसः सर्पकुलाय स्वाहा अनेन स  
माभिर्मंत्रिता मृतिका पृष्ठं मध्ये लिपेत् सर्पाः पलायंति इति सर्पविषनिवारणं अथ वृश्चिक  
विषनिवारणं शिरीषपुष्पगोमासं दाडिमस्य च मूलकं अर्कजीरपुतं हंति धूपो वृश्चिकजं वि  
षं मसूरपारावतकुंकुटानां व्याप्य शिरीषसहभानुमूलः धूपो निहंसा शुविषं समंस्त चेत  
विषं वृश्चिकसर्पजातः रजनीहृणी पुक्तेन विषं वृश्चिकजं जयेत् वस्त्राणां व्याप्य साध्यं त्रधूप  
धूमं च पापयेत् देशं च धूमयेच्छीघ्रं सर्वधूपोत्पये विधिः नोयैर्वा मागरं न शंपापि वेदासैधवं ह

५८



ने श्रुतं धनं रम्यं लज्जलपाने विवापहम् पुत्रजीवफलान्मज्जापलाशात्पकरेज्जना मज्जानोपैः  
 प्रलेपोयं हंति ह्यश्विकजं विषं हिंयुवाजलपानेन ह्यश्विकोत्पत्तिविषं हरेत् तिलमात्रे विषं वायं लेपा  
 दानायायेद्विषं हृताकं उभयेन यस्य सहापि तेन वा वीजहरकमूलसलेपाद्याय हरीतकीले  
 पोराजीगुदाभ्यावाहरिद्रालेपमेन वा ह्यश्विकस्य विषं हंति प्रत्येकेन न संशयः मतुलंगस्य मतुलं  
 रविवारे समुदरेत् उत्तराभिमुखेनैव हृमं चोच्चारणात् स्पृशेत् वामांगे दक्षिणे दष्टे वामदष्टे च दक्षि  
 णे समधामज्जनेनैव विषं ह्यश्विकजं हरेत् अथ गंधीयमूलं तमूलं स्वमपुनर्न वम् रविवारे स  
 मुह्यदाभ्यावाह्यश्विकं दण्डं माज्जनेन विषं हंति स दंष्ट्रे दष्टप्रशये कार्या समूलं च विना विषजि  
 कर्णफल्गुने प्रायं हंसपदीमूलं प्रातः सारित्वा सरे मुखे स्पृशत्कृतं कोणी विषं ह्यश्विकजं हरेत्  
 तः फट्स्वाहा धुतेनापामाज्जयेत् तन्निविषो भवति इति ह्यश्विकविषनिवारणं अथ मूषकविष  
 निवारणम् शिलातालककुष्ठानि भावयन्ति पुंडिकाद्रवः पाने मूषकदष्टानां दन्ते तीव्रविषं हरे  
 त् गृहगोधासमादाय पिब्यात्ते इत्युवाच लेपाद्याय विषं हंति पीवेद्यासीरपाचितं सर्वपंक  
 कुं संतक्रं समभागं युतं पिबेत् विषमूषकदष्टानां सममाप्नोति तत्क्षणान् चिचाफलं समा



का.  
ते  
५५

प्रकृष्टं हं भूमपलाहं कं पुराणाज्येन समाहं लिहे दाषु विषं हरेत् इत्याषु विषनि० अथ कुकुरवि  
षनिवारणम् गुडतैलार्कं उगंधलेपात्तान विषं हरेत् पिच्छायामागमूलं च कर्षकं मधुना लिहेत्  
स्थानदंष्ट्रविषं हंति लेपात् कुक्कुटविषया उक्तं स्थानदंष्ट्रानां कुमारीदलसंघं मूत्रस्य वंधये  
त्सिंदुरिदिनां ते सखावहं इति कुकुरविषनिवारणम् अथ मत्स्यमेकादि विषिरीषफलस्वका  
लीरं पिवेद्भेकविषापहं ऋषमाज्येनादाभेकमत्स्यविषापहं शृंगीमत्स्यविषं स्वेद्यदंति वि  
क्रे सपिंडितः इति मत्स्यमेकादिविषनिवार० अथ गृहगोधावि० गृहगोधाविषं हंति काशमरी  
मूलनशपतः इति गृहगोधाविधि अथ व्याज्रादि बृकव्याज्रशृंगारलाव्यभक्तूकटिपवाजिनाम्  
रुधिरं प्रावयेद्देशादहेलोहशलाकया लेपे सर्वविषं हंति मूलं स्वेत्त पुनर्नवा किमत्र वज्रनोक्ते  
न तत्तत्तत्तादिषु नाशने पिं गटस्य च पानेन व्याज्रव्यालविषं हरेत् धतूरपत्रतोयेन चूर्णीत्रिक  
टुसंभवं उदरस्य विषं हंति व्याज्रव्यालसमूहं करं जतैललेपेन ज्वाली व्याज्रनवाद्भवं  
गोजिका मूलिका पिच्छाजलेन मधुना सह लेपोपि सर्वजंतूनां नावतुं उविषं हरेत् तथादा  
रुहरिद्राया लेपो दंतविषापहः इति व्याज्रविधि अथ कीटविषनिवारणम् आज्येन तंडुलीम्

५५



लीमूलतलसीमलिकापिवा तंडुलोदकपातेनकीटकोषविषं हरेत् लांगत्याकटुतं न्यावादे  
 वदारुनिशापिवा मूलं योजं काजिकेनलेपात्कीटविषापहम् परंतु तैलेलेपोवासर्वकीटविषा  
 पहे निशादारुनिशाचैवमंजिष्टानागकेशारं पंचालेपोनिहं न्यामुविशं लूतादिसंभवे इति  
 कीटविषानि अथसर्वजंतूनांविषनिवारणं पुत्रजीकलामज्जापीत १ तोयेनयेषयेत् ले  
 पो जतनयेस्तपानाटानिष्कमात्रतः व्याजमूषकगोनासहाश्रिकादिविषं हरेत् ३ सहेयदि  
 पंचान्यविषं फाटं चनाशयेत् वंध्याकैकीटकीकंदजलेपिष्टाप्रलेपयेत् सर्पवृश्चिकमांज्जारमूष  
 कादिविषं हरेत् इति सर्वजंतूनांविषनिवारणं स्नुष्यक्रमितकेशैवकरवीरश्रुलागली वज्रीलेपात्  
 कैकलाकुण्डं पुंजातयेवच महाकालशुभ्यायाः सरतास्तयविकावुधेः ससिंधुकाजिकेऽपीत्वा  
 समस्तोषविषं हरेत् करवीरविषं हेति हृतेनापि हरीतकी निवपत्रं हृतं हेति हृतेन मधुना ततः  
 रसुपविषनिवारणम् अथकृतिमंविषनिवाः अनेकविषजंतूनां हृणसुपविषेयं मिश्रितं न  
 वकेशाचैलोहाजं हृणसंचयं कृतिमंचविषं व्यातं पदात्मासादिवाधते आलस्यं कुरुते जा  
 अकासेत्वा संवल्लयं रक्तश्रावो जरो घोषपीतवसुश्चल्लययेत् मृतशूनं मृतं स्तर्णं शुद्धं



का.  
न.  
६

वैरेममादिकं त्रयाणां बाधकं तत्पमर्दयेद्विनमेककम् ससितादौ दसं युक्तं मासमेकं लिहेत्सदा  
वक्रिमूलमृतं दीरं मनुष्यागकनाशनं पुत्रजीवफलात्सज्जानिकमात्रं वापयः पीत्वा यो ग्रहरह  
न्यात्रावीक्ष्य त्रिनयोजयेत् शटीपुष्करमूलचपानवंता विष्ठापहे तप्यिवेच्छीतलेतो येवमिष्टमात्र  
रापहे दीरमृद्गुतं पुष्पसत्त्वात्रपरमं हितं गृहधर्मे जलेः पिच्छातं दुलैर्मूलवत्सकं कल्काच्च  
तृणं चाजं हृतं दीरचतुर्णं हृतं शेषं पचेत्सर्वं पिबेत्सर्वं जरापहे समूलपत्रीसर्पादीज  
लेन कथितं पिबेत् नरमृदेण वा पिच्छापिबेत्सर्वं गरापहे तानीसजीणि पत्राणी मृषाणी जीर  
कंसं मृष्टाणि द्विधा सितो भुक्त्वा गरहरं भवेत् शनिकृत्रिमविषनिवारणं अथ योगजविधि नै  
लकष्टरजं वीरसंयोगायोगजं विषं मरिचं तैविका मूलयोगजं विषमेव च पुत्रजीवं जलेनैव  
रजनीमारनालकैः देवदालीन्द्रमृद्वैवा सप्पादी चंद्रवारुणी गिरिकर्णिकमूलवाप्रत्येकं  
विषजिद्वेत् मध्याजं काकमाचैस्तद्वयः पीत्वा विष्ठापहे गिरिकर्णी नागमुडी मुडी पानादि  
षापहे इति योगजविधिः अथ भलानकविधानि वारणं मलानतैलसंयोगात्फोटं संजाय  
तेनृणां नवनीततिलतैलेलेपेन ततं जयेत् निवृपत्रपलेपाश्च तं जयेत्तस्य देनवा भलानक

६



समस्तसमस्तिकाभिः प्रलेपयेत् तत्तत्पुण्यविकाराणि नाशयत्येव निश्चितं इति भक्तान्तकवि  
 धिः इति श्रीनाथविरोचने कामदत्तविषयनिवारणं तावत्तदंशोऽध्यायः १५ अथ याज्ञिकीसाधन  
 म् सतीसायादिगीताचध्याने कथं समाहितः भवितीति सात्त्विकीस्त्रीरूपतुल्या यथा धिना भोज  
 नियमिषं चात्र व्रजं ताहलमक्षणं उपविश्याजिनं चादौ प्रातः स्नात्वा तं कं स्पृश्यात् नित्यं कृत्यं च कृ  
 त्वा तस्यानेति जने जपेत् यावत्पुण्यं क्षतायां तिथ्या तिथ्यादि एव कीर्त्तयेत् प्रदाजपेत् तत्तदप्यं मे व्रज  
 शानेति भयो मुनिः दर्शयन् पुण्यं लं चार्ज्यं कृत्वा तथैति विभ्रमाः पंचाशत्सातृषाणां च ददाति भो  
 जने सदा ओं श्री विभ्रमं नृपेति भ्रमं कुरु कुरु पृथिवि भगवती स्नाहा शालि मपदे देवि गौरव  
 णां हृतेत्यलाम् जाती पुष्पैः सोपचारैः सह संकतेन जपेत् विसंध्यं सप्तवारं ततः ततो रात्रिं  
 त्रिजपेत् अहं रात्रिं गते देवि समागत्य प्रयच्छति पंचविंशतिदिना एतत्पुण्यं यो धिना सती  
 ओं श्री रतिप्रिये स्नाहा एकलिंगं महादेवं त्रिसंध्यं पूजयेत् सदा धूपं दत्वा जपेत् संत्रिं संधं त्रिसहस्र  
 के मासमेकं न तो या ति पातिणी सुरसंदरी दत्वा यं प्रणमेत् श्रीव्रते सा तं किमिच्छति देवि  
 दारिद्र्यदयोऽस्मिन्सुतांशु करी भव ततो ददाति संतुष्टा विनाक्षं चिरजीवितं ओं श्री प्रागच्छा



का.  
नं.  
५

गच्छसुरसंदरी स्वाहारे कुंकुमेन समालिख्य भूर्भुवः स्वस्त्युक्तं प्रतिपदिसमारभ्य पूजां कृत्वा जपे  
ततः त्रिसंध्यं त्रिसहस्रं तमासां ते पूजयेत् त्रिंशं सजप्य तद्वरात्रे तस्य गत्यप्रयच्छति तदीनां तस्य सहस्रं  
प्रत्यहं परितोषकं ॐ अथ नारायणी नामैश्वर्यं नम्रिये स्वाहा ४ ध्यात्वा जपेत्ततो रात्रौ सागरस्य तटे शुचिः ल  
क्ष्मणाभवेत्सिद्धादने सागरयेदकः रत्नत्रयं तदा मौल्यं मौल्यां मंत्री सुखी भवेत् ॐ भगवत्सम  
द्रदेहिराजा करनिजनिवासो श्रीनमोस्तुते स्वाहा ५ त्रिपथोत्तवटस्थाने रात्रौ मंत्री जपेत्सुये लक्ष  
त्रयं ततः सिद्धादेवी च वटपक्षिणी वस्त्रालंकारकं दिव्यं रसं दिव्यं रसां जनं दिव्यां जनं तत्सा तृष्टा  
साधकानां प्रयच्छति ॐ श्रीवटनिवासि नित्यं लक्ष्मणप्रसूते वटपक्षिणी पक्षो हि स्वाहा ६ वट  
वृक्षं समारुह्य लक्ष्मणे कंजपेत्ररः ततः समाभिमुखं त्रेण काजिकैः क्षालयेन्मृत्वा यामत्रेयं जपेद्वा  
त्रावरं पक्षिण्यक्षिणी रसरसायनं दिवं क्षुद्रकमाणपनेकधा सिद्धानि सर्वकार्याणि नान्यथा शंक  
रो ब्रवीत् ॐ नमो भगवते वाक्यकारिणे स्वाहा ७ ॐ नमो भगवते रुद्राय चंद्रदेविने नमः स्वाहा ८ ३  
मं मे उदयं यस्य एकैवा सिद्धिः चिंचावृक्षतले लक्ष्मणे व्यावर्तयेत्सुधीः पतत्यत्रैभूर्भुवः स्वस्त्युक्तं  
होममाचरेत् विष्णुलाचनं स्पृच्छ्य रसं दिव्यं रसायनं ॐ ऐं विष्णवे नमः ॥ ५ ॥ नारायण निर्मिता

二



मुद्रागलेपाणौचकर्णयोः धारयेजपमानाचतादृशश्चस्मशानतः लक्ष्मिकेजपेत्संवेसाधकोनि।  
 भयःशुचिः ततोमहाभयायदीदयादेनेरसायने तस्यभक्षणमात्रेणपर्वतानपिचालयेत् वलीप  
 तिततिस्तुक्तस्त्रिंशतीभवेत्तरः ॐ श्रीमहाभयैस्त्री स्वाहा १० पुष्कपदेचसेतवेधोवत्प्रेषत्तुचंद  
 माः प्रतिपत्यविवर्णानेनवल्लक्ष्मिदंजपेत् अमृतचंद्रिकादंतपिवायदमरोभवेत् ॐ श्रीचंद्रिके  
 हंस्त्री स्वाहा ॥ जप्तेसासुत्रयं वक्ताकंवल्लक्ष्मिप्रसीदति मृतकोत्पापनैकयात्यतिमाचालनेत  
 या ॐ श्रीरक्तकंवल्लक्ष्मिदेवी मृतसुखायप्रतिमाचालयपर्वतात्कंपयलीलयाविनैवसंदे  
 हे १२ अष्टोत्तरशतंजप्तात्किंचित्स्वार्थभोजनं तद्धनं दीयतेः स्यैवराधोमासमेकतः ततोदेवी  
 समागत्यहस्तेपुष्पातिभोजनं तत्रैवसावरंदत्तेनित्यं सान्तिधकारकम् अतीतानायतेकर्मस्वस्था  
 स्वस्थाब्रवीतिमान् प्रतिमापर्वतान्सर्वात्चालयेत्येवतत्क्षणां ॐ कारुण्यविद्वल्लिप्तेव  
 चेष्टकेजस्त्री स्वाहा १३ सर्वमेवायुतंजप्ताकन्याभिर्मश्रितं हस्तपादप्रलेपेनसमेवक्रिष्णुभाषुमे  
 त्रैलोक्यादृशीवार्तातादृशीकणयत्फलं ॐ श्रीसः नमोभगवतिकर्णापिणाचिनीचंडवेरी  
 नावदवदस्वाहा १४ मृदोमयेलियेहमौकुशस्तत्रसयाभवेत् पंचापचरिनैवेद्येदीवीतां



का.  
र. तं.  
६२

प्रसजयेत् अक्षसूत्रं करे धृत्वा पूर्वमेवायुते जपेत् अर्द्धरात्रगते देविसुमेव क्रिष्णभासुमे ॐ क्री  
आगच्छ आगच्छ चोमुदे स्वाहा १५ रोचनाकुंकुमैः दीपैः पञ्चचाष्टदलालितैः नीरं प्रभृष्य पत्रे  
च भासावीजं दले स्मृतं लिखित्वा धारयेत् करं द्विहं मंत्रं ततो जपेत् पूर्वमेवानुसमाहं मेव कुर्यात्प्रय  
त्नतः अतीतानागतं सर्वं स्वमेव दतिकेशवः ॐ क्रीं पिशाचिनी स्वाहा १५ अलावुपुष्पिकापुष्पेन  
यासर्पाक्षिमूलिका आत्माभिर्मंत्रिता यत्नाद्भक्तसूत्रेण वेष्टयेत् मर्द्धिवदं कृते सति वदत्येव शुभा  
शुभं ॐ नमो भगवते रुद्राय कर्णा पिशाचाय स्वाहा १६ ललमेकं जपेत् संत्रं वटवृक्षतले शुचिः वे  
धुककुसुमैः पञ्चान्मध्याह्नदीपमिश्रितैः ततः सिद्धाभवे देवा विवित्रं वाञ्छितप्रदा ॐ क्रीं विवित्रे  
चित्रं रूपे सिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा १७ प्रवेशेन गरस्यांतं ललमेकं जपेत् सधीः पञ्चपत्रं हनोपेतैः  
कृते होमे दशांशतः अथ च्छं जने हे सी येन पश्यति भूनिधिं सुखेन ते च पुत्रा च वित्रैः परिभूय  
ते ॐ क्रीं हसी हंसी जाते हंसी स्वाहा १८ ललसंखं जपेत् संत्रं राजद्वारे शुचिः स्थिरः मदीरेमी  
लती पुष्पैः कृते होमे दशांशतः मदजायाक्षिणी सिद्धा गुटिकां संप्रयच्छति तया सुखि स्थया  
टपंचिरस्यायी भवेन्नरः ॐ मदने मदनमदनविद्राविणी आलिंगपालिंगयसंगमं देहि देहि

६२



श्रीस्वाहा १० लक्ष्मीमेकं जपेत्तत्रैविविधेष्वर्घ्याधारिणी ओं के कालकणिके टः टः स्वाहा ११ सप्त  
 हेमं स्थितारक्तैः करवीरप्रसृतकैः लक्ष्मावर्तयेत्तत्रैवपुरांजाभ्यादद्यात्ततः होमेकृते भवेत्सि  
 हिलक्ष्मीनामास्पदलिनी रसरसापनं दिव्यं तिधानं च प्रयच्छति ओं ऐं लक्ष्मी श्री कमलधारि  
 णी हे सः स्वाहा १२ रक्तमाल्यावरो मंत्री चतुर्दश्यादिनं जपेत् ततः सिद्धा भवेद्देवीशो नाभोग  
 दायिनी ओं अशोकपल्लवाकारतलेशो भने श्री पद्मस्वाहा १३ पुष्पापशाकाजलंगत्वा च दत्तेन स  
 मंडनं कृत्वा देवीसमभ्यर्च्य भूपदत्वा सहस्रं कं मंत्रमावर्तयेत्तस्मात्संनक्तं भोजी नरसदा रात्रौ पूजा  
 शुभां कृत्वा जप्त्वा मंत्रेति शार्दूके नदी देवी समागत्य तिधानं रसमंजनं दद्यात्तिमंत्रिणी मंत्रं दिव्य  
 योगवति स्थितं ओं ज्ञी नदी महानदी सह पवती पूजा सकृत्सुगंधगृहस्थाने च दत्तेन च सुमंड  
 लं कृत्वा हस्तप्रमाणेन पूजयेत्तत्र पायिनी भूपं सुगुणलंदत्वा जपेत्तत्रैव सहस्रं मासमेकं त  
 तः पूजां कृत्वा रात्रौ पुनर्जपेत् अर्द्धरात्रे गते देवि समागत्य प्रयच्छति तिधानं दिव्ययोगे च तस्म  
 न्मंत्री सुखी भवेत् ओं ज्ञी पायिनी स्वाहा १४ इति श्री नाथ विरचिते कामरत्ने चतुर्विंशतिपादि  
 णी साधननामपंचदशोपदेशः १५ अथ रसशोधनम् पसाहतां कर्तव्यं रससंस्कारमुत्तमं अथो



का.  
ने  
६३

रेणचमंत्रेणारक्षारक्षाचपूजने ॐ शुचोरेभ्योयः कुमार्याचाशिलाक्षोर्दिनेसूतंविमर्दयेत् पतये  
त्यातकोजेत्रेसम्पकमुद्धिभवेदसः अथवादिगुलात्सूतंग्राहयेत्त्रिगचने परिभद्रसेः पशुहिं  
गुलयासमात्रकं येवीरुणीद्वैवीयपाचपातालयेत्रके तत्सूतंयोजयेत्योगेसप्तकेचुकवर्जि  
तेः रसस्पदशामांशतरेपंदत्ताविमर्दयेत् जवीरोत्पद्रवैयामपाचपातालयेत्रके पुनर्वर्षपुनः  
पाथसप्तवारविशोधयेत् रत्येवंशुद्धयः त्यातोयपैकष्टप्रकल्पयेत् शनिरससोधनम् अथरस  
मारण युक्तं सर्वस्यसूतस्यतप्तमखलेविमर्दयेत् तिलोलाहमयंशान्तेः पाषाणीयमपाधि  
वा अजीर्णचापिजीर्णचघातयेत्तयस्तुसेनरः ब्रह्महासदृशचायामसद्रोहीमहेष्टरि रामदंष्ट्रचल  
वणेतथाक्षोरचतुष्टयं त्रिकटुशृंगवेरचमातलंगरसंनदं पिंडमध्यरसंदत्तासेदयेत्सप्तवासंर  
सारतालेतुमृद्भांटेग्रासार्थाज्जायतेध्रुवं एतदेवरसंयत्नारयंजवीरनीरसंयुतं दिनैकंधारयेद्द  
र्मेमृत्यात्रेचासितोभवेत् अष्टमांशचतुर्थवाशुद्धं चैवसमांशकं प्रतिशामेस्तप्तमखलेदिनमस्त  
नमर्दयेत् तांटाक्षिपेच्छारणीयंत्रीजवीरोरससंयुतं मद्यप्यत्रधारयेत्तचर्मदिनंस्वाच्चरितोर  
सः तं कटुक्षारगोमूत्रस्तकक्षीराम्लैः प्रलेपितैः टफवस्त्रवह्निवधामृदटेसेदयेद्बुधः का

६३



निकैः क्षीरमूत्रैर्वा दोलायंत्रेन हर्निषां तमुह्यत्परमं देवि त्वत्संमर्दयेत्क्षणात् संमर्तुं सर्वव  
 त्वेयं यंत्रं लिप्तापचेत्युनः क्रमेणानेन दिवसैस्त्रिभिर्ग्रासः प्रजायते जरतेन यदा पस्मादिदेउत्वा  
 विमर्दयेत् प्रतिग्रासेन तत्र त्वत्संमर्दयेत् क्षणात् प्रजायते तं जीर्णं मारयेत्सूतं मरणं कथ्यते द्वैः  
 अंकोलस्य षीफावादिः पिष्ट्वा त्वत्संमर्दयेत् सूतगंधकसंयुक्तं दिनानेन तत्रिंशदधयेत् पुष्ट  
 येद्वयं यंत्रं दिनानेन तस्मिन् भवेत् कृत्स्नं भूतं तत्सूतं गोमर्द्यादि यामकं दिनैकं न  
 त्वचेयं यंत्रं कच्छपात्वनसंशयः सूतः सूतं भवेत्स यस्मिन् गोमर्द्याद्युज्ज्वलं हं  
 कणमभुलात्ताचरुणीं प्रजायते रसः मर्दयेद्दं गीकांशवैदिनैकं चारयेत्युनः  
 ध्यातो भस्म त्वमाप्नोति शुद्धं स्फटिकं सात्मनः त्विदं सूतं राजस्य पलैकं गंधक  
 स्पृच मर्दयेत्सारकं शवैर्दिनमेकं निरंतरं रुधात्तद्वयं यंत्रं दिनैकं मारयेत्सुटात् इत्येवं जरितेभू  
 ते मारणं परिकीर्तितम् अथ वा ग्रासयोगं तु हत्यादासात्तिनं रसं सूतगंधेन सत्त्वं च मर्दयेत्कंपुली  
 द्वैः दिनमेकं गोलकं तु शोधयेदातपो वरे गर्भं यंत्रं गतं पश्चाद्विदिनं तत्तु घाग्निना मरीषाग्रौ दि  
 वाराग्रौ पचेद्वा भस्म ताययेत् सूतस्याग्निं योमसत्त्वं तत्त्वं रंभाद्वैदिनं मर्दयेद्विदं संपुक्तं धार्यं धा

जल
रस
अग्नि



का.  
तं  
६५

रकप्रत्रके मारयेत्तुलिकाद्रवैर्दिनमेकं त्रमर्दयेत् गर्भयंत्रगतं पञ्चानियते पूर्ववद्रसः ब्रह्मदेदी  
मेचनादचित्रकं कडुलं विका वज्रपुलीचला कन्यात्रिकं टोर्कस्वहीपयः कंदारभाचतिगुंडी लज्जा  
जाती जयंतिका विस्रंकाता हस्तिपुंडादङ्गोभंगरादपयः कंडुआंतिगुं वीरकणा कालीमहार  
गः काकमाची चंदेती चपताः पारदमारकाः पुतास्रमस्ता वास्ता वा देह्येष्टा वृषाधिकं उक्तस्याः  
प्रयोक्तव्यारसराजस्य शुद्धये शुष्कगर्भयंत्रमाह चतुरंगुली दीवान् मूत्री कामता पीटय शुगुला  
मध्यविस्तारे चर्तलाकारके मुखे नोनस्य विंशतिभागे एका भागस्तु गुगुलः सुतं पेषयित्वा  
तयोपदत्ता पुनः पुनः भ्रूषालेपेन तः कृत्वा रसं तत्र विनिलिपेत् शुभयित्वा पुनः देयं गर्भयंत्र-  
मिदं भवेत् शनिरसमारणं शुषाहिं गुलसिद्धिः मेषी दीरा मूलवर्गाभ्यां दरदं चर्मभावितं स  
मवारं प्रयत्नेन शुद्धिमायाति निश्चितं शनिहिं गुलसिद्धिः शुषागंधकशोधनम् शुक्लपलेस-  
मात्तायेन वभीतसमप्रभः मसूराः कवितः स्निग्धः श्रेष्ठे गंधकरष्यते साज्यभांडे पयः ति  
स्वास्ति ब्रह्मेण वेष्टयेत् तत्पृष्ठे चूर्णितं गंधं लिप्त्वा प्रावेण येथयेत् भांडे निक्षिप्य भूमौ तत्र  
देदेयं पुटं लघु ततः क्षीरेण तं गंधं योगे शुद्धं प्रयाजयेत् गंधं हृतं विपक्तं व्यावर्तनैल निभम

६५



वेत् वस्त्रेणांतरितं कृत्वा टालयेत्सि फलं भसि एवं गंधकशुद्धिः स्नातनो योगेषु योजयेत् ३  
 ति गंधकशुद्धिः अथाश्रकशुद्धिः कृत्वा संघृतं च पीतं च रक्तं योज्यं रसायनं पिनाकं दंडं रतांगव  
 जं चेति चतुर्विधं पिनाकायास्तपो वज्राविश्रयनसमाहरेत् पचत्यग्नौ च तित्तिसे पिनाकादल  
 संचयं अज्ञानाद्दत्तं तस्य महाकुष्ठप्रदायकं दंडुरोऽग्निप्रविष्टस्तु कुरुते दंडुरोऽग्निं तत्र भक्ष  
 णमात्रेण तानां रोगं प्रयत्तिनि सर्वदेहगतो नित्यं व्यापिं कुर्याद्दंडुरं वज्राश्रकं च वक्त्रिचन  
 किंचिद्विहतिं त्रजेत् तस्मादज्ञाश्रकं योज्यं व्यापिं वाहं कस्य सुजित् पमेदज्ञाश्रकं वज्रावाव  
 दाग्निप्रभं भवेत् मोक्षीरेव तथा शोचं वक्रधेयं पुनः पुनः भिन्नापत्रं तने कृत्वा मेचनादश्वाधुना प  
 येत्यावेव तज्जलापेषयेत् पवमश्रकं संघर्षेण तिलपत्रादिसंयुतं वस्त्रे वधासारनालविमर्दये  
 त् हस्ताभ्यां स्वपमाया निपावदस्नात्तरेतत्तत् आद्यामास्त्रगतं शुष्कधात्याश्रकं भवेत् धात्या  
 श्रकं रविक्षीरे सलकद्वकैर्वितं मधुपुटेततः कुर्यात्संयुतं समरतां भवेत् धात्याश्रकं सभा  
 गैकं द्यौभागैकं कणस्य च पिष्ट्वा तदधमपायां वधाती वाग्निनाधमेत् स्वभावशीतलं चूर्णं  
 सर्वयोगेषु योजयेत् रत्नधकशुद्धिः अथ सर्वेषां धातूनां प्रसूतिकरणं मृत्वा विफलो



कां  
त.  
६५

65

स्य कषायस्य पलात्पादाय षोडश गोचृतस्य पलात्पादो मृताभ्रस्य पलंतया पकीकृत्य लोह  
पात्रे पाचयेत्स्वर्ज्वक्रिनाद्वेचीर्णैः समादाय सर्वदोगेषु योजयेत् अथाभ्रकसत्पाततमृदु  
र्णैः कृतं गगतपत्रमथारनाले धृत्वा दिनैकमथ शोष्य च पुराणस्य भाव्यं रसेऽनमूलरसेः कृ  
तं तत्र कंदस्य पादौ कटुकं कणायुतं संपुटं समेतमपि उच्यते च वक्रधामहिषीमलेन संशो  
ष्य को गतमाप्नुह्य मेज्जवाभौ भस्मीकृत्येन च ततो हर्मते हि सत्पेषा धातुगतं मंत्रन संशोषाति  
शिलीदोलायं च पच्यमानं मच्छा गोच्छस्त्रकैः क्षालयेदा सरनालेन सर्वदोगेषु योजयेत्  
इति मनः शिला अथ तालशुद्धिः तालकं पोदली वक्ष्यामि पूर्णं काजिके लिपेत् दोलायं च

वालकायं त्रम्	दोलायं त्रम्	धारणायां कस्य	भूधरोयं च	गायामैर्कृततः कृष्णाडजे रसे
उत्तका	० ८ ०	मृद्वा जनेध	रस	निलतैले पच्यमानं च त्रिफला
उल्हासिः	उल्हासि	शपरसव	जल त्रिभि	जले एवं यंत्रे च तृतीयां पाच्यं शुद्धं

इयामर्दयेत्तस्य मांसीरैककपोतयोः दशांशं टंकणं दद्यात्पाच्यं मृदु पुवेततः पुटं दद्यात्पुटं  
ति तालकम् अथ तस्य नि० वि

६५



क्षीरैदेयं सस्मविप्रुदये अथशोखप्रुदिः धर्मेप्रुदितिकाशीशांदिने जंवीरभाविते अथधातशो  
 धनम् स्रनिका मातुलंगाम्नेपंचवासरभाविता सभस्मलवणांक्रमणोधयेदृपाककं वल्ली  
 कस्रनिकाधूर्तगौरिकेचेष्टिकापटः इत्येताम्रनिकाः पंच जंवीरीरसनालकेः पिष्टालेप्यंस्वर्ण  
 पत्रंश्रेष्ठपुटेनप्रुदति नागेनदंकरांनैवधमेच्छद्वतिगोप्यकं त्वदिकालवणांनकेरारनालेप्रुलेप  
 येत् तैनालीमंतामपात्रं समतमंनियोजयेत् जंवीरमलनक्रांतनिर्गुञ्जाचविप्रुदये शशारक्तं  
 नसंलिप्तं त्रिरात्रं पंचपुवीलकम् इति तीक्ष्णम् त्रिधातुञ्जशोषयेयोगेप्रुदये शशारक्तं नसं  
 लिप्तं त्रिरात्रं चाग्निपाचितं तस्य दंकराचैवीधामितं प्रुदिमिच्छति अथतालोप्रुवूर्णं त्रिगोमूत्रैः  
 षड्गुणैः पचेत् प्रलालयेदारनालेप्रुष्टाचप्रुदिमाप्नुयात् अथसर्वेषांसारणम् प्रुदसूतसं  
 स्पर्णं त्वलेकर्ण्यचुगोलकं अधोभोगं धकंदत्वा सर्वतल्यंतिरुद्धच त्रिंशद्वनौतल्यलेदेयंपुटानेन  
 षट्दश निरुत्य जायते भस्मगंधदेयंपुनः पुनः गंधपुत्रं च तभीगंधं भोगेत लेपयेत् जंवी  
 रनीरपिष्टेन पंचविंशद्वनौतल्यैः रुंधात्रिभिः पुटेपाचागंधदेयंपुनः पुनः स्त्रियंतेनात्रसं



का.  
नं  
६६

देहस्तनकर्मणीयोजयेत् ताम्रतलेनगंधेनहृत्पिष्टेनलेपयेत् कंठवधीकृतंयंत्रमंधयितापु  
टेपचेत् उहृत्पुष्पाण्येतास्मिन्पदासंगंधकंलिपेत् जंघीवैरारातालेवापिष्टारुधापुटेपुनः पंच  
तःपुटेपाच्यगंधदेयंपुनःपुनः मातुलंगद्वैःपिष्टापुटमेकंप्रदापयेत् सिताशर्करपाप्येकंपु  
टेदेयंमृतंभवेत् दोषहरणंमृतंतामंतंजंघीरीजामंखलेविमर्दयेत् तज्जलेसुरणोलिप्तावधा  
सर्वत्रलेपयेत् शुक्लंराजपुटेपचात्रिषोषस्तंरोगहानायः पचेत्यंचपलादवाहधेययोदस  
आदौमंत्रंततःमककेर्तव्यमंत्रउच्यते ॐमृतोद्वायस्वाहामर्दनमः ॐहंमृतोद्वायफटन  
मः श्रुतेनसाधकस्परक्षा ॐनमःशुभंउवज्रपाणयेमहापद्मसेनाधिपतयसुहृद्गुरुमहाविष्णो  
वलायेस्वाहा वलिदानःदंतीपत्रहवीनस्थलोहहृत्पिष्टोविलोउयेत् धर्मकास्पदिनेकास्पेद्रव  
देयंपुनःपुनः रुधारात्रौपुटेपचात्मानंशवैश्रभावयेत् एवमष्टदिनेकुर्याद्विविधंमिषते  
तयः मृतस्यलक्षणम् मध्याह्नंमृतलोहंरुधरांमृत्पुटेदिपेत् रुधाध्मातोतुसंग्राह्ये  
पंचपूर्वमातृकं तदालोहंमृतंविधादन्त्या साधयेत्ततः साधनेगंधकंतुल्यलोहंमृत्लोहं

६६



त्वेविमर्दयेत् दिनैकं कल्पकाद्रावैः रुधागजपुटे पचेत् जीर्णं हृते समादाय योगवहिषु  
 योजयेत् लोलमायेति भूनागसत्तं भूभागमादाय चालयेत् शिखिने पुनः अथ वा कुकुट  
 वीरं कृत्वा मालिकमाश्रितम् मूलमंत्रं पृहीतेन सप्तज्यप्रथमासिकं आलो ज्यंतं कणमैधा  
 जैर्चयेत् सत्पार्थमादरात् संवेतिता भूव वत्सत्तमे तज्जनागसत्तकं लवणवर्णः विलारा  
 ष्टकं एतत्तरोय वत्सार्धमज्जिका विचारतिलापामार्गकं दलोपलाशः शिखिने दकोम  
 लकश्च विज्ञाश्च सर्वमंतः पुटे दहेत् समालोज्जलैर्वसैर्वधायाप्यमधोजले प्रोथयेत्  
 चयेत् अमृज्जं देन नुतज्जले ग्राहि तारा वशां वितर्कौ तारा मंदं वत्सत्तारः मूलकालकव  
 म्नीलां चारंगोतत्रोदितम् वत्सतमं जलं ग्राहि गंधकं तत्र भावयेत् पातवात्वे रघुमै विडोयत्र  
 जारणैः गंधकं शाखचूर्णं वा गोमूत्रैस्तप्तमाविते विडोयं जारणैश्चेष्टा वीजानां द्रावणोदितं  
 विडवर्गः त्वचागं वीरनरीवामातुलंगकं अमृतं वेतसं चोरी चणकं स्वात्मवर्गः प्रकीर्तितम्  
 अमृतवर्गः वलीकमृगभागं नरास्थितुषमस्मृतोः भागभागं समादाय वज्रमृषा उच्यते वज्र  
 मृषा ७ ॥ इति श्रीपार्वतीनाथविरचिते कामरत्ने रसादिमाराणां प्रोथनं नाम षोडशोऽध्यायः १६



